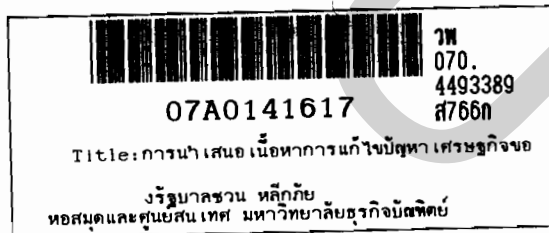

การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย
ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน
จังหวัดเชียงใหม่

นางสาวสุดฤทัย ดันสุวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2544

ISBN 974-281-561-5

A Comparative Study On Content Presentation Between National And Local
(Chiangmai) Newspapers Regarding To Economic Problem Solving Of
Chuan Leekpai Government

Miss.Sudruthai Tansuwat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Business Communication Arts

Department of Business Communication Arts

Graduate School Dhurakijpundit University

2001

ISBN 974-281-561-5

เลขทะเบียน	0141617
วันลงทะเบียน	9.ธ.ย.2544
เลขเรียกหนังสือ	QW
	070.4403389
	57667
	(A)

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล ชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

โดย น.ส. สุธฤทัย ตันสุวัฒน์

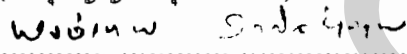
สาขาวิชา นิเทศศาสตรธุรกิจ

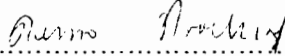
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร

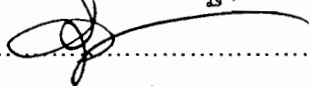
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศ.สุกัญญา สุตบรรทัด)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

..... กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(อาจารย์อรุณ งามดี)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รศ.ดร.สิงหา เจียมศิริ)

วันที่ 9 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2544

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถจาก ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ต่อการทำวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์สุกัญญา สุตบรรทัด อาจารย์อรุณ งามดี และ ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ ที่กรุณารับเป็นประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการเขียนงานวิจัยซึ่งช่วยให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ได้กรุณาเชื้อเพื่อทุนการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คุณสิริพันธ์ พิศลยบุตร ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสมอมา

ขอขอบพระคุณ คุณดาว นุชอนงค์ ที่ได้ให้โอกาสในการศึกษาและเชื้อเพื่อให้ทุนการศึกษา อีกทั้งเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณ ผู้ที่ให้สัมภาษณ์ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือและสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณ คุณปิยะวรรณ ปัญญาเลิศ เพื่อนที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ช่วยสืบค้นและส่งข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการมาให้ตลอด

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณย่าพรพรรณเพ็ญ คุณป้าดวงทิพย์ และคุณพ่ออำนาจ ต้นสุวัณณ์ ที่ให้ความรัก เลี้ยงดู สนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สุดฤทัย ต้นสุวัณณ์

เดือนเมษายน 2544

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ญ
สารบัญตาราง	ท
บทที่	หน้า
1. บทนำ	
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
ปัญหานำวิจัย	7
วัตถุประสงค์การวิจัย	8
สมมติฐานเบื้องต้น	8
ขอบเขตการศึกษา	8
นิยามศัพท์	9
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์	14
แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น	19
แนวคิดเกี่ยวกับข่าว	23
แนวคิดเกี่ยวกับระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาล	27
ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าว	28
ทฤษฎีนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper Theory)	30
ทฤษฎีการกำหนดประเด็นการรับรู้ข่าวสาร (Agenda Setting Theory)	31
ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory)	35
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีการวิจัย	
ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)	
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา	44
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	45
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
หน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูล	47
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
การนำเสนอข้อมูล	49
ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview)	
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	50
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
การนำเสนอข้อมูล	51
4. ผลการวิจัย	
ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยจากการวิเคราะห์เนื้อหา	
กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน	52
กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกู้ดแบงก์	89
กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ	113
กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การ เพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)	152
ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์	189

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	197
อภิปรายผล	208
ข้อเสนอแนะทั่วไป	216
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	217
บรรณานุกรม	219
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	224
ประวัติผู้เขียน	227

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน	
1. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	52
2. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	60
3. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	67
4. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	77
5. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	82
กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกูดแบงก์	
6. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	89
7. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	94
8. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	100
9. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	104
10. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ	
11. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	113
12. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	119
13. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	125
14. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	138
15. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	143
กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)	
16. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	152
17. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	157
18. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	163
19. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	175
20. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่	181

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน ลี้ภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับ ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
ชื่อนักศึกษา	นางสาวสุดฤทัย ต้นสุวัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกคาทร
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2543

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “ การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
ลี้ภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ” มุ่งศึกษาถึง
ความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
ลี้ภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่าง และความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมือง
และสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการ
วิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์รายวัน 2 ประเภท 4 ชื่อฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ระดับชาติ ได้แก่
ไทยรัฐ และ มติชน ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ เชียงใหม่นิวส์ และ
ไทยนิวส์ พร้อมทั้งใช้วิธีการสัมภาษณ์จากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
เชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อ
เป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
เชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน ลี้ภัย มีทั้งความเหมือนและ
ความแตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการนำเสนอ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน
จังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มี
ส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดง
ความคิดเห็นมากกว่าบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอใน
รูปแบบบทความความคิดเห็นมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับ

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการน้อยที่สุดเหมือนกัน

2. การอ้างถึงแหล่งข่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล รองลงมาเป็นอันดับสอง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสอง

3. การนำเสนอทิศทาง ในช่วงแรกของการศึกษา หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก และในช่วงหลังของการศึกษา หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบเหมือนกัน

4. การนำเสนอลักษณะภาพ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอภาพประกอบมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

5. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ในช่วงแรกของการศึกษา หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นและค่อนข้างไปในทิศทางบวก และในช่วงหลังของการศึกษาหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ

1. ประเภทของหนังสือพิมพ์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ
  - 1.1. หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ และ หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม
  - 1.2. หนังสือพิมพ์ระดับชาติ และ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

2. ปัจจัยภายในองค์กร

2.1 นโยบายของหนังสือพิมพ์

2.2 การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการ

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล

2.4 ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัด

เชียงใหม่ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

3. ระยะทางระหว่างหนังสือพิมพ์กับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว

4. ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ

5. ความพร้อมในด้านบุคลากรและความทันสมัยของเครื่องมืออุปกรณ์

Thesis Title	A Comparative On Content Presentation Between National And Local (Chiangmai) Newspapers Regarding To Economic Problem Solving Of Chuan Leekpai Government
Name	Miss.Sudruthai Tansuwat
Thesis Advisor	Dr.Pongthep Varakitpokatorn
Department	Business Communication Arts
Academic Year	2000

ABSTRACT

This research finds that there are both similarities and differences in the way national and local newspapers present news stories, factors influencing the ways in which local and national newspapers in Chiangmai present news stories concerning economic remedial measures taken by the Leekpai administration and specifically concerned with measures taken by the Leekpai administration to solve Thailand's economic problems during the period between November 1997 and December 1998. The content of four daily newspapers, two local and two national, were analysed, followed by interviews conducted with local newspapers executives, politicians, businessmen and civil servants.

The research finds that the content presentation by the national and local (Chiangmai) newspapers revealed that there were both similarities and differences are as follows:

1. **News Form** – Both national and local newspapers cover events most frequently in the form of a news stories, with the exception of Thai News which presents events in the form of an Opinion Column most frequently. Thai Rath, Chiangmai News and Thai News have more opinion columns than articles. However, Matichon have less opinion columns than articles. The editor's column takes up the least amount of space in both national and local newspapers.

2. **Sources** – In terms of news sources, both national and local newspapers refer to government officials, civil servants and government offices as their primary sources of information. However, official government press releases were secondary for national newspapers, while local newspapers cited sources from banks, businesses and private organizations as secondary.

3. **Bias** – During the first half of this research, national newspapers were the most neutral while local newspapers presented news neutrally or positively. However, during the latter half of the research, both national and local newspapers switched polarity and presented news either neutrally or negatively.

4. **Photographs** – In terms of graphics used, both national and local newspapers use photographs of people involved with the stories most often, followed by photographs of the actual event, followed by hand-drawn caricatures. Local newspapers use more illustrative photographs than national newspapers.

5. **Opinion Column** – During the first half of this research, national newspapers were the most neutral in this aspect, while local newspapers were neutral or positive. However, during the latter half of the research, national newspapers were the most negative while local newspapers were neutral or negative.

In conclusion, factors influencing the ways in which local and national newspapers in Chiangmai present news stories concerning economic remedial measures taken by the Leekpai administration are as follows:

1. Type of newspaper
  - 1.1. Broadsheet and tabloid
  - 1.2. National and local
2. Organisational goals
  - 2.1. Newspaper's Policy
  - 2.2. Editor's decision to cover event (Gatekeeper)
3. Relationship between newspaper and government (Honeymoon Period)
4. Political and social (Tarrin) influence on the newspaper

5. Geographical relevancy between the newspaper and the event being covered
6. Spatial limitation on the newspaper pages
7. Human and technical resources

D
P
U

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของการศึกษา

หนังสือพิมพ์ คือ หนังสือที่มีเนื้อหาที่ต้องการจะบอกข่าวเป็นจุดประสงค์สำคัญ หนังสือพิมพ์อาจจะออกเป็นรายวัน รายสัปดาห์ รายบ็อกซ์ หรือรายเดือนก็ได้ หนังสือพิมพ์ไม่เพียงแต่เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาที่ต้องการจะบอกข่าวเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ยังเป็นเสมือนบันทึกรายข้อเท็จจริงแห่งประวัติศาสตร์ที่ต่อเนื่องกันของชีวิตมนุษย์ด้วย¹ หนังสือพิมพ์สามารถแบ่งได้ตามความเด่นจากการปฏิบัติภาระหน้าที่หลัก (Primary Function) ที่แสดงออกมาทางเนื้อหาที่นำเสนอโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ (Need to know) เพื่อจะได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันเนื้อหาเหล่านี้ก็จะช่วยกระตุ้นเร้าและสร้างเสริมให้ผู้อ่านเกิดความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการเมือง การปกครองและการเศรษฐกิจ เนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นปัญหาสาธารณะทางสังคม การเมือง การเลือกตั้งทั้งในและระหว่างประเทศ ปัญหาทางธุรกิจ และเศรษฐกิจการคลัง เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาต่างๆเหล่านี้เป็นเนื้อหาที่จัดอยู่ในประเภทข่าวที่ได้รับการตอบสนองช้า (Delayed Reward News) หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพจะเน้นการปฏิบัติภาระหน้าที่หลักในด้านเสนอความคิดเห็นและอธิบายความหมายของข่าวมากกว่าภาระหน้าที่ประการอื่น เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นเนื้อหาที่เป็นบทความ (Articles) และข้อเขียนเชิงตีความ (Interpretative Writing) 2) หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจใคร่จะรู้ (Want to know) เนื้อหาเหล่านั้นอาจจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านนอกเหนือไปจากการให้สิ่งที่ผู้อ่านอยากรู้ด้วย ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมและการฉ้อราษฎร์บังหลวง ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุและวิบัติภัย ข่าวเกี่ยวกับกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจ ข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆในวงสังคม

---

¹ สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2539, หน้า 7-8.

เป็นต้น ข่าวชนิดนี้เป็นข่าวที่จัดอยู่ในประเภทข่าวที่ได้รับการตอบสนองในทันที (Immediate Reward News) หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมจะอุทิศหน้ากระดาษส่วนใหญ่ให้แก่การรายงานข่าวทุกชนิดตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมากกว่าที่จะพยายามเผยแพร่ความคิดเห็นเช่นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ¹ หนังสือพิมพ์ยังสามารถแบ่งได้ตามขอบเขตหรือลักษณะทางภูมิศาสตร์ในการพิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) หนังสือพิมพ์ระดับชาติ (National Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์จำหน่ายแพร่หลายทั่วไปทุกส่วนของประเทศ เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องส่วนรวมของประเทศเป็นเรื่องที่ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดให้ความสนใจอ่าน 2) หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น (Local Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือไม่ใช่รายวันก็ตามที่พิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ในท้องถิ่นนั้นๆอาจจะเป็นระดับชุมชน ระดับจังหวัด หรือระดับภูมิภาคก็ได้ มีเนื้อหาสาระที่เน้นหนักข่าวสารเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ²

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ หนังสือพิมพ์มติชน และทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ทั้ง 4 ฉบับดังกล่าวมีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ดำเนินการโดยบริษัท วัชรพล จำกัด ผู้ก่อตั้ง คือ นายกำพล วัชรพล เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2593 ปัจจุบันหัวหน้ากองบรรณาธิการ คือ นายสรารุท วัชรพล บรรณาธิการ คือ นายไพฑูรย์ สุนทร หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจัดเป็นหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่ (Full Size) มีขนาดเท่ากับ 15*21 จัดพิมพ์แบบ 4 สี จำนวนพิมพ์ปัจจุบัน (พ.ศ.2543) วันละ 1,000,000 ฉบับ³ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐจัดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) ลักษณะเนื้อหาเป็นการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรม อุบัติเหตุ วิบัติภัย บ้านเทิง

¹ สิริพิทย์ ชันสุวรรณ. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2539, หน้า 9-10.

² พิระ จิรโสภณ. "ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 3." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528, หน้า 194,196-197.

³ <http://www.thairath.co.th/Thairath/History/history.html>. 16 พฤศจิกายน 2543. หน้า 1.

และกีฬา หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน (Section) ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวต่างประเทศ ข่าวการเมือง ข่าวสังคมและสตรี ข่าวเกษตร ข่าววิทยาการ ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวภูมิภาค ข่าวกรุงเทพ ข่าวการศึกษา คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และการ์ตูนล้อเลียน นำเสนอจำนวน 20 หน้า ส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวกีฬาและข่าวบันเทิง นำเสนอจำนวน 20 หน้า รวมทั้ง 2 ส่วน หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนหน้าในการนำเสนอทั้งหมด 40 หน้า เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมสัดส่วนการนำเสนอใหญ่จึงปรากฏในรูปแบบข่าว คอลัมน์แสดงความคิดเห็น โฆษณา กีฬา และบันเทิง ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์มติชน ดำเนินการโดยบริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) เจ้าของ คือ นายสุชาติ ศรีสุวรรณ หนังสือพิมพ์มติชนจัดเป็นหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่ (Full Size) มีขนาดเท่ากับ 15*21 จัดพิมพ์แบบ 4 สี จำนวนพิมพ์ปัจจุบัน (พ.ศ. 2542) วันละ 600,000 ฉบับ¹ หนังสือพิมพ์มติชนจัดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspaper) ลักษณะเนื้อหาเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวเศรษฐกิจ ข่าวต่างประเทศ ข่าวบันเทิง ข่าวการศึกษา ข่าวสิ่งแวดล้อม ข่าวสาธารณสุข ข่าวภูมิภาค ข่าวสังคม ข่าวกีฬา ข่าวกระบวนการยุติธรรม ข่าวสมัครงาน บทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จำนวนหน้าในการนำเสนอทั้งหมด 20 หน้า เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพสัดส่วนการนำเสนอส่วนใหญ่จึงปรากฏในรูปแบบข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ สำนักงานตั้งอยู่ที่ 164 ถนนราชเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ บรรณาธิการ คือ นายธานี สุวัฒนา ผู้อำนวยการ คือ นายสรวิศ แซ่เตียง หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จัดเป็นหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่ (Full Size) มีขนาดเท่ากับ 15*21 จัดพิมพ์แบบ 4 สี จำนวนพิมพ์ปัจจุบัน (พ.ศ.2543) วันละ 6,000-7,000 ฉบับ² หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นฉบับแรกที่มีการออนไลน์ (Online) ทางอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยมีชื่อเว็บไซต์ (Website) คือ www.Cheangmainews.com หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) ลักษณะเนื้อหาเป็น

¹ http://www.matichon.co.th/about_us/g_gen_e.html. 25 พฤศจิกายน 2543. หน้า1.

² กิตติ ภารดี. หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์. สัมภาษณ์ 31 กรกฎาคม 2543.

การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวในสังคมท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่และความบันเทิง หนังสือพิมพ์เชียงใหม่แบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน (Section) ส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวนโยบายและการเมือง ข่าวสังคม ข่าวสตรี ข่าวการศึกษา ข่าวกีฬา ข่าวบันเทิง และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น นำเสนอจำนวน 12 หน้า และส่วนที่ 2 ด้านนาธุรกิจนำเสนอเกี่ยวกับข่าวธุรกิจทั่วไปและรถยนต์ นำเสนอจำนวน 8 หน้า รวมทั้ง 2 ส่วนมีจำนวนหน้าในการนำเสนอทั้งหมด 20 หน้า เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ดังนั้นการนำเสนอส่วนใหญ่จึงเป็นการรายงานความเคลื่อนไหวในสังคมจังหวัดเชียงใหม่และปรากฏในรูปแบบข่าว คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และโฆษณา ตามลำดับ

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2513 นายบรรจบ ลิ้มจรรยา เป็นผู้อำนวยการก่อตั้ง ปัจจุบันสำนักงานตั้งอยู่ที่ 56 ถนนสามล้าน ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ บรรณาธิการ คือ นายชายชาติ ลิ้มจรรยา หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จัดเป็นหนังสือพิมพ์ขนาดใหญ่ (Full Size) มีขนาดเท่ากับ 15*21 จัดพิมพ์แบบ 4 สี จำนวนพิมพ์ปัจจุบัน (พ.ศ.2543) วันละ 30,000-35,000 ฉบับสำหรับวันธรรมดา และวันละ 70,000-80,000 ฉบับสำหรับวันประกาศผลสลากกินแบ่งรัฐบาล¹ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จัดเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) นำเสนอเกี่ยวกับข่าวสังคม ข่าวเกษตร ข่าวการเมือง ข่าวธุรกิจทั่วไป ข่าวการศึกษา ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬา สุขภาพ ศาสนา และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีการรายงานความเคลื่อนไหวในสังคมจังหวัดพะเยาในหน้า 6 และรายงานความเคลื่อนไหวในสังคมจังหวัดน่านในหน้า 11 รวมจำนวนหน้าในการนำเสนอมีทั้งหมด 16 หน้า เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่เก่าแก่มากที่สุด โดยมีอายุถึง 30 ปี และเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ดังนั้นการนำเสนอส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงเป็นการรายงานความเคลื่อนไหวในสังคมท้องถิ่นทางภาคเหนือและ ปรากฏในรูปแบบข่าว และโฆษณา ตามลำดับ

การวิจัยครั้งนี้เลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดหลักในภูมิภาคเหนือ มีเนื้อที่ประมาณ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร

¹ ชายชาติ ลิ้มจรรยา. บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์. สัมภาษณ์ 31 กรกฎาคม 2543.

มีจำนวนประชากร (พ.ศ.2543) 1,472,403 คน¹ มีสถิติการเลือกตั้ง 5 ประเภท คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล² ในการเลือกตั้งแต่ละครั้งของจังหวัดเชียงใหม่จะมีคนจากตระกูลนิมานเหมินท์เข้าร่วมการเลือกตั้งด้วย เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีขึ้นในวันที่ 25 ธันวาคม 2542 มีผู้สมัคร 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วยกลุ่มเชียงใหม่คุณธรรมมีนายปกครอง บุญปกครอง นักธุรกิจใหญ่รักษาการนายกเทศมนตรีนครเชียงใหม่เป็นหัวหน้าทีม กลุ่มอาณันทภูมิมีนายวรกร ตันตราพันธ์ อดีตนายกเทศมนตรี 2 สมัย เป็นหัวหน้าทีม กลุ่มการเมืองหน้าใหม่มีนายมนชัย เทศะแพทย์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหัวหน้าทีม และอีกทีมคือ กลุ่มรักเชียงใหม่ที่มีนายจุมพล ชูติมา หลานชายของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นหัวหน้าทีม อีกทั้งในทีมยังมี “นิมมานเหมินท์” อีกคนคือ นายเรือง นิมมานเหมินท์³ ตระกูลนิมมานเหมินท์เป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการทำธุรกิจหลากหลายประเภทและตระกูลนิมมานเหมินท์ยังได้สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิเช่น การสร้างถนนนิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นสาธารณูปโภคสำคัญให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ ตระกูลนิมมานเหมินท์มีความผูกพันกับจังหวัดเชียงใหม่อย่างลึกซึ้ง นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นหนึ่งในที่มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์เช่นกัน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงศึกษาถึงปัจจัยในเรื่องนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งมาจากตระกูลนิมมานเหมินท์มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่และมีปัจจัยอื่นใดที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าว

การวิจัยในครั้งนี้เลือกศึกษาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย เพียง 4 กรณีศึกษาเท่านั้น คือ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกู้ดแบงก์ กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

¹ <http://www.chiangmaibis.com/amphoe/thaitop0.5.html>. 23 มกราคม 2544. หน้า 1-2.

² <http://www.chiangmaibis.com/amphoe/pumipark.html>. 23 มกราคม 2544. หน้า 1.

³ นภาพร ชัดติยะ. “จับตาเลือกตั้งสท.เชียงใหม่ 5 ทีมดัง เปิดศึกแย่งสำนักเจดีย์ขาว.” สยามรัฐ .

(ปรส.) สาเหตุที่เลือกศึกษา 4 กรณีศึกษาดังกล่าว เนื่องมาจากการสั่งปิด 56 สถาบันการเงินเป็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจขั้นแรกของรัฐบาลชวน หลีกภัย ภายใต้การนำการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของนายธารินทร์ นิมมวนเหมินทร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ต่อมารัฐบาลชวน หลีกภัย ได้ออกมาตรการการจัดตั้งกูดแบงก์ มาตรการการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และมาตรการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งมาตรการต่างๆเหล่านี้เป็นมาตรการต่อเนื่องเพื่อรองรับการปิด 56 สถาบันการเงิน และ 4 กรณีศึกษาดังกล่าวเป็นมาตรการเด่นที่สื่อมวลชนจับตามอง

การปิด 56 สถาบันการเงิน เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2540 มีการแถลงผลการพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการสถาบันการเงิน 58 แห่ง ที่ถูกทางการสั่งระงับกิจการชั่วคราว ผลการพิจารณาสถาบันการเงินที่แผนการแก้ไขฟื้นฟูฯ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ บงล. เกียรตินาคิน และ บงล. บางกอกอินเวสเมนต์ ส่วนสถาบันการเงินที่เหลืออีก 56 แห่ง ถูกระงับกิจการถาวร¹

จากการที่คณะกรรมการองค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้ประกาศผลการพิจารณาแผนการฟื้นฟูกิจการของสถาบันการเงินที่ถูกสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2540 และปรากฏว่ามีสถาบันการเงินจำนวน 56 แห่ง ถูกสั่งระงับการดำเนินกิจการเป็นการถาวร ซึ่ง ปรส. จะต้องจำแนกสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนที่ถูกปิดกิจการตามคุณภาพและโอกาสในการขาย ดังนั้นเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความมีประสิทธิภาพในขั้นตอนการประมูลให้เป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้องและเพื่อเสริมสร้างศักยภาพในระบบการเงินของประเทศ กระทรวงการคลังเห็นควรให้มีการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์ใหม่ในชั้นต้น จำนวน 1 แห่ง และให้มีบริษัทเงินทุน จำนวน 1 แห่ง และบริษัทหลักทรัพย์ จำนวน 1 แห่ง เป็นบริษัทลูก เพื่อเข้าร่วมในกระบวนการประมูลสินทรัพย์ และเป็นส่วนหนึ่งในการเสริมสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงินยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้มีการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่โดยใช้ชื่อว่า ธนาคารรัตนสิน โดยนายวิจิต สุรพงษ์ชัย ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการธนาคารรัตนสิน และนายธีระ สุริยาศศิน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการธนาคารรัตนสิน²

¹ "โลกขานรับไทยปิด 56 ไฟแนนซ์เน่า." มติชน. 9 ธันวาคม 2540, หน้า 1,11.

² "แผนตั้งกูดแบงก์." กรุงเทพธุรกิจ. 21 มกราคม 2541, หน้า2.

ต่อมารัฐบาลชวน หลีกภัย ได้มีการออกมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยพระราชกำหนดการเงิน 4 ฉบับประกอบด้วย 1) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินต่างประเทศเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ 2) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน 3) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธ.ป.ท.) พ.ศ.2485 , 2540 , 2541 และ 4) พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.)

หลังจากการสั่งปิดกิจการ 56 สถาบันการเงินอย่างถาวร สินทรัพย์ของ 56 สถาบันการเงินมูลค่ากว่า 8.66 แสนล้านบาท ถูกทยอยนำออกมาประมูลขายโดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินแบ่งสินทรัพย์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ สินทรัพย์หลัก และ สินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์หลัก หลังจากขั้นตอนการประมูลขายสินทรัพย์เสร็จเรียบร้อยแล้ว องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินจะนำเม็ดเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนำมาชำระคืนเจ้าหนี้ตามสัดส่วน ส่วนสินทรัพย์ที่ไม่มีใครสนใจซื้อและมีเหลือจำนวนเท่าใดถือว่าเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ต้องโอนให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.) รับผิดชอบต่อไป

ปัญหานำวิจัย

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. ปัจจัยอะไรที่ทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย เหมือนหรือแตกต่างกัน
3. บริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนทำให้การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐานเบื้องต้น

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย แตกต่างกัน
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ประเภทของหนังสือพิมพ์ นโยบายของหนังสือพิมพ์ การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล ระยะทางระหว่างหนังสือพิมพ์กับสถานที่เกิดข่าว ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ และความพร้อมด้านบุคลากร และเทคโนโลยีความทันสมัยของหนังสือพิมพ์
3. ปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนทำให้การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ เพียง 4 กรณีศึกษาคือ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน ช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ เดือนพฤศจิกายน-เดือนธันวาคม 2540

กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกึ่งแบงก์ ช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ เดือน มกราคม 2541

กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ เดือนพฤษภาคม 2541

กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ เดือนกุมภาพันธ์-เดือนเมษายน 2541 และ เดือนมิถุนายน-เดือนธันวาคม 2541

รวมระยะเวลาที่ทำการศึกษาดังแต่พฤศจิกายน 2540 – เดือนธันวาคม 2541 รวมระยะเวลา 14 เดือน

นิยามศัพท์

การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย หมายถึง การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ตั้งแต่ต้นนายชวน หลีกภัย เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งที่ 2 และเริ่มแก้ไขปัญหาลงทุนการเงิน 58 แห่งจนกระทั่งถึงการจัดประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินโดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน การวิจัยในครั้งนี้แบ่งการแก้ไขปัญหาลงทุนเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ออกเป็น 4 กรณีศึกษา ดังนี้

กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน

กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกึ่งแบงก์

กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)

หนังสือพิมพ์ระดับชาติ หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์ในกรุงเทพฯ และออกจำหน่ายแพร่หลายไปทั่วทุกจังหวัดของประเทศไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยที่ตีพิมพ์ในจังหวัดเชียงใหม่และออกจำหน่ายเฉพาะในเขตจังหวัดเชียงใหม่หรือจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ได้แก่ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

บริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้หนึ่งที่มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความผูกพันลึกซึ้งกับจังหวัดเชียงใหม่ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ไม่เพียงแต่มีความผูกพันทางสังคมกับจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะเป็นบุคคลที่มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์เท่านั้น แต่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งสำคัญทางการเมืองในรัฐบาลชวน หลีกภัย คือ ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยังมีความผูกพันทางการเมืองกับจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะเป็นเสมือนผู้แทนเป็นสิทธิเป็นเสียงของคนในจังหวัดเชียงใหม่อีกด้วย

ข่าว หมายถึง การรายงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย

บทบรรณาธิการ หมายถึง ข้อเขียนประเภทหนึ่งของหนังสือพิมพ์ซึ่งทำหน้าที่ในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อโต้แย้ง รวมถึงวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย บทบรรณาธิการเป็นบทหน้าที่แสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่เป็นจุดยืนที่แท้จริงของหนังสือพิมพ์โดยไม่ระบุชื่อผู้เขียน เพราะถือว่าเป็นความเห็นของหนังสือพิมพ์ทั้งฉบับ

บทความแสดงความคิดเห็น หมายถึง งานเขียนที่มีความยาว 600 – 2,000 คำ มีเป้าหมายในการให้ความรู้ การวิจารณ์ การสนับสนุน การชักนำผู้อ่านให้เกิดความคิด บทความเป็นการแสดงทรรศนะของผู้เขียนเพิ่มเติมลงไปเป็นการสร้างสาธารณสมบัติ และการแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง บทความแสดงความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงบทความทางเศรษฐกิจ บทความประกอบข่าว และสลับประกอบข่าวด้วย

คอลัมน์แสดงความคิดเห็น หมายถึง ข้อเขียนที่คอลัมน์นิสต์มุ่งให้ความเห็นของตนต่อสาธารณะมีความยาวจำกัดอยู่ในพื้นที่เฉพาะ ลงชื่อผู้เขียน ระบุชื่อคอลัมน์ และมีตำแหน่งประจำของคอลัมน์

แหล่งข่าว หมายถึง แหล่งหรือบุคคลที่ให้ข้อมูลเป็นติดต่อของข่าวสารและข้อมูลซึ่งเป็นที่มาของข่าว โดยการวิจัยในครั้งนี้แบ่งประเภทของแหล่งข่าวออกเป็น 12 ประเภท ดังนี้คือ

1. รัฐบาล หมายถึง นักการเมืองที่ทำงานในคณะรัฐบาลและสังกัดฝ่าย รัฐบาล
2. นักการเมืองฝ่ายค้าน หมายถึง นักการเมืองที่ไม่ได้สังกัดในคณะรัฐบาล
3. ฝ่ายนิติบัญญัติ หมายถึง คณะทำงานฝ่ายกฎหมายมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการออกกฎหมาย พระราชกำหนด และ พระราชบัญญัติต่างๆ
4. ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ หมายถึง ข้าราชการ พนักงานในรัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานในภาครัฐ
5. ข้าราชการตำรวจ/ทหาร หมายถึง เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือทหารผู้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ และช่วยเหลือเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลีกภัย
6. เจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ หมายถึง เจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์กรระหว่างประเทศซึ่งเป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทย เช่น กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ)
7. นักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน หมายถึง พนักงานในธนาคารทั้งธนาคารของเอกชนและธนาคารของรัฐบาล เช่น ธนาคารกรุงไทย และบุคคล หน่วยงาน และองค์กรธุรกิจเอกชน
8. นักวิเคราะห์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน และโพล หมายถึง นักวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ในมหาวิทยาลัย และนักวิเคราะห์หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งอยู่ในแวดวงการเงิน และโพลต่างๆ เช่น สวนดุสิตโพล
9. สถาบันการเงิน และ พนักงานของสถาบันการเงิน หมายถึง ในขณะที่มีปัญหาเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 สถาบันการเงินในประเทศไทยมีทั้งหมด 91 แห่ง ในช่วงรัฐบาลพล.อ. ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นรัฐบาล สถาบันการเงินถูกสั่งปิดกิจการชั่วคราว 58 แห่ง แต่เมื่อรัฐบาลชน หลีกภัย เข้ามาเป็นรัฐบาล ได้สั่งปิดกิจการสถาบันการเงิน 56 แห่ง และเหลือรอดให้ดำเนินการต่อไป 2 แห่ง และสถาบันการเงินอีก 33 แห่ง รัฐบาลไม่ได้สั่งดำเนินการใดๆทั้งสิ้น แหล่งข่าวจากสถาบันการเงินและพนักงานของสถาบันการเงินในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง สถาบันการเงินและพนักงานของทั้ง 91สถาบันการเงิน
10. สื่อมวลชน หมายถึง สื่อมวลชนประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และ สำนักข่าวต่างประเทศ เช่น สำนักข่าวรอยเตอร์ สำนักข่าวเอพีเอฟ เป็นต้น
11. ประชาชน หมายถึง ประชาชนคนไทยทั่วไป

12. ไม่ระบุแหล่งข่าว หมายถึง การไม่ระบุที่มาของแหล่งข่าวอย่างชัดเจน

ทิศทาง หมายถึง แนวโน้มการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลั กัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่นำเสนอออกมาโดยให้นำหน้าไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งทิศทางออกเป็น 4 ทิศทาง ดังนี้คือ

1. ทิศทางบวก หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลั กัย ในเชิงเห็นด้วย
2. ทิศทางเป็นกลาง หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลั กัย โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติ
3. ทิศทางลบ หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลั กัย ในเชิงเห็นไม่เห็นด้วย
4. ทิศทางทั้งบวกและลบ หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ รัฐบาลชน หลั กัย ทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

ภาพ หมายถึง ภาพที่ใช้ประกอบการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ รัฐบาลชน หลั กัย โดยการวิจัยในครั้งนี้แบ่งภาพออกเป็น 4 ลักษณะภาพ ดังนี้คือ

1. ภาพบุคคล หมายถึง ภาพคน
2. ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง หมายถึง ภาพถ่ายที่ได้มาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และสถานที่จริง
3. ภาพการ์ตูนล้อเลียน หมายถึง ภาพล้อเลียนทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลั กัย
4. ภาพประกอบ หมายถึง ภาพที่นำมาใช้ประกอบการนำเสนอโดยไม่ใช่ภาพที่ถ่ายมา จากเหตุการณ์จริงจากสถานที่จริงในปัจจุบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อพิสูจน์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่มีต่อสื่อมวลชนโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์
2. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการนำเสนอเนื้อหาทางเศรษฐกิจของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
3. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานความรู้ที่ดีสำหรับผู้ที่สนใจค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง"การศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่" ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์
2. แนวความคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น
3. แนวความคิดเกี่ยวกับข่าว
4. แนวคิดเกี่ยวกับระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาล
5. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าว
6. ทฤษฎีนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper Theory)
7. ทฤษฎีการกำหนดประเด็นการรับรู้ข่าวสาร (Agenda Setting Theory)
8. ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory)
9. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์ ได้มีผู้ให้คำนิยามไว้ต่างมากมาย เช่น

หนังสือพิมพ์ คือ สิ่งพิมพ์ที่ออกตามระยะเวลาที่กำหนดติดต่อกันเป็นลำดับและมีลักษณะเป็นกระดาษขนาดใหญ่ จำนวนหลายแผ่นพับได้ โดยมีจุดมุ่งหมายในการเสนอข่าวสารและสิ่งที่น่าสนใจทั่วไป¹

¹ Carter V.Good. Dictionary of Education. London : McGraw Hill, 1956, p.627.

หนังสือพิมพ์ คือ แหล่งรวบรวมข่าวสารความบันเทิง พิมพ์บนกระดาษราคาถูก ซึ่งอาจเป็นรายวัน รายสัปดาห์หรือรายเดือน หนังสือพิมพ์จะล้าสมัยไปทันทีที่ฉบับใหม่ปรากฏออกมาแทนที่ ดังคำกล่าวที่ว่า “ไม่มีอะไรที่จะล้าสมัยเท่ากับหนังสือพิมพ์ฉบับเมื่อวานนี้อีกแล้ว”¹

หนังสือพิมพ์ถอดจากภาษาอังกฤษว่า “Newspaper” News หมายถึง ข่าว Paper คือ กระดาษ เมื่อแปลรวมกันก็คือ “กระดาษข่าว” หมายถึง กระดาษสำหรับรายงานข่าว²

ประเภทของหนังสือพิมพ์โดยแบ่งตามลักษณะการจำหน่ายเผยแพร่

โดยแบ่งตามขอบเขตหรือลักษณะทางภูมิศาสตร์ในการพิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ ดังนี้คือ³

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติ (National Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์จำหน่ายแพร่หลายทั่วไปทุกส่วนของประเทศ เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องส่วนรวมของประเทศเป็นเรื่องที่ทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดให้ความสนใจอ่าน

2. หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น (Local Newspapers) หมายถึง หนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือไม่ใช่รายวันก็ตามที่พิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ในท้องถิ่นนั้นๆ อาจจะเป็นระดับชุมชนระดับจังหวัด หรือระดับภูมิภาคก็ได้ มีเนื้อหาสาระที่เน้นหนักข่าวสารเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ

ประเภทของหนังสือพิมพ์แบ่งตามความเด่นจากการปฏิบัติภาระหน้าที่หลัก

หนังสือพิมพ์แบ่งโดยอาศัยความเด่นจากการปฏิบัติภาระหน้าที่หลัก (Primary Function) ที่แสดงออกมาทางเนื้อหาที่น่าสนใจ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้คือ⁴

¹ สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2531, หน้า 2.

² “เรื่องเดียวกัน”.

³ พระ จิตรโศภณ. “ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 3.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 1-7. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528, หน้า 194,196-197.

⁴ สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2539, หน้า 9-10.

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นคุณภาพ (Quality Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ (Need to know) เพื่อจะได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันเนื้อหาเหล่านี้ก็จะช่วยกระตุ้นเร้าและสร้างเสริมให้ผู้อ่านเกิดความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านการเมือง การปกครองและการเศรษฐกิจด้วย เนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นสาระทางสังคม การเมือง การเลือกตั้งทั้งในและระหว่างประเทศ ปัญหาทางธุรกิจ และเศรษฐกิจการคลัง เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาต่างๆเหล่านี้ เป็นเนื้อหาที่จัดอยู่ในประเภทข่าวที่ได้รับการตอบสนองช้า (Delayed Reward News) หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นคุณภาพจะเน้นการปฏิบัติภาระหน้าที่หลักในด้านเสนอความคิดเห็นและอธิบายความหมายของข่าวมากกว่าภาระหน้าที่หลักประการอื่น เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นเนื้อหาที่เป็นบทความ (Articles) และข้อเขียนเชิงตีความ (Interpretative Writing)

2. หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจใคร่จะรู้ (Want to know) เอาไว้ “ ประดับความรู้ ” เนื้อหาเหล่านั้นอาจจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านนอกเหนือไปจากการให้สิ่งที่ผู้อ่านอยากรู้ด้วย ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมและการฉ้อราษฎร์บังหลวง ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุและวิบัติภัย ข่าวเกี่ยวกับกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจ ข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆในวงสังคม เป็นต้น ข่าวชนิดนี้เป็นข่าวที่จัดอยู่ในประเภทข่าวที่ได้รับการตอบสนองในทันที (Immediate Reward News) หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมจะอุทิศหน้ากระดาษส่วนใหญ่ให้แก่การรายงานข่าวทุกชนิดตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมากกว่าที่จะพยายามเผยแพร่ความคิดเห็นเช่นหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นคุณภาพ

หน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ 4 ประการ คือ¹

1. การให้ข่าวสาร (To inform) ถือเป็นหน้าที่หลักที่จะต้องแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Facts) มา รายงานให้ประชาชนได้ทราบ การเสนอข่าวและสารนี้จะรายงานออกมาในลักษณะของข่าว บทความ สารคดี และคอลัมน์แล้วแต่ความเหมาะสม ข่าวและสารที่น่าเสนอทางหนังสือพิมพ์นั้นจะต้องเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน เทียงตรง และเป็นธรรม

¹ มาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2537, หน้า 5-6.

2. การให้ข้อเสนอแนะ (To give opinion) หน้าที่ในการให้ข้อเสนอแนะหรือการชี้แนะแนวทางนั้น ต้องไม่ใช่การเสนอแนะในการรายงานข่าว เพราะข่าวนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงล้วนๆ การเสนอแนะ การแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือต่อข่าวที่ได้รับการรายงานไปแล้ว กระทำโดยผ่านคอลัมน์อื่นๆ เช่น บทบรรณาธิการ บทวิจารณ์ บทความ เป็นต้น

3. การให้ความบันเทิง (To entertain) ความบันเทิงที่ผู้อ่านจะได้จากการอ่านเนื้อหาในหนังสือพิมพ์ เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ความรู้สึก และพักผ่อนสมอง ความบันเทิงแฝงอยู่จากการอ่านการ์ตูน บทความ สารคดี และบทวิจารณ์

4. การเป็นสื่อในการโฆษณา (To advertise) หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถให้ข่าวสารเป็นสื่อกลางนำเสนอสินค้าธุรกิจให้ผู้อ่านได้มีโอกาสเลือกซื้อ หรือตัดสินใจซื้อได้ทางหนึ่ง เชื่อกันว่าโฆษณาในหนังสือพิมพ์มีบทบาทกระตุ้นให้เกิดอำนาจการซื้อ ทำให้เกิดการพัฒนารุรกิจให้ก้าวหน้า ข้อสำคัญที่สุดก็คือ การขายเนื้อที่โฆษณาเป็นแหล่งรายได้สำคัญที่สุดของหนังสือพิมพ์ ถือว่าโฆษณาเป็นเส้นโลหิตของธุรกิจหนังสือพิมพ์ ถ้าไม่มีโฆษณาหนังสือพิมพ์ก็อยู่ไม่ได้ เพราะอาศัยราคาจำหน่ายเพียงอย่างเดียวอย่างไม่เพียงพอต่อการลงทุนในการผลิตและถ้าไม่มีโฆษณาประชาชนอาจต้องซื้อหนังสือพิมพ์ในราคาที่แพงขึ้นมาก อาจส่งผลให้ระดับความนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ลดลงไปด้วย อย่างไรก็ตาม การโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ถือเป็นหน้าที่ให้บริการชุมชนอย่างหนึ่งของสื่อมวลชน

เนื้อหาของหนังสือพิมพ์จำแนกตามรูปแบบการนำเสนอ

เนื้อหาของหนังสือพิมพ์สามารถจำแนกตามรูปแบบการนำเสนอได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

1. ข่าว (News)

ข่าว คือ การรายงานของเหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่น่าสนใจมิใช่เพียงเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเท่านั้น แต่ข่าวจะเป็นเรื่องราวที่มีคนรายงานมาให้เราทราบ สารสำคัญของข่าวต้องเป็นการรายงานของเหตุการณ์ปัจจุบันที่มีสื่อข่าวและบรรณาธิการเห็นพ้องต้องกันว่าประชาชนควรรับทราบ ทั้งผู้สื่อข่าวและบรรณาธิการข่าวจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมากในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่า เหตุการณ์ใดควรได้รับการรายงานหรือไม่

อัฐพร แจ่มใจ. การวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทประชาชนและประเภทคุณภาพ ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2534 ถึงเดือนมิถุนายน 2535. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535, หน้า 24-28.

ข่าวควรประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ ความน่าสนใจ (Interest) ข้อเท็จจริง (Facts) และ ผู้อ่าน (Readers) กล่าวคือ ข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้อ่าน ดังนั้นผู้สื่อข่าวจึงจำเป็นต้องรายงานข้อเท็จจริงให้เป็นที่น่าสนใจแก่ผู้อ่าน

2. บทความ สารคดี และบันเทิงคดี

ความหมายของคำว่า บทความ อาจมีความหมายได้สองนัย ความหมายอย่างแรก หมายถึง ความเรียงที่เสนอเรื่องราวต่าง ๆ อันเป็นจริงมิใช่เรื่องสมมุติ เขียนขึ้นด้วยท่วงทำนองที่ค่อนข้างเอาจริงเอาจัง โดยนัยนี้อาจหมายถึง บทความทางวิชาการ บทความวิเคราะห์เหตุการณ์ รวมทั้งอาจหมายถึง บทความสารคดีด้วยก็ได้ ความหมายอีกนัยหนึ่ง บทความ หมายถึง เรื่องที่มุ่งเสนอความคิดเห็นเป็นสำคัญอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง แต่ข้อเท็จจริงนั้นก็อยู่ในฐานะเป็นบันไดนำไปสู่การแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

บทความ สารคดี และ บันเทิงคดี เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเนื้อหาหนังสือพิมพ์ เนื้อหาประเภทนี้จะลงคละไปกับข่าวตลอดทั้งฉบับ เป็นการเพิ่มเติมเนื้อหาให้ผู้อ่านนอกเหนือจากข่าว เนื้อหาประเภทนี้จะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ประเภทและนโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับเป็นสำคัญ

3. คอลัมน์แสดงความคิดเห็น

คอลัมน์ในหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มักเป็นข้อเขียนที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีความจำกัดอยู่ในเนื้อที่เฉพาะ มักลงชื่อผู้เขียนหรือใส่นามปากกา และมักมีตำแหน่งหน้าประจำนอกจากอ่านข่าวสารต่างๆแล้ว ผู้อ่านยังต้องการฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ จากบุคคลหลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จึงเปรียบเสมือนเวทีแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนทั้งจากผู้อ่าน ผู้สื่อข่าว และคอลัมน์นิสต์

4. บทบรรณาธิการ

บทบรรณาธิการหรือบทนำ คือคอลัมน์หนึ่งที่ปรากฏในหน้าบทบรรณาธิการเพื่อแสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลอย่าง รอบคอบและยุติธรรม ชี้แนะทางออกที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นกลาง ความ

สำคัญของบทบรรณาธิการอยู่ที่ การแสดงออก สะท้อนถึงนโยบายและจุดยืนของหนังสือพิมพ์ต่อเหตุการณ์นั้นๆ

5. โฆษณา

การโฆษณา (Advertising) คือการติดต่อสื่อสารจากผู้โฆษณา ถ้าเป้าหมายที่คาดว่าจะเป็นผู้ซื้อสินค้าหรือใช้บริการนั้นๆ โดยการติดต่อสื่อสารนั้นอาจเป็นในรูปสิ่งพิมพ์ การวาดภาพ การกระจายเสียง และการกระจายเสียงแพร่ภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

นักวิชาชีพและนักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ ได้ให้คำนิยามความหมายของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นไว้หลายประการ ทั้งยังมีความเห็นว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นมีความสำคัญเปรียบเสมือนผู้นำในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีบทบาทในการพัฒนาชนบทและพัฒนาประเทศ มีหน้าที่ในการให้ข่าวสาร ให้การศึกษา ให้ความบันเทิงและความคิดเห็น นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหา ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติอีกด้วย

ความหมายของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

สุภา ศิริमानนท์ อดีตนักหนังสือพิมพ์ได้กล่าวถึงความหมายของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือหนังสือพิมพ์ภูมิภาคว่า “ ในวิชาการวารสารศาสตร์ถือว่าหนังสือพิมพ์ภูมิภาค มีความหมายเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ออกจำหน่ายนอกเขตเมืองหลวง สำหรับประเทศไทยได้แก่ หนังสือพิมพ์ทั้งปวง นอกจากหนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ออกจำหน่ายในกรุงเทพฯ”¹

สุรัตน์ นุ่มนนท์ นักวิชาการด้านหนังสือพิมพ์ ได้อธิบายความหมายของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไว้ว่า “ เป็นกลไกส่วนหนึ่งในการรับใช้ประชาชนในด้านการต่อสู้กับความเลวร้ายในสังคม ในลักษณะการรับใช้ประชาชนนั้น มีรูปแบบต่างกันโดยพิจารณาถึงกลุ่มเป้าหมายที่หนังสือพิมพ์

¹ ฉอาน วุฑฒิกวรรรรักษา. การผลิตหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หน่วยที่ 12 ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การผลิตหนังสือพิมพ์ หน่วยที่ 12-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2530, หน้า5.

มุ่งหมายที่จะรับใช้ ซึ่งเป็นการรับใช้ในลักษณะครอบคลุมอาณาเขตสามารถแบ่งออกได้อย่างกว้างๆคือ¹

1. หนังสือพิมพ์ระดับภูมิภาค หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่ไม่มีลักษณะเพื่อรับใช้ผู้อ่านทั้งประเทศ แต่ครอบคลุมเป็นอาณาเขตภูมิภาคในลักษณะหลายจังหวัดรวมกัน
2. หนังสือพิมพ์ระดับจังหวัด หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่รับใช้ผู้อ่านในเขตจังหวัด
3. หนังสือพิมพ์ระดับชุมชน หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่รับใช้ท้องถิ่นในระดับชุมชนใหญ่

สมควร กวียะ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนได้กล่าวถึงความหมายของหนังสือพิมพ์ชุมชน ซึ่งน่าจะนำมาปรับใช้ในความหมายของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นได้เช่นกันว่า “หนังสือพิมพ์ชุมชนน่าจะหมายถึง หนังสือพิมพ์ของชาวชนบท ทำโดยชาวชนบทและเพื่อชาวชนบท”²

พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช ได้อธิบายความหมายของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (Community Newspaper) ไว้ว่า “ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่เกิดขึ้นตามความต้องการและสนองตอบผลประโยชน์ของสังคมท้องถิ่นนั้นๆโดยตรง ไม่ใช่เกิดขึ้นตามเจตจำนงของใครคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นชี้ให้เห็นและเข้าใจถึงเหตุการณ์ ปรากฏการณ์ ปัญหา ความรู้สึกนึกคิด ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมของคนท้องถิ่นนั้นโดยแท้ หากจะมีเรื่องอื่นอยู่บ้างก็เป็นเพียงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้กับสังคมท้องถิ่นนั้น”³

บทบาทหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นควรกำหนดบทบาทหน้าที่เพื่อรับใช้สังคมท้องถิ่นในฐานะเป็นสื่อของคนท้องถิ่น ดังนี้คือ⁴

1. ส่งเสริมและรักษาจริยธรรม เพื่อสร้างแบบอย่างของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ให้ได้รับการเคารพ ยอมรับ และคารวะจากสังคมท้องถิ่นนั้นๆ

¹ อ้ออาน วุฑฒิกกรรมรักษา. การผลิตหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หน่วยที่ 12 ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการผลิตหนังสือพิมพ์ หน่วยที่ 12-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2530, หน้า5-6.

² “เรื่องเดียวกัน”. หน้า 6.

³ พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. ปฏิรูปสื่อมวลชนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและผลักดันองค์การปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : บริษัทดับเบิลยูพี พรินติ้ง จำกัด, 2542, หน้า 6.

⁴ “เรื่องเดียวกัน”. หน้า 21-23.

2. เสนอเรื่องราวหรือปัญหาของท้องถิ่นเป็นหลัก กำหนดแนวทางชัดเจนร่วมกันถึงบทบาทหน้าที่โดยตรงของนักหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ให้พิจารณาถึงการรับใช้สังคมท้องถิ่นโดยตรงทุกๆด้าน ทุกๆระดับ วิชาชีพ บนพื้นฐานของความสำคัญที่เท่าเทียมกันไม่ว่าปัญหานั้นๆจะอยู่ในเมืองหรือในป่า

3. การนำสังคมท้องถิ่น เป็นผู้นำทางความคิดและคอยเตือนสติหรือเหนี่ยวรั้งคนท้องถิ่นให้เห็นถึงภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ซึ่งอาจนำไปสู่ความเสียหายแก่สังคมนั้นได้

4. หาบันทึกฐานเพื่อเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ หลายปัญหาอันเกิดจากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองหรือกลุ่มอิทธิพลใดก่อให้เกิดความไม่สงบสุขหรือการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ให้พิจารณาเรื่องราวเหล่านั้นอย่างรอบคอบ เที่ยงธรรม เสนอแนวทาง เรื่องราวปัญหาอย่างชัดเจนเพื่อให้สาธารณชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในชะตาชีวิตหรือสังคมของเขา

5. คำเนืองถึงความบริสุทธิ์ ความดีงาม และความห่วงใย ความรักในถิ่นที่อยู่ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในฐานะที่เป็นสมบัติและมีหน้าที่รับใช้สังคมท้องถิ่นนั้นๆพยายามคิดคำนึงถึงความบริสุทธิ์ ความดีงาม มีจิตการและมีความห่วงใยในเรื่องราว ปัญหาต่างๆของสังคมท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นสังคมในตัวเมือง หัวเมืองรอบนอก ตำบล หมู่บ้าน หรือชุมชน

6. ศึกษาแก่นของปัญหาท้องถิ่นนั้นๆ เพื่อกำหนดแนวทางในการนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์ ปัญหาต่างๆให้จำกัดเฉพาะท้องถิ่นนั้นๆเท่านั้น เว้นแต่เป็นเรื่องคาบเกี่ยวที่มีผลกระทบโดยตรงเท่านั้น

ข้อเปรียบเทียบหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นกับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช ในงานเขียน "ปฏิรูปสื่อมวลชนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและผลักดันองค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระตามรัฐธรรมนูญ " ได้ใช้คำว่า " หนังสือพิมพ์แห่งชาติ" ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า " หนังสือพิมพ์ระดับชาติ " ในงานวิจัยชิ้นนี้

หนังสือพิมพ์แห่งชาติ (National Newspaper) และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น (Community Newspaper) ต่างมีสถานะประหนึ่งสถาบันสาธารณะชนที่รับใช้สังคมร่วมกัน จะต่างกันที่บทบาทหน้าที่เฉพาะซึ่งสามารถแยกแยะออกเป็นหัวข้อได้ดังนี้¹

¹ พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. ปฏิรูปสื่อมวลชนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและผลักดันองค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : บริษัทดับเบิลยูเอสพี พรินติ้ง จำกัด, 2542, หน้า 23-27.

1. ในแง่ของการลงทุน การใช้งบประมาณในการลงทุน จำนวนบุคลากรในการทำงาน เทคโนโลยีเกี่ยวกับเครื่องจักร ทำให้ต้นทุนที่ใช้ในการผลิตหนังสือพิมพ์ต่อฉบับหนังสือพิมพ์แห่งชาติมีต้นทุนสูงกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

2. การบริหารงาน ลักษณะการจัดองค์การ และการวางโครงการสร้างในการบริหารงานตลอดจนใช้เครื่องมือสื่อสาร หนังสือพิมพ์แห่งชาติมีลักษณะซับซ้อนกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

3. ขอบข่ายงาน หนังสือพิมพ์แห่งชาติมีนโยบายในการทำงานระดับชาติ สนใจปรากฏการณ์ทางสังคมในมุมกว้างมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น ซึ่งหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นนั้นจะสนใจเฉพาะเจาะจงลงไปที่สังคมนั้นเป็นหลัก

4. บทบาทหน้าที่ แม้ว่าจะมีจุดร่วมในบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับใช้สังคมร่วมกัน แต่เนื่องจากขอบข่ายงานต่างกันโดยเป้าหมายจึงก่อให้เกิดข้อแตกต่างกันด้วยคือ

หนังสือพิมพ์แห่งชาติ	หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น
1. สนใจข่าวสารในมุมกว้างทั่วประเทศ	1. สนใจและให้ความสำคัญเฉพาะข่าวท้องถิ่น โดยเฉพาะ เว้นแต่ข่าวหรือเหตุการณ์นั้นมีผลกระทบกระเทือนต่อคนทั้งประเทศ
2. ให้การศึกษาชี้แนะในกรณีที่เป็นสาธารณะชนมุมกว้างทั่วประเทศ	2. ให้การศึกษาชี้แนะเกี่ยวกับสาธารณะแห่งท้องถิ่นเป็นหลัก
3. มุ่งให้ความบันเทิงและการรับรู้ให้แก่คนในสังคมส่วนกลางเป็นหลัก	3. มุ่งให้ความบันเทิงและการรับรู้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะ
4. เป็นสื่อในการประกาศโฆษณาสินค้าและบริการให้แก่คนส่วนกลางแต่หวังผลในระดับประเทศ	4. เป็นสื่อในการประกาศโฆษณาสินค้าและบริการให้แก่สังคมท้องถิ่นโดยเฉพาะ

5. เนื้อหาและรูปแบบ เนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกัน ทำให้เนื้อหาของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นต่างกันไปด้วย ส่วนรูปแบบของหนังสือพิมพ์และขนาดของหนังสือพิมพ์นั้นไม่ค่อยจะต่างกัน

6. ปัญหาอิทธิพลมืด หนังสือพิมพ์แห่งชาติมีอำนาจต่อรองและเสรีภาพในการแสดงออกทางข่าวสาร พร้อมทั้งจะชนกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับสาธารณชน ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นนั้นแม้ว่าจะมีความพร้อมด้วยพยานหลักฐานและจิตใจแข็งกล้าเพียงใด ในการที่จะชนกับปัญหากก็ตามที แต่มีความยืดหยุ่นเพื่อเป้าหมายในการเสนอข่าว เพราะหากมีลักษณะแข็งกร้าวอาจต้องพบกับอันตรายถึงแก่ชีวิตของผู้สื่อข่าวหรือครอบครัว

7. ปัญหาต่างระดับ หนังสือพิมพ์แห่งชาติสนใจปัญหาในระดับชาติเป็นหลัก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นสนใจปัญหาในระดับจังหวัด

8. ปัญหาทางกฎหมาย หนังสือพิมพ์แห่งชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในปัจจุบันต้องเจอปัญหาการถูกฟ้องในคดีหมิ่นประมาทและละเมิดเป็นประจำ ข้อต่างกันของหนังสือพิมพ์แห่งชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น คือ หนังสือพิมพ์แห่งชาติมีความคล่องตัวในการสู้คดีสูงกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น

3. แนวคิดเกี่ยวกับข่าว

ความหมายของข่าว¹

ความหมายของ "ข่าว" มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายดังเช่น

เทอร์เนอร์ แคทเลดจ์ (Turner Catledge) แห่งหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์ ได้ให้ความหมายของข่าวว่า "ข่าว คือ สิ่งใดก็ตามที่เราไม่รู้เมื่อวานนี้"

ข่าว คือ ข้อมูลข่าวสารที่ประชาชนต้องการอย่างเร่งด่วนในการแบกภาระต่างๆในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สถานที่ซึ่งสถานการณ์กำกวม หรือมีทางเลือก หรือต้องการกระทำการตัดสินใจ สารสนเทศใหม่ๆใดก็ตามที่กระทบต่อผลผลิตของสังคมคือข่าว ข่าว คือ ข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญต่อบางคน ข่าวเป็นเรื่องที่ไม่มีความคงทน เหตุการณ์ที่เป็นที่เข้าใจกันแล้วจะทำให้ผู้คนอ่อนคลายความตึงเครียด ข่าวนั้นก็จะหมดความสำคัญลง อย่างไรก็ตามข่าวสารประเทศที่ได้รับการยอมรับนั้นจะกลายเป็นประวัติศาสตร์ มันอาจย้อนกลับไปได้รับความสนใจจากคนบางกลุ่มแต่ไม่ใช่จากมหาชน นั่นก็คือ ไม่เป็นข่าวอีกต่อไป

¹ พัทณี เขยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และถิรพันธ์ อนุวัชรวิวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข่าวฟ้า, 2538, หน้า 87-88.

ข่าว คือ การรายงานบางสิ่งบางอย่างที่ใหม่และเป็นที่น่าสนใจของผู้รับสารเฉพาะกลุ่ม อาจเป็นเรื่องระดับโลก ระดับชาติ หรือมีข้อจำกัดโดยสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ หรือ โดยความสนใจอื่นๆ

ข่าว คือ ข่าวจะไม่ใช่ข่าวถ้าเป็นเพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ไม่มีการรายงาน

ประเภทของข่าว

หากจะจัดประเภทของข่าวโดยรวมแล้วอาจแบ่งข่าวต่างๆออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ข่าวเบา และข่าวหนัก¹

ข่าวเบา หมายถึง ข่าวประเภทที่มีเนื้อหาสาระที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่ผู้อ่านได้ทันที เช่น หวาดเสียว สนุกสนาน หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวในลักษณะนี้ จัดอยู่ในหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspapers) ซึ่งมุ่งความบันเทิงแก่ผู้อ่านมากกว่าอย่างอื่น

ข่าวหนัก หมายถึง ข่าวที่ให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง ข่าวประเภทนี้มีผลทำให้เกิดความรู้สึกรู้สึกพอใจแก่ผู้อ่านได้ช้ามาก เพราะเป็นข่าวที่ต้องใช้ความคิด ความรู้ ความสนใจมากพอสมควร เช่น ข่าวการเมือง ข่างเศรษฐกิจ และข่าวต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวประเภทนี้ จัดอยู่ในหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspapers)

คุณค่าของข่าว

คุณค่าของข่าวขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้²

1. ความรวดเร็ว (Immediacy/Timeliness) นับได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเสนอข่าว เพราะผู้อ่านมักให้ความสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสดๆร้อนๆและรวดเร็วทันควัน ดังคำขวัญที่ว่า “ข่าวต้องสดเหมือนปลา”

2. ความใกล้ชิด (Proximity/Neanness) เป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการพิจารณาคูณค่าทางข่าว เพราะนักจิตวิทยาได้อธิบายถึงนิสัยของมนุษย์ว่า มนุษย์สนใจเรื่องที่อยู่

¹ จ้ออ่าน วุฑฒิมกรรรมรักษา. “หลักการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์.” ใน หนังสือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2525, หน้า 129.

² “เรื่องเดียวกัน” หน้า130-132.

ใกล้ตัว อันอาจส่งผลกระทบต่อตัวเองได้มากกว่า ความใกล้ชิดนี้ หมายถึง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. ความเด่น (Prominence) หมายถึง บุคคลสำคัญและสถานที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี เมื่อบุคคลหรือสถานที่นั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ก็ย่อมได้รับความสนใจจากประชาชนโดยทั่วไป

4. ความแปลกประหลาด (Oddity/Unusualness) เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างผิดปกติหรือผิดวิสัยในสังคม เหตุการณ์นั้นย่อมก่อให้เกิดความสนใจและมีคุณค่าทางข่าวสูง

5. ผลกระทบกระเทือน (Consequence) ข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมากมักจะได้รับการพิจารณาที่จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนน้อย ผลกระทบกระเทือนที่ว่านี้ อาจเป็นผลกระทบกระเทือนทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ฯลฯ

6. ความขัดแย้ง (Conflict) ความขัดแย้งย่อมเป็นที่สนใจของมนุษย์โดยทั่วไป ความขัดแย้งทางด้านชู้สาวหรือครอบครัวของบุคคลสำคัญหรือดารารายานตร์-ทีวี ซึ่งมักจะถูกนำมาวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง นอกเหนือไปจากความขัดแย้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

7. ความมีเงื่อนงำ (Suspense/Mystery) บางครั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจมีเบื้องหลังลึกลับซับซ้อน หนังสือพิมพ์มักให้ความสนใจขุดคุ้ยและนำมาตีแผ่เสนอเป็นข่าวติดต่อกันเป็นหลายๆวัน เรียกกันว่า Scoop หรือ Exclusive ซึ่งข่าวประเภทนี้มักจะได้รับ ความสนใจจากผู้อ่านอย่างกว้างขวางมากเช่นกัน

8. ความสนใจของมนุษย์ (Human Interest) เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ (Emotion) ต่อเหตุการณ์หรือมีความรู้สึกร่วมทางอารมณ์กับบุคคลในข่าวด้วย ข่าวที่ก่อให้เกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่มักจะข่าวอาชญากรรมที่ผู้อ่านสนใจอยากรู้อาเหตุที่แท้จริง เนื่องมาจากอะไร และลงเอยอย่างไร เป็นความสนใจในชะตากรรมของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน

9. เพศ (Sex) ธรรมชาติของมนุษย์มักจะสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับเพศทั้งโดยเปิดเผยและไม่เปิดเผย ในช่วงเวลาที่หนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมาก หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้ตีพิมพ์ภาพโป๊เปลือยปะปนอยู่ในหน้าข่าวสังคมเสมอ ถึงแม้ว่าภาพนั้นจะไม่เกี่ยวข้องกับข่าวก็ตาม เรื่องราวเกี่ยวกับเพศเช่นว่านี้ รวมถึงการหมั้น การแต่งงานของบุคคลสำคัญหรือมีชื่อเสียงในวงสังคมด้วย

10. ความขบขัน (Amusement) ในช่วงเวลาที่บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองกำลังเคร่งเครียด หนังสือพิมพ์อาจนำเสนอข่าวขบขัน เพื่อผ่อนคลายบรรยากาศได้บ้างช่วงหนึ่ง ข่าวความขบขันนี้อาจเกิดขึ้นจากการกระทำของดาวตลกหรืออาจเกิดจากการประชดขันสังคมก็ได้

11. ความเปลี่ยนแปลง (Change) ในสังคมมนุษย์ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือทางที่ไม่ดีก็ได้ การเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นนั้น มนุษย์ซึ่งเป็นหน่วยหนึ่งในสังคมก็จำเป็นต้องให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงนั้นๆด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงย่อมมีผลกระทบต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

12. ความก้าวหน้า (Progress) มนุษย์มีความพยายามดิ้นรนที่จะเอาชนะธรรมชาติอยู่เสมอ มนุษย์จึงได้ค้นคว้าทดลองหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์นี้ บางครั้งทำให้ประชาชนทั่วโลกสนใจมากเหมือนกันจึงถือได้ว่ามีคุณค่าทางข่าวสูง

คุณค่าทางข่าวที่ได้กล่าวมา ไม่จำเป็นว่าข่าวใดๆจะต้องมีคุณค่าทางข่าวครบถ้วนทุกข้อเสมอไป บางข่าวอาจจะมีสามข้อสี่ข้อ หรือมากกว่านั้น ยังมีคุณค่ามากเท่าใดก็มีโอกาสจะเป็นข่าวเด่นหรือข่าวใหญ่มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ข้อสำคัญที่สุดก็คือว่าจะต้องมีคุณค่าว่าด้วยเรื่องเวลาเสมอ คุณค่าเรื่องเวลานี้ แม้จะไม่ทำให้ข่าวนั้นใหญ่หรือเล็กแต่การพิจารณาเลือกข่าวแล้วก็มักจะเริ่มต้นด้วยเรื่องเวลาก่อน ถ้าเป็นข่าวล้าสมัยหรือข่าวเก่ามักจะทิ้งหรือโยนลงตะกร้าไป¹

คุณสมบัติของข่าว

คุณสมบัติของข่าวมีดังต่อไปนี้²

1. ความถูกต้อง (Accuracy) ผู้อ่านหนังสือพิมพ์มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับทราบรายงานอันถูกต้องจากหนังสือพิมพ์ เรื่องนี้ทำให้เกิดเป็นหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่จะต้องรายงานข่าวให้ถูกต้องเท่าที่ปรากฏอยู่

2. ความสมดุลย์ (Balance) หมายถึง การเน้นหนักในข้อเท็จจริง และความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อเท็จจริง และความสมบูรณ์ครบถ้วนของข้อเท็จจริงที่ได้มามากน้อยตามความสำคัญ

¹ ประชัน วัลลิโก. ข่าว. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535, หน้า 37-38.

² "เรื่องเดียวกัน". หน้า 38-43.

3. ความชัดเจนและกระชับรัด (Clear and Concise) การเขียนข่าวจะต้องเป็นไปตามแบบฟอร์ม กล่าวคือจะต้องมีเอกภาพ กระชับรัด ชัดเจนและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

4. คุณสมบัติเกี่ยวกับเวลา เวลาที่มีความสำคัญมากเพราะผู้อ่านสนใจในธรรมชาติของความเป็นอยู่ที่ไม่ถาวรสรรพสิ่งในโลกนี้เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้อ่านต้องการรู้เรื่องของความเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับตัวผู้อ่านเอง รู้ได้เร็วเท่าไรยิ่งดีเท่านั้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาล

ระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาลแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ¹

1. ระยะแรก เป็นระยะของการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลกับสื่อมวลชน ดังนั้นการรายงานข่าวที่ปรากฏจะมีลักษณะที่ชื่นชมและสนับสนุนรัฐบาล เป็นระยะที่เรียกว่า “ ช่วงของการดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ หรือช่วงของการฮันนีมูน (Honeymoon Period) ” สื่อมวลชนกระตือรือร้นที่จะได้ข่าวและยินดีที่จะถ่ายทอดข่าวสารของรัฐบาลไปสู่ประชาชน ทางด้านรัฐบาลก็มีความกระตือรือร้นไม่แพ้สื่อมวลชนเช่นกัน โดยจะช่วยเหลือเอื้อเฟื้อการหาข่าวและการรวบรวมข่าวสารเพื่อสร้างมิติชีวิตกับนักข่าว และเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐคนอื่น ๆ

2. ระยะที่สอง ไม่ว่าจะเวลาจะผ่านไปอย่างช้าๆหรือรวดเร็วก็ตาม ความสัมพันธ์ในระยะแรกย่อมจืดจางและก้าวเข้าสู่ระยะที่สอง ซึ่งเป็นระยะของการสิ้นสุดความสัมพันธ์ลักษณะร่วมมือ กล่าวคือ ทั้งสื่อมวลชนและรัฐบาลเริ่มมีการแข่งขันกันมากขึ้น โดยรัฐบาลพยายามเข้าไปกำหนดประเด็นและเนื้อหาของกรายงานข่าว ด้วยการป้อนข้อมูลของฝ่ายตนให้กับสื่อมวลชน รวมทั้งพยายามจับตามองการรายงานเหตุการณ์บางเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด และเปิดโอกาสให้นักข่าวเข้าถึงแหล่งข่าว (คนในรัฐบาล) น้อยลง ฝ่ายสื่อมวลชนก็จะไม่เต็มใจหรือยินยอมถ่ายทอดข้อมูลจากรัฐบาล หากมิได้ผ่านการเรียบเรียงจากฝ่ายตนก่อน

3. ระยะที่สาม เป็นระยะที่เรียกว่า “ ระยะปลีกตัว (Detachment) ” รัฐบาลเริ่มตระหนักถึงการกีดกันสื่อมวลชนมิให้รับรู้ หรือเห็นข้อบกพร่องของฝ่ายตน มากกว่าที่จะพยายามจัดให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนโยบายของตน ดังนั้นสื่อมวลชนจะเข้าถึงแหล่งข่าวที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลน้อยลง และจำต้องหันไปพึ่งพาแหล่งข่าวจากที่อื่น ๆ มากขึ้น

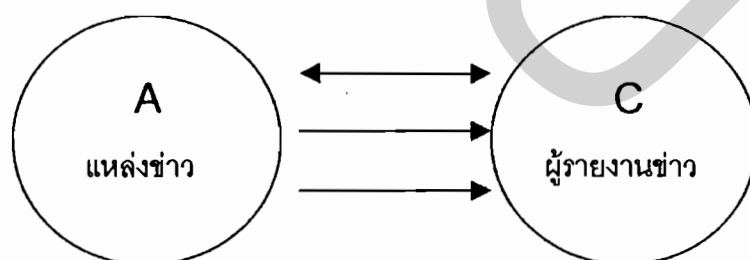
¹ ดรุณี คำสุข. สัมพันธภาพระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในช่วงดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารสาสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540, หน้า12-13.

สรุปก็คือ รายงานข่าวเกี่ยวกับรัฐบาลที่ปรากฏตามสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ นั้น มีทั้งการรายงานข่าวแง่บวกและแง่ลบ แต่ลักษณะสำคัญประการหนึ่งที่ปรากฏเด่นชัด คือ ระยะเวลาประมาณ 3 เดือนแรกของรัฐบาลใหม่ หรือ ระยะขั้นนี้มูณ รายงานข่าวเกี่ยวกับรัฐบาลส่วนใหญ่จะเป็นแง่บวก ได้แก่ เรื่องราวส่วนตัว ครอบครัว คนใกล้ชิดกับหัวหน้ารัฐบาล นโยบาย การทำงาน และสุนทรพจน์หรือวาทศิลป์ของหัวหน้ารัฐบาล เช่น การรายงานข่าวเกี่ยวกับบุคลิกภาพของหัวหน้ารัฐบาล สื่อมวลชนจะบรรยายลักษณะนิสัยที่น่ารักน่าเอ็นดู (Cute Traits) และข้อบกพร่องเล็กน้อยที่ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหายแต่อย่างใด (Foibles) ส่วนข่าวด้านนโยบายและกระบวนการตัดสินใจทำงาน เช่น ความมุ่งมั่นของคณะรัฐบาลใหม่ ที่ต้องการเข้ามาแก้ไขปัญหาเก่าๆซึ่งค้างคามาจากรัฐบาลชุดก่อนๆ

5. ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าว

กิเบอร์และจอห์นสัน (Giber W.and Johnson, 1961) ได้ศึกษาบทบาทของผู้รายงานข่าวและแหล่งข่าวในการเสนอข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองระดับท้องถิ่นของชุมชนแถบซานเมืองแคลิฟอร์เนีย โดยแบบจำลองนี้แสดงถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว 3 แบบที่มีผลต่อการเสนอข่าว¹

แบบที่ 1 บทบาทที่แยกจากกันระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว

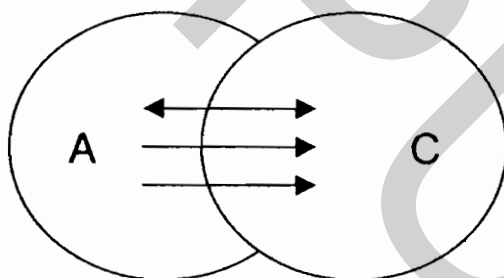
ในแบบจำลองแบบแรกนี้ แสดงให้เห็นสัมพันธ์ภาพระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว (ผู้ให้ข่าวกับนักข่าว) ว่าต่างคนต่างเป็นสมาชิกอยู่ในระบบสังคมของตัวเองที่ไม่เหมือนกันและไม่เกี่ยวข้องกัน ทั้งคู่มีกรอบการอ้างอิง (Frame of reference) ต่างกัน เพราะมีบทบาท ภาระหน้าที่

¹ พิศะ จิโรภณ "ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน หน่วยที่ 11." ใน เอกสารการตอบชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529, หน้า 626-628.

การรับรู้ และค่านิยมภายในองค์กรของตนไม่เหมือนกัน ข่าวสารต่างๆจะถ่ายทอดจากแหล่งข่าวไปสู่ผู้รายงานข่าว (ลูกศรทางเดียว) ในลักษณะเป็นทางการเสมอ เช่นการแถลงข่าวหรือการแจกข่าว สื่อมวลชนอย่างเป็นทางการ การสื่อสารระหว่างกัน (ลูกศร 2 ทาง) ในเรื่องที่ไม่ออกเหนือจากข่าวสารที่ต้องการถ่ายทอดจะมีน้อย ถึงมีก็เป็นลักษณะทางการ เช่น การซักถามเพิ่มเติมในระหว่างการแถลงข่าว เป็นต้น

สัมพันธภาพในแบบนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ต่อกันของแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว ซึ่งตามหลักการหนังสือพิมพ์แล้ว ผู้รายงานข่าวจะต้องเสนอข่าวอย่างเป็นทางการไม่เอนเอียงไม่เป็นเครื่องมือของแหล่งข่าวหรือแสวงหาผลประโยชน์จากแหล่งข่าว ขณะเดียวกันแหล่งข่าวเองก็มีบทบาทเพื่อองค์กรหรือสถาบันของตนเองโดยไม่คำนึงถึงหน้าที่หรือบทบาทของสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสาร แหล่งข่าวจะให้ข่าวสารเฉพาะที่เห็นว่าควรจะถ่ายทอดเท่านั้น จะเห็นได้ว่าทั้งสองฝ่ายต่างรับรู้ในบทบาทของตนเองเป็นอิสระต่อกันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน

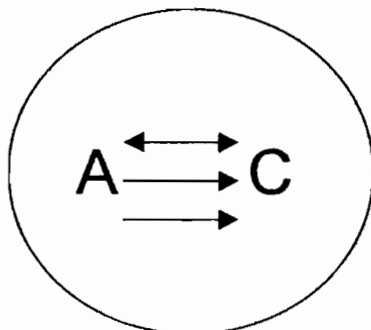
แบบที่ 2 บทบาทที่กลมกลืนกันบางส่วนระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว

สัมพันธภาพในแบบจำลองที่ 2 นี้ แสดงให้เห็นว่าทั้งแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าว แม้จะอยู่คนละองค์กรกัน แต่ก็มี ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ในระดับหนึ่ง ทั้งคู่มีบทบาทหน้าที่และรับรู้ในการเสนอข่าวสารที่คล้ายคลึงกันส่วนหนึ่ง การถ่ายทอดข่าวสาร (ลูกศรทางเดียว) ค่อนข้างจะไม่เป็นทางการ การสื่อข่าวสารหรือการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการในเรื่องอื่นๆ (ลูกศร 2 ทาง) เกิดขึ้นได้อย่างไม่มีข้อจำกัดมากนัก

สถานการณ์ตามแบบจำลองที่ 2 นี้เรามักจะพบเห็นมากกว่าแบบที่ 1 ซึ่งเป็นแบบอุดมคติ โดยปกติผู้สื่อข่าวมักจะต้องมีความสัมพันธ์กับแหล่งข่าวเป็นการส่วนตัวอยู่บ้างเพื่อจะได้ข่าวพิเศษล้ำลึกกว่าปกติทั่วไป ขณะเดียวกันแหล่งข่าวเองก็ต้องมีความสัมพันธ์เป็นส่วนตัวกับผู้สื่อข่าวอยู่บ้างเพื่อประโยชน์กับหน่วยงานหรือองค์กรของตน

แบบที่ 3 บทบาทที่กลมกลืนกันสนิทระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว

สัมพันธ์ภาพแบบนี้แสดงให้เห็นว่า ทั้งผู้สื่อข่าวและแหล่งข่าวต่างร่วมมือเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างในการเสนอข่าวสารไปยังสาธารณชน ทั้งคู่ต่างไม่เป็นอิสระต่อกัน ผู้สื่อข่าวอาจจะเครื่องมือของแหล่งข่าวหรือแหล่งข่าวอาจจะรับใช้ผู้สื่อข่าว การสื่อสารซึ่งกันและกันโดยวิธีการที่ไม่เป็นทางการ (ลูกศร 2 ทาง) จะมีบทบาทสำคัญกว่าการถ่ายทอดข่าวสารในลักษณะที่เป็นทางการ (ลูกศรทางเดียว)

ตัวอย่างของสถานการณ์เช่นนี้ อาจพบได้ในกรณีแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าวมีเป้าหมายหรือผลประโยชน์ร่วมกัน เช่น องค์กรทั้งสองฝ่าย (สื่อมวลชนกับแหล่งข่าว) อยู่ภายใต้เจ้าของธุรกิจเดียวกัน มีข้อตกลงให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน หรือมีข้อตกลงในเรื่องผลประโยชน์ (ไม่ว่าจะทางเศรษฐกิจการเมือง) ร่วมกัน เป็นต้น นักข่าวหรือสื่อมวลชนบางสำนักอาจจะสนับสนุนนักการเมืองบางพรรคหรือบางคน หรืออาจจะได้รับผลประโยชน์จากการลงโฆษณาหรือค่าตอบแทนจากหน่วยงานธุรกิจบางแห่ง

6. ทฤษฎีนายทวารข่าวสาร (Gatekeeper Theory)¹

นายทวารข่าวสาร คือ บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางในช่องทางการสื่อสารเป็นผู้ตัดสินใจว่าข่าวสารที่ตนได้รับมานั้นจะส่งไปยังมวลชนหรือไม่ และส่งไปอย่างไร บุคคลผู้ทำหน้าที่นี้มักได้แก่ บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว นักข่าว ซึ่งต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกและเสนอข่าวสารไปยังประชาชน

¹ พัทธนี เษยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และดิกรินทร์ อนวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข่าวฟ้า, 2538, หน้า 153-154.

เคิร์ท เลวิน (Kurt Lewin) นักสังคมวิทยาเป็นคนที่นำศัพท์คำนี้มาใช้อธิบายทางสื่อสารมวลชน โดยอธิบายว่า ในกระบวนการสื่อสารนั้นจะต้องมีการส่งข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสารและในช่องทางนี้จะต้องมีผู้หนึ่งที่ทำหน้าที่ในการกั้นกรองข่าวสารและผู้กั้นกรองนี้ก็คือ Gatekeeper

วิลเบอร์ ชรามม์ (Wilbure Shramm) กล่าวว่า Gatekeeper เป็นผู้ที่มีสิทธิ์ในการเปิดเผยหรือปิดบังข่าวสารที่จะส่งผ่านไปยังประชาชนเป็นเสมือนนายทวารของการรับข่าวสารของประชาชน

สำหรับการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ นายทวารข่าวสาร คือ ศูนย์รวมของข่าวลือและเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการสร้างเครือข่ายของการสื่อสารในสังคม ในช่องทางการสื่อสารแบบเป็นทางการ นายทวารข่าวสาร ก็คือบรรดานักข่าว บรรณาธิการข่าว ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบ คัดเลือก เรียบเรียงข่าวสาร เพื่อเสนอให้ประชาชนรับรู้ ทั้งบรรณาธิการและนักข่าวจึงอยู่ในฐานะที่จะควบคุมข่าวสารต่างๆที่จะผ่านไปยังประชาชนทั่วไป โดยอาศัยวิธีการคัดเลือกและเรียบเรียงข่าว ตลอดจนการตกแต่ง การจัดหน้าหนังสือพิมพ์ รวมทั้งการกำหนดเวลาเสนอข่าวและการลำดับความสำคัญของข่าวด้วย

กล่าวโดยสรุป นายทวารข่าวสาร คือ บุคคลที่มีความสำคัญและมีหน้าที่ต้องตัดสินใจเลือกข่าวสารที่จะเผยแพร่ไปสู่ประชาชน ว่าข่าวสารอย่างไรไม่ควรส่งไปและข่าวสารอย่างไรควรส่งไป จะส่งไปในทันทีทันใดหรือส่งไปช้าๆและด้วยคุณสมบัติดังกล่าว นายทวารข่าวสารจึงมักเป็นผู้ได้รับความเชื่อถือมากกว่าคนอื่นๆ

7. ทฤษฎีการกำหนดประเด็นการรับรู้ข่าวสาร (Agenda-Setting)

แนวความคิด Agenda-Setting เริ่มเกิดขึ้นตั้งแต่สมัยที่วอลเตอร์ ลิพพ์มันน์ (Walter Lipman) เริ่มใช้คำว่า " picture in our heads " ในราวปี ค.ศ.1922 โดยเสนอความเห็นที่สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญช่วยให้คนเราทราบและเรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โลกภายนอก ซึ่งตามปกติแล้วเราไม่มีโอกาสสัมผัสด้วยตนเอง ในปี ค.ศ.1925 โรเบิร์ต อีส์รา พาร์ค (Robert Ezra Park) ได้ชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของการเสนอข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ที่มีต่อชุมชนต่างๆ ในปี ค.ศ.1942 นักสังคมวิทยา พอล ลาซาร์สเฟลด์ (Paul Lazarsfeld) และคณะได้ทำการวิจัยบทบาท

และหน้าที่ของสื่อมวลชนในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาและอธิบายให้เห็นถึงผลสำคัญของสื่อมวลชนในการหาเสียงเลือกตั้ง¹ ต่อมาได้มีผู้นำแนวคิดเรื่องการกำหนดหัวข้อเรื่องพิจารณาโดยสื่อมวลชนมาศึกษาในงานวิจัยทางด้านการสื่อสารทางการเมืองซึ่งเป็นที่รู้จักแพร่หลาย นั่นคือ ผลงานวิจัยของ มัลคอล์ม แม็คคอมบส์ และ โด널ด์ ไชว์ (Maxwell E.McCombs และ Donald L.Shaw) ชื่อเรื่อง The Agenda-Setting Function of Mass media (1972) งานวิจัยนี้ต้องการตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อสารมวลชนในการเสนอข่าวสารข้อมูลการเลือกตั้งประธานาธิบดีในปี ค.ศ.1968 โดยตั้งสมมุติฐานในงานวิจัยดังนี้ “ ถึงแม้ว่าสื่อมวลชนจะมีอิทธิพลเพียงเล็กน้อยต่อทัศนคติหรือท่าทีก็ตาม สื่อมวลชนก็ยังมีส่วนในการกำหนดวาระทางการเมือง ซึ่งมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่มีต่อประเด็นทางการเมืองนั้น ”²

ผลงานวิจัยของ มัลคอล์ม แม็คคอมบส์ และ โด널ด์ ไชว์ (Maxwell E.McCombs และ Donald L.Shaw) ทำให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนในการกำหนดวาระทางการเมืองให้กับผู้อ่านว่า ในการคัดเลือกหรือเสนอข่าวสารนั้น บรรณาธิการ เจ้าหน้าที่ห้องข่าว และผู้ประกาศข่าวมีบทบาทสำคัญในการกำหนดความเป็นจริงทางการเมือง ผู้อ่านไม่เพียงแต่จะเรียนรู้จากประเด็นข่าวที่เลือกสรรให้ แต่ยังสามารถรับรู้ถึงความสำคัญของประเด็นข่าวจากความถี่และการวางตำแหน่งในการนำเสนอ³

ความหมายของคำว่า Agenda-Setting หมายถึงความสามารถของสื่อมวลชนในการเป็นผู้กำหนด (Set) ประเด็นหรือหัวข้อปัญหาต่างๆให้ประชาชนผู้รับสารทั่วไปซึ่งเปรียบเหมือนผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งจะต้องรับทราบหรือตระหนักถึงปัญหาหรือประเด็นต่างๆตามที่กำหนดไว้ในวาระการประชุม (Agenda) เมื่อสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระหรือหัวข้อประเด็นข่าวสารให้กับ

¹ พัทณี เรขจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และฉัตรนันทน์ อนุวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2538, หน้า 201.

² Maxwell E.McCombs and Donald L.Shaw. The Agenda-Setting Function of Mass Media, Public Quarterly, 1972, p.177.

³ " Ibid " . p. 176.

ประชาชนได้รับทราบผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ ประชาชนจะคิดและปฏิบัติตามวาระหรือประเด็นที่สื่อมวลชนกำหนดไว้

บทบาทของการจัดวาระสาร เพื่อใช้โน้มน้าวใจในข่าวสารนั้นทำได้หลายวิธี คือ²

1. การเพิ่มหรือขยายพื้นที่ของข่าวนั้นให้มากกว่าปกติ ข่าวที่มีกรอบใหญ่กว่าข่าวอื่น ตลอดจนขนาดของตัวอักษรที่โตกว่าย่อมทำให้เห็นว่าข่าวนั้นสำคัญชวนอ่านกว่าข่าวอื่น
2. ความถี่ในการรายงานข่าว การนำเสนอข่าวที่มีจำนวนครั้งบ่อยๆ เป็นการตอกย้ำความสนใจให้กับผู้รับสารมากขึ้น
3. ระยะเวลาในการนำเสนอข่าว ระยะเวลาความหมายใกล้เคียงกับความถี่ แม้ว่าข่าวสารจะถูกรายงานบ่อย แต่ถ้าถูกเสนออยู่ไม่นานแล้วเลิกไปก็จะทำให้การจัดวาระสารนั้นหมดบทบาทลงไปด้วย

เดนิส แม็คควอล และสเวล วินดาห์ล (McQuail,D. and Windahl,S. 1981) ได้สรุปแนวความคิดของการจัดวาระสารดังนี้³

¹ พัชนี เที่ยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และ ติรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง, 2538, หน้า 202.

² สุรพงษ์ โสภนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533, หน้า 147.

³ เดนิส แมคควอล และ สเวน วินดาห์ล. แบบจำลองการสื่อสารการศึกษาสื่อสารมวลชน. แปลโดย สวนิต ยมาภัย และ ระวีวรรณ ประกอบผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, หน้า 122.

แบบจำลองการกำหนดวาระสาร

ประเด็นปัญหา	ความเอาใจใส่ของสื่อมวลชนที่ แตกต่างกัน	การรับรู้ที่ตามมาของสาธารณชนต่อประเด็นปัญหาต่างๆ เหล่านั้น
X	<input type="text"/>	X 1
X	<input type="text"/>	X 2
X	<input type="text"/>	X 3
X	<input type="text"/>	X 4
X	<input type="text"/>	X 5
X	<input type="text"/>	X 6

ในแบบจำลองนี้ X ทางซ้ายมือก็คือ ประเด็นปัญหาหรือหัวข้อต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมที่สื่อมวลชนหยิบยกนำเสนอให้สาธารณชนรับทราบ การเน้นเสนอเรื่องเหล่านี้โดยสื่อมวลชนมากน้อยต่างกัน (แสดงโดยรูปแท่งแนวนอน) ผลที่ตามมาก็คือ ทำให้สาธารณชนรับรู้ในประเด็นหรือหัวข้อเรื่องต่างๆเหล่านั้นไม่เหมือนกัน ประเด็นที่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนในการนำเสนอมากก็ได้รับการพิจารณาเป็นหัวข้อเรื่องที่สำคัญมากด้วย (ขนาด X ทางขวามือ แสดงระดับความสำคัญที่พิจารณาโดยสาธารณชน) ตามรูปในแบบจำลองจะเห็นว่า X1 X4 และ X6 ได้รับความสนใจในการนำเสนอจากสื่อมวลชนมากก็ได้รับพิจารณาว่ามีความสำคัญมาก ส่วนประเด็นอื่นๆ (X2 X3 และ X5) ก็มีความสำคัญรองลงไปในสายตาของสาธารณชน

การนำแนวความคิดเรื่องการจัดวาระสารเข้ามาใช้ในงานวิจัยนี้ ก็เพื่อชี้ให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในแต่ละประเด็นไม่เท่ากัน โดยหนังสือพิมพ์จะเลือกเอาประเด็นที่น่าสนใจและน่าติดตามมานำเสนอ โดยเสนอข่าวประเด็นนั้นด้วยความถี่ที่มากกว่าข่าวประเด็นอื่น

8. ทฤษฎีองค์การ (Organization Theory)¹

กระบวนการตัดสินใจคัดเลือกข่าวสารส่วนหนึ่งจะได้รับอิทธิพลจากสถานภาพและบทบาทของผู้มีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกข่าว หรือผู้เฝ้าประตูข่าวในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ และขึ้นอยู่กับระดับที่จะตัดสินใจได้ของผู้เฝ้าประตูข่าวด้วย และในบรรดาปัจจัยในองค์การที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการคัดเลือกข่าวมากที่สุด คือ ปัจจัยต่างๆภายในองค์การของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ ได้แก่

1. นโยบาย (Policy) คือนโยบายที่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีกำหนดไว้เกี่ยวกับการที่จะลงข่าวบางข่าว และงดเว้นไม่ลงพิมพ์ข่าวบางข่าว นโยบายที่สำคัญ คือ นโยบายเกี่ยวกับทางธุรกิจ (Business Policy) เช่น กรณีเนื้อหาข่าวขึ้นใดหากนำลงพิมพ์แล้วจะทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางบวกหรือลบของธุรกิจในเครือของตน นโยบายการเมือง (Political Policy) และนโยบายส่วนบุคคล (Personal Policy) ความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าวเป็นการส่วนตัว เป็นต้น

2. ผู้นำทางความคิด (Opinion Leader) หมายถึง อิทธิพลที่เกิดจากผู้นำทางความคิดในกระบวนการคัดเลือกข่าว ซึ่งอาจได้แก่ ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในข่าวบางประเภท หรือแม้แต่ผู้ที่เสาะหา รวบรวมข่าวบางข่าวมาโดยตรง กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) ภายในกองบรรณาธิการและผู้นำทางความคิดในบรรดาผู้สื่อข่าวเอง เป็นต้น

3. ความคิดเห็นร่วมกันของคณะบรรณาธิการ (Consensus of Editorial Staff) ได้แก่ การประชุมโต๊ะข่าวประจำวันในระหว่างบุคคลในกองบรรณาธิการ เพื่อตัดสินใจคัดเลือกข่าวประจำวันตลอดจนความทันตัวของข่าวที่จะนำเสนอ

4. การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ หรือสื่อมวลชนประเภทอื่นๆ มีอยู่ไม่น้อยที่บรรดาผู้มีอำนาจตัดสินใจคัดเลือกข่าว จะอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น และฟังรายการวิทยุ ดูโทรทัศน์ รายการอื่นด้วย เพื่อศึกษาแนวโน้มของสื่อมวลชนประเภทอื่นในการเสนอข่าวที่คาดว่าผู้อ่านน่าจะสนใจ

¹ มณฑิณี ยงวิกุล. กระบวนการคัดเลือกและการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของหนังสือพิมพ์รายวัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหนังสือพิมพ์ ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542, หน้า 28.

9. แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา¹

ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์มีความหมายดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคในการวิจัยอย่างหนึ่งโดยมีวิธีการที่เป็นวิทยาศาสตร์เช่นเดียวกับการวิจัยแบบอื่นๆ
2. การวิเคราะห์เนื้อหาต้องมีการสร้างเครื่องมือที่มีความเป็นปรนัย (Objectivity) และเชื่อถือได้ (Reliability)
3. การวิเคราะห์เนื้อหาควรมีผลสรุปที่อธิบายความหมายของเนื้อหาได้ ทั้งในด้านปริมาณ (Quantitative) และในด้านคุณภาพ (Qualitative) อย่างมีความเที่ยงตรงตามธรรมชาติของสาร (Validity)

แบบการวิจัยของการวิเคราะห์เนื้อหา

แบบการวิจัยของการวิเคราะห์เนื้อหาแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบการวิจัยที่พิจารณาตามรูปแบบผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 แบบคือ
  - 1.1 ออกแบบการวิจัยเพื่อให้สามารถอธิบายถึงปรากฏการณ์ที่มีอยู่ในบริบท หรือสถานะแวดล้อม (Context) ของข้อมูล
  - 1.2 ออกแบบการวิจัยเพื่อทดสอบการแทนกันได้ของวิธีการในการวิเคราะห์เนื้อหา
  - 1.3 ออกแบบการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์
2. แบบการวิจัยที่พิจารณาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิเคราะห์เนื้อหานั้นสามารถใช้ตอบคำถามสำหรับองค์ประกอบอื่นๆทางด้านสื่อสารได้ตามคำถามในแบบจำลองการสื่อสารนี้คือ

ใครกล่าวอะไร (Who says what)

ถึงใคร (To whom)

อย่างไร (How)

¹ สรรค์วิ คุชชาชีวะ. เอกสารโครงการวิจัยเสริมหลักสูตร คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. งวดที่ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525, หน้า 6-57.

ได้ผลอะไร (With what affect)

ทำไม (why)

การวางแผนการวิจัยเพื่อตอบคำถามดังกล่าวจะแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยวางแผนการวิจัยเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยและหาข้อสรุปเกี่ยวกับ

2.1 คุณลักษณะของสาร (Characteristics of the text)

2.2 สาเหตุของสาร (Causes or antecedents of the text)

2.3 ผลของการสื่อสาร (Effects of the communication)

หน่วยในการวิเคราะห์

หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) แบ่งออกเป็น 4 หน่วยด้วยกันคือ คำ (Word) สาร (Themes) คุณลักษณะ (Characters) รายละเอียด (Items) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. คำ (Word) หน่วยในการวิเคราะห์หน่วยนี้เป็นหน่วยที่เล็กที่สุดสำหรับการวิเคราะห์เนื้อหา บางทีก็เรียกหน่วยนี้ว่า หน่วยสัญลักษณ์ (Unit symbol) หรือ ถ้อยคำ (Term) นิยมวิเคราะห์ด้วย “ คำ ”

2. สาร (Themes or Assertions) เป็นหน่วยที่นิยมใช้กันมากในการวิเคราะห์เนื้อหา เป็นหน่วยที่ใหญ่กว่าคำ หน่วยนี้หมายถึง ประโยคหรือข้อความ อาจเป็นเอกรรตประโยค หรือ สักรประโยค หรือ ประโยคสรุป ก็ได้ซึ่งแสดงถึงความคิดเพียงความคิดเดียว

3. คุณลักษณะ (Character) การศึกษาทางด้านสื่อสารมวลชนนิยมใช้คุณลักษณะเป็นหน่วยในการวิเคราะห์ โดยใช้กับการวิเคราะห์ เรื่อง บทละคร และรูปภาพ การลงรหัสสำหรับหน่วยนี้ต้องอาศัยการพิจารณา เรื่องทั้งเรื่อง บทละครทั้งหมดก่อนจึงจะลงรหัสได้

4. รายละเอียด (Items) เป็นหน่วยที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวิเคราะห์เนื้อหา รายละเอียดจะต่างกันไปตามลักษณะของสื่อที่ต่างกัน รายละเอียดอาจเป็นหนังสือเล่มหนึ่ง เรื่องหนึ่งในนิตยสาร บทความ จดหมายข่าวหนึ่งข่าว บทบรรณาธิการ ฯลฯ

หน่วยในการระบุจำนวน

หน่วยในการระบุจำนวนแบ่งเป็นดังนี้

1. เนื้อที่ (Space) คือการวิเคราะห์โดยการแบ่งตามลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ การวัดเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ด้วยจำนวน คอลัมน์นิ้ว คอลัมน์เซนติเมตร Basic Space Unit หรือ B.S.U.
2. การปรากฏ (Appearance) เป็นการวิเคราะห์ด้วยการพิจารณาว่า คุณสมบัตินั้นของเนื้อหาที่ต้องการ ปรากฏ หรือไม่ปรากฏ ในหน่วยบริบท
3. ความถี่ (Frequency) เป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการวิเคราะห์คุณลักษณะของเนื้อหา โดยนับคุณสมบัตินั้นที่ต้องการทุกครั้งที่พบ
4. ความเข้ม (Intensity) สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวกับ ค่านิยมและทัศนคตินั้น ได้ใช้วิธีการในการกำหนดความเข้มให้กับทัศนคติที่ปรากฏในเนื้อหา โดยเรียงลำดับข้อความจากข้อความที่แสดงทัศนคติในระดับต่ำไปจนถึงข้อความที่แสดงทัศนคติในระดับสูง ซึ่งจะมีการทำเป็นสเกล (Scale)

การบันทึกข้อมูล

ในการบันทึกข้อมูลสำหรับวิธีการวิเคราะห์เนื้อหานั้น ใช้วิธีการสังเกต ดังนั้นสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาถึงในการบันทึกข้อมูลก็คือ 1) คุณสมบัตินั้นของผู้สังเกต 2) การอบรมและการเตรียมผู้สังเกตให้เหมาะสมกับงาน 3) ความหมายของข้อมูลที่บันทึก 4) การจัดการกับแผ่นบันทึกข้อมูล (Data Sheets) ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่ทำให้การบันทึกข้อมูลเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน

1. ผู้สังเกต (Observers) ผู้สังเกต ผู้ลงรหัส (Coders) และ ผู้ตัดสิน (Judges) จะต้องเป็นผู้มีความสามารถในการควบคุมข้อมูลทางด้านภาษาตามประเภทของข้อมูลได้อย่างเชื่อถือได้ และต้องมีความคุ้นเคยกับสิ่งที่จะใช้บันทึกได้เป็นอย่างดี

2. การอบรม (Training) การอบรมผู้ลงรหัส เป็นงานที่ต้องเตรียมในการวิเคราะห์เนื้อหา นักวิจัยควรให้เวลาในการอบรมเพื่อให้ผู้ลงรหัสรู้สึกคุ้นเคยกับการลงรหัส และสามารถลงรหัสได้อย่างมีความน่าเชื่อถือ และมีประสิทธิภาพ

3. ความหมายของข้อมูล (Semantics of Data) โครงสร้างประโยค (Syntax) และความหมาย (Semantics) ของภาษาจากข้อมูล เป็นส่วนสำคัญสำหรับการตั้งกฎเกณฑ์ ในการกำหนดหน่วยการวิเคราะห์ให้อยู่ในประเภทต่างๆ หรือ การลงรหัสนั้นเอง

4. แผ่นบันทึกข้อมูล (Data Sheets) เป็นแบบฟอร์มที่ใช้ในการบันทึกข้อมูล ซึ่งต้องชัดเจนที่สุด แผ่นบันทึกข้อมูลประกอบด้วย

4.1 คำชี้แจงการจัดระเบียบข้อมูล

4.2 ข้อมูล (Data) ในการบันทึกข้อมูลควรมาดังนี้

4.2.1 ควรมีคำชี้แจงเกี่ยวกับตัวแปรที่มีในการวิเคราะห์เนื้อหา

4.2.2 ใช้เครื่องหมายในการลงข้อมูล

การจัดประเภทข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหา

การจัดประเภทข้อมูลในการวิเคราะห์เนื้อหามีรูปแบบของการจัดประเภทข้อมูลดังนี้

1. ประเภทข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า "ข้อมูลกล่าวถึงอะไร" (What is said categories)

ได้แก่

1.1 เนื้อหา (Subject Matter) เพื่อใช้ตอบคำถามที่ว่า การสื่อสารที่เกิดขึ้นนี้ ประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง โดยมีหน่วยในการวิเคราะห์เป็นย่อหน้า หรือเป็นเนื้อที่ เป็นต้น การจัดประเภทเนื้อหาจะแตกต่างกันไปตามการศึกษาแต่ละเรื่อง

1.1.1 ในการวิเคราะห์หนังสือพิมพ์และเนื้อหาข่าวแยกประเภทข้อมูลออกเป็น ข้าราชการภายในประเทศ ข้าราชการต่างประเทศ เป็นต้น

1.1.2 ในการวิเคราะห์เนื้อหาทางด้านวิชาการ แบ่งประเภทข้อมูลออกเป็น วิทยาศาสตร์ ซึ่งแบ่งประเภทย่อยออกเป็นกายวิภาคศาสตร์ ดาราศาสตร์ ฯลฯ

1.2 ทิศทาง (Direction) คือการจัดกลุ่มข้อมูลตามประเภทของทิศทางที่เป็นคุณลักษณะของเนื้อหานั้น ทิศทาง หมายถึง การแสดงทัศนคติที่มีต่อสัญลักษณ์ โดยผู้ใช้สัญลักษณ์นั้นจะแบ่งทัศนคติออกเป็นทางบวก ทางลบ และเป็นกลาง (Pro, Con and Neutral) และในการบันทึกข้อมูลมักจะกำหนดให้เป็นเครื่องหมายบวก (+) ศูนย์ (0) หรือเครื่องหมายลบ (-) เพื่อแสดงถึงประเภทต่างๆ ขั้นตอนในการกำหนดประเภทตามทิศทางมีดังนี้

1.2.1 ผู้วิเคราะห์จะต้องคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับสิ่งพิมพ์ที่จะทำการวิเคราะห์

1.2.2 ผู้วิเคราะห์ต้องสร้างคำนิยามที่สมบูรณ์

1.2.3 หลังจากการกำหนดกฎในการแยกแยะทิศทางแล้วก็นำไปทำการทดสอบกับสิ่งพิมพ์ที่จะวิเคราะห์

1.2.4 นำเครื่องมือที่จะใช้ในการจัดประเภทแบบมีทิศทางนี้ไปทดสอบความเชื่อถือได้

ความเชื่อถือได้ในการวัด

ความเชื่อถือได้ในการวัด หมายถึง การนำเครื่องมือที่ใช้ไปวัดปรากฏการณ์ที่เหมือนกัน จะวัดกี่ครั้งก็ตามจะได้ผลเช่นเดียวกัน

ความเชื่อถือได้ในการวัดแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ

1. ความคงที่ (Stability) หมายถึง ซ้ำครั้งที่กระบวนการในการวัดไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลา จึงทำให้การวัดความคงที่ในการวัดต้องใช้ในการทดสอบซ้ำ (Test-retest)
2. ความสามารถในการนำมาใช้ (Reproducibility) หมายถึง ซ้ำครั้งที่กระบวนการในการวัดสามารถที่จะนำมาใช้ได้ภายใต้สถานการณ์ที่แตกต่างกัน สถานที่ต่างกัน และผู้ลงรหัสต่างกัน การทำให้เกิดความเชื่อถือได้ในการนำไปใช้นี้ต้องใช้วิธีทดสอบเครื่องมือหลายครั้ง (Test-test)
3. ความแม่นยำ (Accuracy) หมายถึง ซ้ำครั้งที่กระบวนการในการวัดเป็นไปตามมาตรฐาน การวัดความแม่นยำตามมาตรฐานนี้ ทำได้โดยการทดสอบเครื่องมือที่ใช้วัดกับเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน
4. การหาความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ลงรหัส โฮลสติ (Holsti) ได้ให้สูตรในการพิจารณาความเชื่อถือได้ระหว่างผู้ลงรหัสไว้ดังนี้

$$R = \frac{2 (C1,2)}{C1+C2}$$

$C1, C2$ = จำนวนการลงรหัสที่ผู้ลงรหัสเห็นสอดคล้องกัน

$C1+C2$ = จำนวนการลงรหัสทั้งหมดที่ผู้ลงรหัสได้ลงไว้

สูตรนี้สามารถใช้ในการคำนวณผู้ลงรหัสจำนวนมากกว่านี้ได้ โดยค่าที่คำนวณได้ไม่ควรต่ำกว่า 1.75 จึงมีความเชื่อถือได้

เทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีการนำเสนอรายงานผลการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถนำเอาเทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบต่างๆมาใช้งานได้ดังนี้

1. ความถี่ (Frequencies) เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ง่ายที่สุด เช่น การนำเสนอจำนวนเหตุการณ์ที่พบในตัวอย่าง การเสนอในรูปความถี่สะสม
2. ร้อยละ (Percentages) การนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีนี้ เป็นการเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นความถี่ หรือ คะแนน หรือ เนื้อที่ ให้อยู่ในลักษณะของร้อยละ เพื่อให้เห็นความแตกต่างของข้อมูลง่ายขึ้น และอาจเปรียบเทียบข้อมูลจากจำนวนร้อยละได้
3. ความสัมพันธ์ของข้อมูล (Relationships) เป็นการนำเสนอข้อมูลที่นิยมใช้กันทั่วไป โดยการหาความสัมพันธ์ของตัวแปร เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้
4. Contingency Analysis เป็นวิธีการในการทดสอบความสัมพันธ์ของโครงสร้างในสารที่มาจากผู้ส่งสาร
5. เทคนิคอื่นๆ นอกจากเทคนิคดังกล่าวแล้วข้างต้น ในการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถนำสถิติขั้นสูงมาใช้ในการวิเคราะห์ได้ เช่น Factor Analysis . Linkage Analysis . Multiple Regression เป็นต้น ขึ้นอยู่กับข้อมูล การวัดและการนำมาใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำผลงานวิจัยที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่ต้องการศึกษามาประกอบเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

การุณย์ มีถม (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “ การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ” ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการตัดสินใจคัดเลือกเนื้อหาของหนังสือพิมพ์จะได้รับอิทธิพลจากสถานภาพและบทบาทของผู้ที่อยู่ในองค์กร ได้แก่ นโยบายของหนังสือพิมพ์ เจ้าของ บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว ซึ่งจะมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกข่าวที่นำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์จะต้องผ่านการประชุมข่าวร่วมกันระหว่างบรรณาธิการ หัวหน้าข่าวสายต่างๆ และบางครั้งเจ้าของหนังสือพิมพ์จะเข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้การพิจารณาจะยึดถือนโยบายและจำนวนเนื้อที่หน้าของหนังสือพิมพ์เป็นหลัก ซึ่งจะทำให้หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทแตกต่างกัน

เนาวรัตน์ เจริญประพิณ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง “ การนำเสนอและการคัดเลือกเนื้อหาในหน้าภูมิภาคของหนังสือพิมพ์รายวัน ” ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีแนวทางในการนำเสนอและการคัดเลือกเนื้อหาในหน้าภูมิภาคแตกต่างกันออกไปตามนโยบายของหนังสือพิมพ์และประเภทของหนังสือพิมพ์ ประเภทหนังสือพิมพ์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวหน้าภูมิภาคของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ได้นำเสนอเนื้อหาในหน้าภูมิภาคเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเขตลงสังคมท้องถิ่น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมีนโยบายนำเสนอเนื้อหาข่าวสารหรือเนื้อหาหนักให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง มีลักษณะเสริมสร้างภูมิปัญญาและความคิด

ดรุณี คำสุข (2540) ได้ศึกษาเรื่อง “ สัมพันธภาพระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในช่วงต้นน้ำผึ้งพระจันทร์ ” ผลการวิจัยพบว่า การขันนึมนระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล คือ ลักษณะที่หนังสือพิมพ์และรัฐบาลมีสัมพันธภาพที่ดี มีไมตรีจิตต่อกัน ฝ่ายหนังสือพิมพ์ก็จะรายงานข้อมูลข่าวสารหรือแสดงความคิดเห็นแง่บวกเกี่ยวกับรัฐบาล เพื่อสร้างภาพลักษณ์หรือสร้างความรู้สึกในด้านดีต่อรัฐบาล ฝ่ายรัฐบาลก็จะรู้สึกพึงพอใจและมีความสุขกับการรายงานข่าวในลักษณะที่เป็นมิตร ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์โจมตีจากฝ่ายหนังสือพิมพ์ โดยปกติการขันนึมนระหว่างสองฝ่าย ส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นในช่วงประมาณ 2-3 เดือนแรกของการเข้ารับตำแหน่งใหม่ของรัฐบาลแต่ละชุด เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาเริ่มต้นปฏิบัติภาระหน้าที่ หนังสือพิมพ์จะให้โอกาสรัฐบาลในการบริหารประเทศ โดยจะไม่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะหนึ่ง การขันนึมนระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลย่อมจืดจางลง หนังสือพิมพ์เริ่มรายงานข่าวในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น

พิมลศิริ ถนอมศักดิ์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง “ ภาษาในการพาดหัวข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์มติชน ” ผลการวิจัยพบว่า หนังสือพิมพ์ยังคงมีลักษณะที่เป็นเครื่องของพรรคการเมืองหรือกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจ และกลุ่มคนที่มีผลประโยชน์เชื่อมต่อกันอยู่ ก่อให้เกิดการนำเสนอข่าวเพื่อสนองวัตถุประสงค์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แทนที่จะเป็นการนำเสนอข่าวตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ตามที่นักข่าวที่มีจรรยาบรรณควรยึดถือ หากพรรคการเมืองใด กลุ่มบุคคลใดมีอิทธิพลหรือเชื้อเพื่อต่อ

หนังสือพิมพ์ฉบับใดก็จะมี การเสนอข่าวทางบวกต่อคนกลุ่มนั้นหรือพรรคการเมืองนั้น หรือหากมีข่าวในทางลบ หนังสือพิมพ์ก็จะนำเสนอข่าวในลักษณะที่เหมือนกับการแก้ต่างให้อีกด้วย

วิลลักษณะน์ แสงสุขเจริญ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง “ การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธ์ภาพที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว “ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับสถาบันต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับหนังสือพิมพ์ที่เป็นความสัมพันธ์ในฐานะแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว (นักข่าว) บ่อยครั้งมักจะขัดแย้งในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทำให้รับรู้ต่อสิ่งเร้าแตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง " การศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ " ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากหนังสือพิมพ์ระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) จากบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา (Population)

ประชากรที่ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ เนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ที่นำเสนอผ่านทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2540 - 31 ธันวาคม 2541 รวมระยะเวลา 14 เดือน โดยเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ได้แบ่งออกเป็น 4 กรณีศึกษา ดังนี้คือ

กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน

กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกูดแบงก์

กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมุขสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการ

ปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา (Sample)

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ทำการคัดเลือกตัวแทนจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 หนังสือพิมพ์ที่เน้นการนำเสนอข่าวเบา (Soft News) ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

1.2 หนังสือพิมพ์ที่เน้นการนำเสนอข่าวนัก (Hard News) ได้แก่ หนังสือพิมพ์

มติชน

สาเหตุที่เลือกศึกษาหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับดังกล่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับมีนโยบายในการเสนอเนื้อหาข่าวสารที่แตกต่างกันและเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่เมื่อแยกประเภทตามเนื้อหาแล้วมีผู้นิยมอ่านและมียอดจำหน่ายสูง

2. หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ได้แก่ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ สาเหตุที่ศึกษาหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อฉบับดังกล่าว เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ชื่อฉบับ เป็นหนังสือระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่สามารถออกจำหน่ายเป็นรายวันได้ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ที่เก่าแก่ จนถึงปัจจุบันหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีอายุถึง 30 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล (Coding Sheet) จำนวน 1 ชุด แบบบันทึกข้อมูลนำไปบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แบบบันทึกข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ระบุวันเดือนปี

2. ระบุประเภทของหนังสือพิมพ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติ

2.2 หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

3. ระบุรูปแบบการนำเสนอ ทิศทาง และประเด็นการนำเสนอ

3.1 รูปแบบการนำเสนอแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ

3.1.1 ข่าว

3.1.2 บทบรรณาธิการ

- 3.1.3 บทการแสดงความคิดเห็น
- 3.1.4 คอลัมน์แสดงความคิดเห็น
- 3.2 ทิศทาง แบ่งออกเป็น 4 ทิศทาง คือ
  - 3.2.1 ทิศทางบวก
  - 3.2.2 ทิศทางเป็นกลาง
  - 3.2.3 ทิศทางลบ
  - 3.2.4 ทิศทางทั้งบวกและลบ
- 3.3 ประเด็นการนำเสนอ
- 4. ระบุประเภทของแหล่งข่าว โดยแบ่งออกเป็น 12 ประเภทดังต่อไปนี้
  - 4.1 แหล่งข่าวจากรัฐบาล
  - 4.2 แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน
  - 4.3 แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ
  - 4.4 แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในภาครัฐ
  - 4.5 แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร
  - 4.6 แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ
  - 4.7 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน
  - 4.8 แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และ โพล
  - 4.9 แหล่งข่าวจากสถาบันการเงินและพนักงานของสถาบันการเงิน
  - 4.10 แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน
  - 4.11 แหล่งข่าวจากประชาชน
  - 4.12 การไม่ระบุแหล่งข่าว
- 5. ระบุประเภทของลักษณะภาพ โดยแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะภาพดังต่อไปนี้
  - 5.1 ภาพบุคคล
  - 5.2 ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง
  - 5.3 ภาพการ์ตูนล้อเลียน
  - 5.4 ภาพประกอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลจากการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
 หลักัย เพียง 4 กรณีศึกษา คือ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็น ปิด 56 สถาบันการเงิน กรณีศึกษาที่ 2
 ประเด็นการจัดตั้งกูดแบงก์ กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ
 และกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบ
 สถาบันการเงิน (ปรส.) ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
 เชียงใหม่ เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับความเหมือนและ
 ความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักัย ทางหนังสือ
 พิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อนำมาวิเคราะห์เกี่ยวกับ
 ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อ
 หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

หน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูล (Unit of Analysis) และ หน่วยในการระบุ
 จำนวน (Unit Of Enumeration)

1. รูปแบบการนำเสนอหน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูลคือ รายเรื่อง (Item) และหน่วย
 ในการระบุจำนวนคือ การปรากฏ (Appearance)
2. ทิศทางหน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูลคือ คุณลักษณะ (Character) และหน่วยใน
 การระบุจำนวนคือ ความถี่ (Frequency)
3. แหล่งข่าวหน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูลคือ คำ (Word) และหน่วยในการระบุ
 จำนวนคือ ความถี่ (Frequency)
4. ลักษณะภาพหน่วยของการวิเคราะห์ข้อมูลคือ คุณลักษณะ (Character) และ
 หน่วยในการระบุจำนวนคือ ความถี่ (Frequency)

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัยได้ให้การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยศึกษา
 จากหนังสือพิมพ์กลุ่มตัวอย่าง 4 ชื่อฉบับ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้ลงรหัสทดสอบความ

นำเชื่อมั่น โดยให้นักศึกษาปริญญาโท สาขานิเทศศาสตร์ธุรกิจ จำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบเปรียบเทียบ จากนั้นจะนำมาคำนวณค่าความน่าเชื่อถือด้วยสูตรของโฮลสติ (Holsti)¹

$$R = \frac{2 (C1,2)}{C1+C2}$$

C1,C2 = จำนวนการลงรหัสที่ผู้ลงรหัสเห็นสอดคล้องกัน

C1+C2 = จำนวนการลงรหัสทั้งหมดที่ผู้ลงรหัสได้ลงไว้

โดยค่าที่คำนวณได้ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงมีความเชื่อถือได้

กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน

➤ ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ = $\frac{2*66}{80+80} = 0.82$

ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเท่ากับ 0.82 จึงมีความเชื่อถือได้

➤ ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์มติชน = $\frac{2*69}{83+83} = 0.83$

ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์มติชนเท่ากับ 0.82 จึงมีความเชื่อถือได้

➤ ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ = $\frac{2*14}{16+16} = 0.78$

ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เท่ากับ 0.78 จึงมีความเชื่อถือได้

➤ ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ = $\frac{2*4}{5+5} = 0.8$

¹ Wimmer, Roger D. and Joseph R. Dominick. **Mass Media Research an Introduction**. 3 rd ed. Belmont (CA) : Wadsworth Publishing Company, 1994, P.179.

ค่าความเชื่อมั่นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เท่ากับ 0.8 จึงมีความเชื่อถือได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปหาความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อสรุปหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการหาค่าสถิติร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ศึกษา

การนำเสนอข้อมูล

การวิเคราะห์เนื้อหานำเสนอข้อมูลในรูปแบบการพรรณนา โดยนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview)

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อสรุปหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างเท่านั้น โดยไม่สามารถทำให้ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงของความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และเหตุผลของความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ได้ ดังนั้นจึงต้องทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้ทราบถึงเหตุผลดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประเภทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ กลุ่มตัวอย่างประเภทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หัวหน้ากองบรรณาธิการล้านนาธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จำนวน 1 คน บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จำนวน 1 คน และ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ จำนวน 1 คน และกลุ่มตัวอย่างประเภทนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ประธานสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน และสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างประเภทนักธุรกิจและข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Random Sampling) โดยได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้ กลุ่มตัวอย่างประเภทนักธุรกิจ ได้แก่ เจ้าของตลาดโชตนานาชาทร์ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน เจ้าของห้างหุ้นส่วนเทพวิรุฬห์ 999 จำกัด จำนวน 1 คน และเจ้าของบริษัทเมดิ-ฟิลด์ จำกัด จำนวน 1 คน และกลุ่มตัวอย่างประเภทข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ข้าราชการตำรวจในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ให้การสัมภาษณ์ทั้งหมดจำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ สมุดบันทึกแนวทางการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ และเครื่องบันทึกเสียง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยตนเองเพื่อศึกษาถึงแนวคิดของบุคคลเหล่านี้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการจดบันทึก บันทึกเสียง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อไป

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสัมภาษณ์ใช้การตรวจสอบความสอดคล้องของการตอบโดยการนำคำตอบจากการสัมภาษณ์มาเปรียบเทียบกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อสรุปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อสรุปหาเหตุผลของความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์ นำเสนอข้อมูลในรูปการพรรณนา โดยนำเสนอข้อมูลทั่วไปที่ได้จากการสัมภาษณ์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลัภยทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา มีจำนวนทั้งสิ้น 4 ฉบับ แบ่งเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจำนวน 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ หนังสือพิมพ์มติชน และ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 2 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ช่วงเวลาที่ทำการศึกษาคือ เดือนพฤศจิกายน 2540 – เดือนธันวาคม 2541 รวมระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา 14 เดือน จากข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์เนื้อหาจะนำมาประมวลผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) หาค่าสถิติร้อยละ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) คือ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจ และข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่ รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ทั้งหมดจำนวน 9 คน ซึ่งได้แก่ หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จำนวน 1 คน , บรรณาธิการบริการหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จำนวน 1 คน , บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ จำนวน 1 คน , ประธานสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน , สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน , เจ้าของตลาดโชตนาบazaar จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน , เจ้าของห้างหุ้นส่วนเทพวิรุฬห์ 999 จำกัด จำนวน 1 คน , เจ้าของบริษัทเมดิ-ฟิลด์ จำกัด จำนวน 1 คน และข้าราชการตำรวจในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน จากนั้นจึงทำการสรุปผลการวิจัยนำเสนอด้วยตารางวิเคราะห์ข้อมูลประกอบร่วมกับความคิดเห็นอื่นๆที่ได้จากการให้สัมภาษณ์ในประเด็นที่ศึกษา โดยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

โดยตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 กรณีศึกษาดังนี้คือ

กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน

กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกู้ดแบงก์

กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการ

ปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)

โดยแต่ละกรณีศึกษาจะแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วนดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าว

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทาง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความ

ความเห็น

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน

ส่วนที่ 1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ รูปแบบ การนำเสนอ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ
ข่าว	47	58.75	64	77.10	10	62.5	1	20
บทบรรณา ธิการ	1	1.25	-	-	-	-	2	40
บทความ แสดงความ คิดเห็น	1	1.25	15	18.08	-	-	-	-
คอลัมน์ แสดงความ คิดเห็น	31	38.75	4	4.82	6	37.5	2	40
รวม	80	100	83	100	16	100	5	10

1. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 80 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ข่าวนำเสนอจำนวน 47 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 58.75 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 31 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38.75 และบทบรรณาธิการกับบทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวนรายเรื่อง เท่ากัน คือ รูปแบบละ 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.25 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการกับบทความแสดงความคิดเห็นมีส่วนการนำเสนอรองลงมา เป็นอันดับสามเท่ากัน

1.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 83 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ข่าวนำเสนอจำนวน 64 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.10 รองลงมาได้แก่ บทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.08 และคอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.82 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ บทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอข่าวในสัดส่วนมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสอง และบทบรรณาธิการกับบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอบทความแสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสอง และคอลัมน์แสดง

ความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสาม โดยหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็นมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นนอกจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ (Quality Newspaper) เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นนอกจากข่าวจึงเป็นบทความแสดงความคิดเห็น

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการนำเสนอในส่วนของบทบรรณาธิการ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอบทบรรณาธิการจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.25 ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอประเด็นเปิด 56 สถาบันการเงินในรูปแบบของบทบรรณาธิการเลย

2. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 16 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ข่าวนำเสนอจำนวน 10 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.5 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการและบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการและบทความแสดงความคิดเห็น

2.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 5 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ บทบรรณาธิการและคอลัมน์แสดงความคิดเห็น นำเสนอจำนวนรายเรื่องมากที่สุดเท่ากันคือ รูปแบบละ 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาได้แก่ ข่าวนำเสนอจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการและคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ข่าว และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นเปิด 56 สถาบันการเงิน เป็นจำนวนรายเรื่องมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวน 16 รายเรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอจำนวน 5 รายเรื่อง สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีการแยกส่วนการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจไว้เฉพาะในส่วนของล้านนาธุรกิจ

เมื่อพิจารณาการนำเสนอในรูปแบบของข่าว จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอข่าวมากที่สุดถึง 10 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.5 ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอข่าวน้อยที่สุดเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอรูปแบบข่าวน้อยที่สุด เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเฉพาะท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่หรือภาคเหนือเท่านั้น แต่ประเด็นเปิด 56 สถาบันการเงินเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อย

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสอง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากับบทบรรณาธิการ สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็นเหมือนกัน เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

3. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวน้อยที่สุด เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเฉพาะท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่หรือภาคเหนือเท่านั้น แต่ประเด็นปี 56 สถาบันการเงินเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อย หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสองเหมือนกัน หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในสัดส่วนมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในสัดส่วนน้อยที่สุด เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในสัดส่วนมากกว่าบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงนำเสนอบทความแสดงความคิดเห็นในสัดส่วนมากกว่าคอลัมน์

แสดงความคิดเห็น เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เท่านั้นที่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ แต่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ

D
P
U

ส่วนที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอความดีของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการนำเสนอความดีของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ
1.รัฐบาล	34	26.15	54	26.09	3	20	-	-
2.ฝ่ายค้าน	6	4.62	2	0.97	-	-	-	-
3.นิติบัญญัติ	2	1.54	-	-	-	-	-	-
4.ข้าราชการ	33	25.38	64	30.92	5	33.36	-	-
5.ตำรวจ/ ทหาร	5	3.85	4	1.93	-	-	-	-
6.องค์กร ระหว่าง ประเทศ	1	0.77	3	1.44	-	-	-	-
7.นักการ ธนาคาร	14	10.76	19	9.18	1	6.66	1	100
8.นัก วิเคราะห์	4	3.08	7	3.38	1	6.66	-	-
9.สถาบัน การเงิน	24	18.46	33	15.94	3	20	-	-
10.สื่อมวลชน	1	0.77	9	4.35	-	-	-	-
11.ประชาชน	-	-	1	0.48	1	6.66	-	-
12.ไม่ระบุ แหล่งข่าว	6	4.62	11	5.32	1	6.66	-	-
รวม	130	100	207	100	15	100	1	100

1. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 26.15 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 25.38 แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 18.46 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 10.76 แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และการไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่เท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 4.62 แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.85 แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.08 แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ นำเสนอความถี่ร้อยละ 1.54 และแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน นำเสนอความถี่น้อยที่สุดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 0.77 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทประชาชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากนักการเมืองที่ไม่ได้อยู่ในคณะรัฐบาล และการไม่ระบุแหล่งข่าวได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับห้าเท่ากัน รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ และแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทประชาชนเลย

1.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 30.92 รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 26.09 แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 15.94

แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 9.18 การไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่ร้อยละ 5.32 แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 4.35 แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.38 แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร นำเสนอความถี่ร้อยละ 1.93 แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ นำเสนอความถี่ร้อยละ 1.44 แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน นำเสนอความถี่ร้อยละ 0.97 และแหล่งข่าวประเภทประชาชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 0.48 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน การไม่ระบุแหล่งข่าว แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากประชาชน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน รองลงมาตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน รองลงมาตามลำดับ สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลและแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐในสัดส่วนมากเป็นอันดับต้นๆเหมือนกัน เนื่องมาจากการสั่งปิด 56 สถาบันการเงิน อยู่ในความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างคณะรัฐบาลและหน่วยงานในสังกัดของรัฐ

เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนจึงอ้างถึง 2 แหล่งข่าวดังกล่าวในสัดส่วนมากเหมือนกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน รองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน เนื่องมาจากการสั่งปิด 56 สถาบันการเงิน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ 56 สถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการถาวร และอีก 2 สถาบันการเงิน คือ บริษัทเงินทุนเกียรตินาคิน และ บริษัทเงินทุนบางกอกอินเวสเมนต์ ได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินกิจการต่อไป ดังนั้นหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจึงมีการอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวเพื่อสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้บริหารและพนักงานของสถาบันการเงิน และการดำเนินการขั้นต่อไปของสถาบันการเงิน หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจึงปรากฏการอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวรองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน

2. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 33.36 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากรัฐบาลและแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่รองลงมาเท่ากัน คือ แหล่งข่าวจากร้อยละ 20 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากประชาชน และการไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน คือ แหล่งข่าวจากร้อยละ 6.66 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจาก นักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจาก

ประชาชน และการไม่ระบุแหล่งข่าว ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

2.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอความถี่ของแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน ร้อยละ 100 เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น ส่วนแหล่งข่าวประเภทอื่น ๆ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงเลย จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน มากที่สุดเพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากประชาชน และการไม่ระบุแหล่งข่าว ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวในสัดส่วนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่องเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่เสนอในรูปแบบข่าวจำนวน 10

รายละเอียด ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงอ้างถึงแหล่งข่าวได้ในสัดส่วนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

3. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวในลักษณะใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ อ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ในสัดส่วนมากเป็นอันดับต้นๆเหมือนกัน เนื่องมาจากการสังกัด 56 สถาบันการเงินเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของรัฐบาลและหน่วยงานในสังกัดของรัฐ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือ องค์การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ดังนั้นจึงทำให้หนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวในสัดส่วนมากเหมือนกัน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐในสัดส่วนมากที่สุด เนื่องมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยมีสาขาในจังหวัดเชียงใหม่ จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์สามารถอ้างถึงแหล่งข่าวจากธนาคารแห่งประเทศไทยสาขาจังหวัดเชียงใหม่ได้

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน อ้างถึงแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน รองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน และ

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน รองลงมาเป็นอันดับสอง เนื่องมาจากการสั่งปิด 56 สถาบันการเงินของรัฐบาลส่งผลกระทบต่อ 56 สถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดกิจการถาวร และอีก 2 สถาบันการเงินได้รับอนุญาตให้เปิดดำเนินการต่อไป ดังนั้นหนังสือพิมพ์ทั้งสามฉบับจึงมีการอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวเพื่อสัมภาษณ์ความรู้สึกของผู้บริหารและพนักงานของสถาบันการเงิน และการดำเนินงานขั้นต่อไปของสถาบันการเงิน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวดังกล่าวรองลงมาเป็นอันดับสอง เนื่องมาจากสถาบันการเงิน 58 แห่ง มีบางสถาบันการเงินตั้งสาขาในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่จึงสามารถสัมภาษณ์จากผู้บริหารและพนักงานของสถาบันการเงินต่างๆเหล่านี้ได้

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงินในสัดส่วนน้อยเพียงจำนวน 5 รายเรื่องเท่านั้น โดยนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง ดังนั้นจึงมีการอ้างถึงแหล่งข่าวเพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น และการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นการอ้างถึงจากธนาคารกรุงไทยเกี่ยวกับการรับแลกเปลี่ยนตัวของบริษัทเงินทุนที่ถูกระงับกิจการมาเป็นบัตรเงินฝากหรือ NCD ของธนาคารกรุงไทยแทนเท่านั้น

ส่วนที่ 3 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	3	3.75	2	2.41	3	18.75	1	20
กลาง	69	86.25	81	97.59	13	81.25	3	60
ลบ	8	10	-	-	-	-	1	20
บวกและ ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	80	100	83	100	16	100	5	100

1. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางทั้งหมด 80 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 69 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.25 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 8 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10 และ ทิศทางบวกจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.75 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

1.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางโดยรวม 83 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุดจำนวน 81 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 97.59 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.41 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอทิศทางลบและทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงินโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอค่อนข้างไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอเฉพาะทิศทางบวกโดยไม่มีการนำเสนอทิศทางลบ และหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน

โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

2. การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

2.1 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.75 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) มาตรการการแก้ไขปัญหา 58 สถาบันการเงินของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง มีความชัดเจน

(2) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ชี้แจงถึงสาเหตุที่ต้องเลื่อนการประกาศผลการพิจารณา 58 สถาบันการเงิน จากวันที่ 7 ธันวาคม 2540 เป็นวันที่ 8 ธันวาคม 2540 ได้ อย่างชัดเจน

(3) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง และทีมเศรษฐกิจชุดรัฐบาลชวน หลีกภัย ทำงานเป็นระบบมีประสิทธิภาพ

2.2 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.41 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ได้ประกาศแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ โดยเฉพาะแผนการฟื้นฟูสถาบันการเงิน 58 แห่ง ที่ถูกปิดกิจการที่มีการกำหนดมาตรการและกรอบเวลาในการ แก้ไขปัญหาไว้อย่างชัดเจน

(2) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง มีความโปร่งใสในการทำงาน โดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา 58 สถาบันการเงินต่อสาธารณชนให้ได้รับทราบ

2.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นชื่นชมการทำงานของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ว่าเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และสามารถกำหนดมาตรการการแก้ไขปัญหา 58 สถาบันการเงินได้อย่างชัดเจน

3. การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

3.1 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 8 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ไม่มีการตอบรับที่ชัดเจนเรื่องการแยกบริหารสินทรัพย์ที่ดีและหนี้ด้วยคุณภาพต่อกลุ่ม 35 สถาบันการเงิน

(2) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ผิดคำสั่งญกกับพนักงานสถาบันการเงินที่ต้องตกงานว่าจะช่วยพนักงานเหล่านั้นเข้าทำงานในธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ (กู้ดแบงก์) แต่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง กลับรับพนักงานของ 3 ธนาคาร คือ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และ ธนาคารกรุงเทพ ทั้ง 3 ธนาคารดังกล่าวช่วยส่งผู้จัดการพิเศษ (Special Manager) เข้ามาดูแลตรวจสอบ 56 สถาบันการเงิน ดังนั้นนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง จึงรับพนักงานของ 3 ธนาคารดังกล่าวเข้ามาเป็นพนักงานในธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ (กู้ดแบงก์) แทนพนักงานที่ตกงานของ 56 สถาบันการเงิน

(3) รัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ให้ความสนใจที่จะดูแลบริหารหนี้ด้วยคุณภาพ

(4) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง และคณะกรรมการปรส.ไม่ช่วยเหลือผู้ที่ผ่อนบ้าน-ผ่อนรถยนต์กับ 56 สถาบันการเงิน

(5) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ไม่สามารถสรรหาตัวบุคคลที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งประธานปรส.ได้

(6) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ลากเกมยาว ไม่ยอมลากคอไอ้พวกบ่อนทำลายเศรษฐกิจการเงินของประเทศออกมาลงโทษ

(7) รัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ชัดเจนต่อมาตรการการรองรับการแก้ไขปัญหา 58 สถาบันการเงิน ทั้งเรื่อง Good Bank และ Bad Bank

(8) การที่นายธำรินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง แต่งตั้งนายวิจิต สุพงษ์ชัย เข้ามาดูแล Bad Bank ทำให้นายวิจิต สุพงษ์ชัย อุ่มพื้าน้ำมาจากบงล.ธนาชาติมาด้วย

3.2 สรุปประเด็นการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเน้นการนำเสนอทิศทางลบในประเด็นชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องในการทำงานของ นายธำรินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง

4. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

4.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 16 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอ ทิศทางเป็นกลางมากที่สุดจำนวน 13 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก จำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.75 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางลบ และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอ ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการ แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เลย

4.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 5 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทาง เป็นกลางมากที่สุดจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60 และ ทิศทางบวก กับ ทิศทางลบนำเสนอ จำนวนรายเรื่องเท่ากัน คือ ทิศทางลบ 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามาก ที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็น ด้วย ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นใน 2 ทิศทาง ดังกล่าวรองลงมา เท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

4.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบเป็นจำนวนรายเรื่องเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่เสนอเฉพาะทิศทางบวก โดยไม่มีการนำเสนอทิศทางลบ และหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยและการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยเลย และหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

5. การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

5.1 การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่เสนอทิศทางบวกจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.73 โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่เสนอทิศทางบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาสถาบันการเงิน 58 แห่งที่มีหนี้เสียมากจนขาดสภาพคล่องกำลังโดนชะตากรรมเจ้าหนี้ต่างประเทศทวงหนี้เงินกู้ระยะสั้นคืน แต่เพราะรัฐบาลชวน หลีกภัยได้จัดตั้งรัฐบาลชุดนี้ขึ้นทันกาลพอดี รัฐบาลชวน หลีกภัยได้สร้างภาพศรัทธาคืนมาได้พอสมควรจนเจ้าหนี้ต่างประเทศมีความเชื่อมั่นขึ้นมาบ้างจึงยอมต่ออายุหรือยืดการชำระหนี้ระยะสั้นที่จะครบกำหนดชำระในปลายปี พ.ศ.2540 ออกไปอีก 3 เดือน

(2) จากมาตรการฟื้นฟูเศรษฐกิจโดยการนำของนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรีและทีมเศรษฐกิจมีอจมั่ง ไม่ว่าจะเป็นนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ และนายศุภชัย พานิชภักดิ์ ได้ปรับกระบวนการเพื่อเจ็บปวดวันนี้แต่รับประกันวันหน้าสบายแน่นอน ถ้าทุกอย่างไม่ผิดลือกตามเป้าหมายที่กักตักไว้

(3) การสั่งปิดกิจการ 56 สถาบันการเงินซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลชนวน หลักภัย ถือเป็น การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง เนื่องจากสถาบันการเงินที่ถูกสั่งปิดประชาชนไม่เกิดความเชื่อมั่นแล้ว หากคือสิ่งที่จะเปิดกิจการต่อไปกิจการคงจะไปไม่รอด

5.2 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) หลังจากท้องค้การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ประกาศผลการพิจารณา 58 สถาบันการเงิน โดยให้ปิดตาย 56 สถาบันการเงิน และให้เปิดกิจการต่อไปได้ 2 แห่ง คือ บงล.เกียรติมาคิน และ บงล.บางกอกอินเวสเมนต์ นั้น การตัดสินใจขาดในครั้งนี้ยืนยันว่าบริสุทธิ์ยุติธรรมและเพื่อรองรับหนี้สินและทรัพย์สินของ 56 สถาบันการเงินที่ถูกปิดไป นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง จึงจะให้มีการจัดตั้งนิเวงกัขึ้นอีกแห่งหรือสองแห่ง โดยแบงก์ใหม่นี้จะสามารถรับพนักงานจากสถาบันการเงินที่กำลังตงงานอยู่ได้ส่วนหนึ่งด้วย จากฟ้าที่ขุนมัวนับแต่ระงับการดำเนินกิจการสถาบันการเงินไปตั้งนาน คราวนี้ฟ้าแจ้งจางปางแล้ว เรื่องกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ชูเอาไว้ก็ได้ทำตามหมดแล้ว หวังว่าสถานการณ์การเงินต่อไปนี้จะเริ่มคลี่คลายขึ้นมาบ้าง สถาบันการเงินก็คงจะมั่นคงทำให้เกิดความเชื่อถือแก่ชาวต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเจ้าหนี้ทั้งหลายคงจะยัดเวลาในการชำระหนี้ออกไปให้ประเทศไทยเราหายใจหายคอได้สะดวกขึ้นบ้าง

5.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นการแก้ไขปัญหา 58 สถาบันการเงินของรัฐบาลชนวน หลักภัย เป็นการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง บริสุทธิ์ยุติธรรม และสามารถทำให้เจ้าหนี้ต่างประเทศเกิดความเชื่อมั่นยอมยัดเวลาในการชำระหนี้ออกไปให้แก่ประเทศไทย

6. การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

6.1 การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) **รัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นรัฐบาลใหม่เข้าไปยังไม่กล้าตัดสินใจอะไร** กรณี 58 สถาบันการเงินจึงเหมือนเป็นสนิมที่ลุกลามเกาะกุมเศรษฐกิจของประเทศชาติ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ต้องการให้รัฐบาลรีบแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน แต่รัฐบาลชวน หลีกภัยก็ยังยื้อเวลาออกไปจึงทำให้ค่าเงินบาทแกว่งมาไปมาส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการบริโภคของประชาชนโดยรวมเป็นอันมาก

6.2 สรุปประเด็นการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบในประเด็นรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่กล้าตัดสินใจแก้ไขปัญหาโดยเฉพาะกรณี 58 สถาบันการเงิน

7. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอค่อนข้างไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางบวก โดยไม่มีการนำเสนอทิศทางลบ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบเท่ากัน และหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงไม่เห็นด้วย

ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้นำหน้ากับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยเท่ากัน และหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

7.1 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอประเด็นของทิศทางบวกแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางบวกในประเด็นชื่นชมการทำงานของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ว่ามีความชัดเจน มีประสิทธิภาพ และมีความโปร่งใส ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางบวกในประเด็นชื่นชมการทำงานของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทั้งคณะรัฐบาล ว่ามีความเป็นมืออาชีพ สามารถสร้างภาพศรัทธาคืนมาได้ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจได้ถูกต้อง และทำงานอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม

7.2 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอประเด็นของทิศทางลบแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางลบในประเด็นชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องในการทำงานของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางลบในประเด็นรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่กล้าตัดสินใจ แก้ไขปัญหา

จากการนำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะสังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบโดยมุ่งเน้นต่อนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ซึ่งเป็นแกนนำหลักในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจแต่เพียงผู้เดียว ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางบวกและทิศทางลบต่อรัฐบาลชวน หลีกภัย ทั้งคณะรัฐบาล โดยไม่แสดงความคิดเห็นมุ่งเน้นไปที่คนใดคนหนึ่งทั้งสิ้น เนื่องมาจากกระแสวิกฤตระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับผู้นำที่

หลักในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว. คลัง ดังนั้นจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติแสดงความคิดเห็นมุ่งเน้นที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง แต่เพียงผู้เดียว แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นต่อรัฐบาลชวน หลีกภัย ทั้งคณะ โดยไม่แสดงความคิดเห็นมุ่งเน้นไปที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง อย่างเช่นหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความเกรงใจและมีความผูกพันกับตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ในจังหวัดเชียงใหม่และตระกูลนิมมานเหมินท์ยังสร้างประโยชน์และดำเนินธุรกิจหลายอย่างในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นการแสดงความคิดเห็นใดๆต่อนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง ผู้มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ จึงปรากฏออกมาในลักษณะไม่รุนแรงหรือหลีกเลี่ยงที่จะแสดงความคิดเห็นต่อนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง โดยตรง

ส่วนที่ 4 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ
ลักษณะ ภาพ บุคคล	8	61.54	38	74.51	4	50	-	-
ภาพถ่าย จากเหตุ การณ์จริง	5	38.46	12	23.53	2	25	-	-
ภาพ การ์ตูนล้อ เลียน	-	-	1	1.96	1	12.5	-	-
ภาพ ประกอบ	-	-	-	-	1	12.5	-	-
รวม	13	100	51	100	8	100	-	-

1. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพทั้งหมด 13 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพบุคคลจำนวน 8 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 5 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 38.46 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ

1.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพทั้งหมด 51 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพบุคคลจำนวน 38 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 74.51 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 12 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 23.53 และภาพการ์ตูนล้อเลียน จำนวน 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 1.96 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนกับการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีส่วนการนำเสนอภาพประกอบ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนภาพทั้งหมดแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอจำนวนภาพทั้งหมด 13 ภาพ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนภาพทั้งหมด 51 ภาพ สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนภาพมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็น

หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าววิบัติภัย และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ แต่ภาพบุคคล ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียนที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นปี 56 สถาบันการเงิน ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพต่างๆ เหล่านี้มากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ตามลำดับเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนรองลงมาเป็นอันดับสาม ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนเลย และหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีส่วนการนำเสนอภาพประกอบเหมือนกัน สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับไม่มีการนำเสนอภาพประกอบเนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์ปี 56 สถาบันการเงิน แต่ภาพประกอบเป็นภาพที่นำมาใช้ประกอบการนำเสนอโดยไม่ใช่ภาพที่ถ่ายมาจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน ดังนั้นด้วยระยะเวลาความใกล้เคียงระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าวจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาพประกอบในการนำเสนอประเด็นปี 56 สถาบันการเงิน

2. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพทั้งหมด 8 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพบุคคลจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 2 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 25 และภาพการ์ตูนล้อเลียนกับภาพประกอบ นำเสนอจำนวนภาพเท่ากัน คือ ลักษณะภาพละ 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 12.5 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียนกับภาพประกอบมีส่วนในการนำเสนอที่น้อยที่สุดเท่ากัน

2.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆทั้งสิ้น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพทุกลักษณะภาพ โดยนำเสนอทั้งหมดจำนวน 8 ภาพ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเฉพาะในท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่หรือภาคเหนือเท่านั้น แต่ภาพบุคคล ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ ต่างๆเหล่านี้เป็นภาพที่นำมาประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน ซึ่งเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้ และอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีพื้นที่ในการนำเสนอน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีจำนวนหน้าในการนำเสนอทั้งหมด 16 หน้า ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีจำนวนหน้าในการนำเสนอทั้งหมด 20 หน้า และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีการแยกส่วนการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจไว้ในส่วนของล้านนาธุรกิจ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้ แม้ว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จะเป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่หลักเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ได้ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน ซึ่งเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติไว้ในส่วนของล้านนาธุรกิจ โดยให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอทุกลักษณะภาพเพื่อนำมาประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน

3. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆทั้งสิ้น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ มีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เท่านั้นที่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ เนื่องจากกระยะความใกล้ระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว เมื่อหนังสือพิมพ์ระดับชาติอยู่ใกล้กับเหตุการณ์ที่เป็นข่าวจึงสามารถถ่ายภาพเหตุการณ์หรือภาพบุคคลผู้เป็นข่าวได้ทันที แต่ภาพประกอบเป็นภาพที่นำมาใช้ประกอบการนำเสนอโดยไม่ใช้ภาพที่ถ่ายมาจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาพประกอบในการนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ เนื่องจากความห่างไกลระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับเหตุการณ์ที่เป็นข่าว จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จำเป็นต้องใช้ภาพประกอบในการนำเสนอ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเฉพาะท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่หรือภาคเหนือเท่านั้น แต่ภาพต่างๆเหล่านี้เป็นภาพที่ประกอบการนำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน ซึ่งเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้ และอีกปัจจัยหนึ่ง คือ ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ ซึ่งหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีพื้นที่การนำเสนอจำกัดจึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้

ส่วนที่ 5 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ. ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	2	6.45	-	-	2	33.33	1	50
กลาง	23	74.20	4	100	4	66.67	1	50
ลบ	6	19.35	-	-	-	-	-	-
บวกและ ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	31	100	4	100	6	100	2	100
จำนวน รวม คอลัมน์	10	100	1	100	5	100	2	100

1. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 10 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 31 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 23 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 74.20 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 19.35 และทิศทางบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.45 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นปีติ 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

1.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 1 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวทั้ง 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นปีติ 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนในการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 10 คอลัมน์ จำนวน 31 รายเรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 1 คอลัมน์ จำนวน 4 รายเรื่อง หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีส่วนการ

นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องมาจากความแตกต่างกันของประเภทของหนังสือพิมพ์ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงมีส่วนการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางอื่นๆนอกเหนือจากทิศทางเป็นกลาง จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนำเสนอประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นในแนวทางอื่นๆนอกเหนือจากการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปรากฏจากอคติใดๆทั้งสิ้นเท่านั้น

2. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 5 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33.33 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบ และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

นำเสนอประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

2.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 2 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 และทิศทางเป็นกลางจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบ และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาเท่ากัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 5 คอลัมน์ จำนวน 6 รายเรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 2 คอลัมน์ จำนวน 2 รายเรื่อง และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเหมือนกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางบวก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางเป็นกลาง เท่ากัน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบและทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของ

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริง และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยเท่านั้น

3. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีข้อจำกัดในเรื่องความเป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ และข้อจำกัดในเรื่องมีคอลัมน์นิสต์จำนวนน้อยทำให้หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับมีสัดส่วนการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นไม่เท่ากับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในทิศทางบวก จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงเห็นด้วยเท่านั้น

สรุป การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการนำเสนอประเด็นปีด 56 สถาบันการเงินของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวน้อยที่สุด หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสองเหมือนกัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเท่ากับการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการ แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสอง และคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็นและบทบรรณาธิการน้อยที่สุดเท่ากัน ส่วนหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็นเช่นกัน

ส่วนที่ 2 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวในลักษณะใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาลและแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาลและแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดิวนั้น

ส่วนที่ 3 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นก่อนไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย โดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยเลย ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยเท่ากัน และหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

ส่วนที่ 4 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอ ลักษณะภาพใดทั้งสิ้น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ มีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน เหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เท่านั้นที่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ

ส่วนที่ 5 คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุดเหมือนกัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นก่อนไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชน นำเสนอประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาเท่านั้น ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นก่อนไปในเชิงเห็นด้วย โดยคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นกุดแบงก์

ส่วนที่ 1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ รูปแบบ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ
การนำเสนอ	13	86.67	21	84	1	100	-	-
บทบรรณาธิการ	-	-	-	-	-	-	-	-
บทความแสดงความคิดเห็น	-	-	2	4	-	-	-	-
คอลัมน์แสดงความคิดเห็น	2	13.33	3	12	-	-	-	-
รวม	15	100	25	100	1	100	-	-

1. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ชำวนำเสนอจำนวน 13 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.33 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น

1.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 25 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ชำวนำเสนอจำนวน 21 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 84 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12 และบทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และบทความแสดงความคิดเห็น ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอข่าวในสัดส่วนมากที่สุด รองลงคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ตามลำดับเหมือนกัน และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์มติชนเป็น

หนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นนอกเหนือจากข่าวจึงเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระของหนังสือพิมพ์ประเภทนั้นนอกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น

2. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบข่าวในสัดส่วนน้อย เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แต่การจัดตั้งก๊วนแบบข่าวหรือธนาคารรัตนสินเป็นการก่อตั้งเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ดีของ 56 สถาบันการเงิน เป็นการก่อตั้งเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ โดยจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการจัดตั้งก๊วนแบบข่าว แต่ที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจไว้ในส่วนของล้านนาธุรกิจ โดยเฉพาะ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบข่าว แต่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อย

2.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นก๊วนแบบข่าวใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แต่การจัดตั้งก๊วนแบบข่าวหรือธนาคารรัตนสินเป็นการก่อตั้งเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ดีของ 56 สถาบันการเงิน เป็นการก่อตั้งเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ โดยจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการจัดตั้งก๊วนแบบข่าว ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ในฐานะหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นก๊วนแบบข่าว

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่องเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบในรูปแบบใดๆเลย เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แต่การจัดตั้งก๊วนหรือธนาคารรัตนสินเป็นการก่อตั้งเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ดีของ 56 สถาบันการเงิน เป็นการก่อตั้งเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ โดยจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการจัดตั้งก๊วนแบบ และด้วยความห่างไกลระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับเหตุการณ์การจัดตั้งก๊วนแบบ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 2 ฉบับ ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบในสัดส่วนน้อยหรือไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวเลย

3. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบที่แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบทั้งหมดจำนวน 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอในรูปแบบข่าวจำนวน 13 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์ แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.33 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบทั้งหมดจำนวน 25 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอในรูปแบบข่าวนำเสนอจำนวน 21 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 84 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12 และบทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่องเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบบเลย สังเกตเห็นได้ว่า

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อยหรือไม่ให้ความสำคัญในกานำเสนอเลย เนื่องมาจากการจัดตั้งก๊อปปี้หรือธนาคารที่ดินเป็นการก่อตั้งเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ดีของ 56 สถาบันการเงิน เป็นการก่อตั้งเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ โดยจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการจัดตั้งก๊อปปี้ และด้วยความห่างไกลระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับเหตุการณ์การจัดตั้งก๊อปปี้ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้ในสัดส่วนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

ส่วนที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ประเภท ของแหล่ง ข่าว								
1.รัฐบาล	7	26.92	14	31.12	-	-	-	-
2.ฝ่ายค้าน	1	3.85	-	-	-	-	-	-
3.นิติบัญญัติ	-	-	1	2.22	-	-	-	-
4.ข้าราชการ	7	26.92	20	44.44	-	-	-	-
5.ตำรวจ/ ทหาร	-	-	-	-	-	-	-	-
6.องค์กร ระหว่าง ประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-
7.นักการ ธนาคาร	3	11.54	5	11.11	3	100	-	-
8.นัก วิเคราะห์	1	3.85	-	-	-	-	-	-
9.สถาบัน การเงิน	4	15.38	3	6.67	-	-	-	-
10.สื่อมวลชน	-	-	-	-	-	-	-	-
11.ประชา ชน	-	-	2	4.44	-	-	-	-
12.ไม่ระบุ แหล่งข่าว	3	11.54	-	-	-	-	-	-
รวม	26	100	45	100	3	100	-	-

1. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่มากที่สุดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 26.92 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 15.38 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 11.54 และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่น้อยที่สุดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 3.85 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน และแหล่งข่าวจากประชาชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน กับแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน และแหล่งข่าวจากประชาชน

1.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่มากที่สุดร้อยละ 44.44 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 31.12 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 11.11 แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 6.67

แหล่งข่าวจากประชาชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 4.44 และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ นำเสนอความถี่ร้อยละ 2.22 ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมือง ฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการอ้างถึงแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด เท่ากัน รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน กับแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ ตามลำดับ สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเท่ากับแหล่งข่าวจากรัฐบาล เนื่องมาจากการจัดตั้งกึ่งรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารรัตนสินเป็นการทำงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานในสังกัดของรัฐทั้งธนาคารแห่ง

ประเทศไทย องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ธนาคารรัตนสิน ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล รองลงมาเป็นอันดับสอง ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวมากที่สุดเท่ากับแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ เนื่องมาจากการจัดตั้งก๊อปปี้หรือธนาคารรัตนสินอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งอยู่ในคณะรัฐบาล ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนจึงอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลในสัดส่วนมากเหมือนกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน เนื่องมาจากการจัดตั้งก๊อปปี้หรือธนาคารรัตนสินเป็นการจัดตั้งธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ขึ้นมาเพื่อบริหารสินทรัพย์ที่ติดของ 56 สถาบันการเงิน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจึงสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักการธนาคารต่างๆเกี่ยวกับการจัดตั้งธนาคารรัตนสิน หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับจึงปรากฏการอ้างถึงแหล่งข่าวดังกล่าวในสัดส่วนรองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน

2. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน ร้อยละ 100 เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น นอกเหนือจากแหล่งข่าวดังกล่าวหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการอ้างถึงเลย เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้ในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น ดังนั้นจึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวได้ในสัดส่วนน้อย และการจัดตั้งก๊อปปี้หรือธนาคารรัตนสินเป็นการจัดตั้งขึ้นเฉพาะในเขตกรุงเทพฯซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆทั้งสิ้น ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงสัมภาษณ์เฉพาะนักการธนาคารเกี่ยวกับการจัดตั้งธนาคารรัตนสินเท่านั้น

2.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวใดๆเลย เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกันในรูปแบบใดๆทั้งสิ้น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกันในรูปแบบข่าวจำนวน 1 รายการเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวได้ในสัดส่วนน้อย แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกันเลย จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวใดๆเลย

3. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน กับแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจาก

สถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน เนื่องมาจากการจัดตั้ง กู้ดแบงก์หรือธนาคารรัตนสินเป็นการจัดตั้งขึ้นเฉพาะในเขตกรุงเทพฯเท่านั้น และการจัดตั้งธนาคารรัตนสินเป็นความดูแลรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐบาลกับหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ด้วยระยะเวลาความใกล้ชิดของหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับคณะรัฐบาล หน่วยงานในสังกัดของรัฐ และธนาคารรัตนสิน จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ในสัดส่วนค่อนข้างมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองรองลงมา แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับผลกระทบใดๆจากการจัดตั้งกู้ดแบงก์หรือธนาคารรัตนสิน เพราะการจัดตั้งธนาคารรัตนสินเป็นการจัดตั้งขึ้นเฉพาะในเขตกรุงเทพฯเท่านั้น และด้วยความห่างไกลของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับเหตุการณ์การจัดตั้งธนาคารรัตนสินและคณะรัฐบาล จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เท่านั้น

ส่วนที่ 3 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	-	-	-	-	1	100	-	-
กลาง	15	100	25	100	-	-	-	-
ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
บวกและ ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	15	100	25	100	1	100	-	-

1. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางทั้งหมด 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางเป็นกลางทั้ง 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงทิศทางเดียวเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอทิศทางบวก ทิศทางลบ และ ทิศทางทั้งบวกและลบเลย จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการจัดตั้งกบฏแบ่งก๊กโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

1.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งหมด 25 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางเป็นกลางทั้ง 25 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงทิศทางเดียวเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอทิศทางบวก ทิศทางลบ และ ทิศทางทั้งบวกและลบเลย จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นกบฏแบ่งก๊กโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นกบฏแบ่งก๊กโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้นเหมือนกัน

2. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100

เท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มีการนำเสนอทิศทางเป็นกลาง ทิศทางลบ และ ทิศทาง
ทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่แสดงความคิดเห็น
ในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์เท่านั้น

2.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า
หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มี
นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์เลย

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และ
หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์ในทิศ
ทางบวกเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการ
จัดตั้งก๊อปปี้แบงก์ จึงไม่มีการนำเสนอทิศทางใดๆทั้งสิ้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า
หนังสือพิมพ์เชียงใหม่เท่านั้นที่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้
แบงก์ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์เลย

3. การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

3.1 การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100
โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอทิศทางบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือให้ความคิดเห็นว่า ยอมรับในมาตรการ
ของภาครัฐมีความชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์ที่จะมีผู้เข้ามาดูแลและในส่วน
ของแบดแบงก์ (Bad Bank) นั้นอาจมีแนวโน้มและทิศทางที่ดีมากขึ้น

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอทิศทางบวกในประเด็นยอมรับมาตรการของรัฐ
ในเรื่องก๊อปปี้แบงก์และแบดแบงก์มีความชัดเจน

4. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางบวกเพียงทิศทางเดียว และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์เลย จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปรากฏจากอคติใดๆทั้งสิ้น แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์เลย

ส่วนที่ 4 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ
ลักษณะ ภาพ บุคคล	-	-	9	81.81	-	-	-	-
ภาพถ่าย จากเหตุ การณ์จริง	-	-	1	9.09	-	-	-	-
ภาพ การ์ตูน ล้อเลียน	-	-	1	9.09	-	-	-	-
ภาพ ประกอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	11	100	-	-	-	-

1. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าววิบัติภัย และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ แต่ภาพบุคคล ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ ที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ ประเด็นการจัดตั้งก๊าดแบงก์ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเหล่านี้

1.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่าหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพทั้งหมด 11 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ภาพบุคคลจำนวน 9 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 81.81 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน นำเสนอจำนวนภาพเท่ากัน คือ ลักษณะภาพละ 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 9.09 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน มีสัดส่วนการนำเสนอเท่ากัน สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์การจัดตั้งก๊าดแบงก์ แต่ภาพประกอบเป็นภาพที่นำมาใช้ประกอบการนำเสนอ โดยไม่ใช่ภาพที่ถ่ายมาจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบัน ดังนั้นด้วยความใกล้ชิดระหว่างระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับเหตุการณ์ที่เป็นข่าวจึงทำให้หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภาพประกอบในการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊าดแบงก์

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนเท่านั้นที่มีการนำเสนอลักษณะภาพ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอลักษณะใดๆเลย สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์ไทยรัฐให้ความสำคัญกับการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าววิบัติภัย และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ แต่ภาพบุคคล ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ ที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ ประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเหล่านี้ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเหล่านี้เลย

2. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆทั้งสิ้นเหมือนกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่องเท่านั้น ซึ่งเป็นการนำเสนอในสัดส่วนน้อยมากจึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลยเช่นกัน

3. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์มติชนเท่านั้นที่มีการนำเสนอลักษณะภาพ แต่หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย เนื่อง

มาจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าววิบัติภัย และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ แต่ภาพบุคคล ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบ ที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ฉบับ จึงไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้ และอีกปัจจัยที่ทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 2 ฉบับ ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์การจัดตั้งก๊วนแบงก์ การจัดตั้งก๊วนแบงก์ไม่มีผลกระทบต่อจังหวัดเชียงใหม่ และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 2 ฉบับ มีสัดส่วนการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบงก์น้อยหรือไม่มีเลย จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย

ส่วนที่ 5 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	-	-	-	-	-	-	-	-
กลาง	2	100	3	100	-	-	-	-
ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
บวกและ ลบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2	100	3	100	-	-	-	-
จำนวน รวม คอลัมน์	1	100	2	100	-	-	-	-

1. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 1 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงทิศทางเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการจัดตั้งกบฏแบ่งก่โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

1.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์ทั้งหมด 2 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์ทั้งหมด 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงทิศทางเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการจัดตั้งกบฏแบ่งก่โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการจัดตั้งกบฏแบ่งก่โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้นเหมือนกัน

2. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกัในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเหมือนกัน เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกัในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น จึงทำให้ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกั จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเช่นกัน

3. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติเท่านั้นที่มีการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียว แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกัโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกัในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊วนแบ่งกัเลย

สรุป การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการนำเสนอประเด็นกึ่งเบงก์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็น และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งกึ่งเบงก์เลย

ส่วนที่ 2 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักการเมือง ฝ่ายค้านกับแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย

ส่วนที่ 3 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการจัดตั้งกึ่งเบงก์ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น แต่

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์เท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีกานำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์เลย

ส่วนที่ 4 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติเฉพาะหนังสือพิมพ์มติชนเท่านั้นที่มีการนำเสนอลักษณะภาพ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย

ส่วนที่ 5 คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการนำเสนอประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้แบงก์ในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเลย

กรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

ส่วนที่ 1 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ รูปแบบ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ
ข่าว	28	62.22	35	71.43	1	25	-	-
บทบรรณา ธิการ	3	6.67	2	4.09	-	-	1	20
บทความ แสดงความ คิดเห็น	-	-	6	12.24	1	25	-	-
คอลัมน์ แสดงความ คิดเห็น	14	31.11	6	12.24	2	50	4	80
รวม	45	100	49	100	4	100	5	100

1. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 45 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ข่าวนำเสนอจำนวน 28 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.22 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 14 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.11 และบทบรรณาธิการนำเสนอจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.67 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น

1.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 49 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ข่าวนำเสนอจำนวน 35 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และบทความแสดงความคิดเห็น นำเสนอจำนวนรายเรื่องเท่ากันคือ รูปแบบละ 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.24 และบทบรรณาธิการนำเสนอจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.09 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น และบทความแสดงความคิดเห็น มีส่วนในการนำเสนอรองลงมาเท่ากัน และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนกานำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสอง และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น รองลงมาเท่ากัน และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ออกเหนือจากข่าวจึงเป็นบทความแสดงความคิดเห็น ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น

2. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ข่าวและบทความแสดงความคิดเห็น นำเสนอจำนวนรายเรื่องเท่ากัน คือ รูปแบบละ 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมา คือ ข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น มีส่วนในการนำเสนอเท่ากันรองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ

2.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 5 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่ บทบรรณาธิการนำเสนอจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ บทบรรณาธิการ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวและบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสอง แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น จะสังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าข่าว ทั้งๆที่ตามหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ควรจะนำเสนอข่าวในสัดส่วนมากกว่าบทบรรณาธิการ บทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น เนื่องมาจากปัจจัยความเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชาชนของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ซึ่งหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นให้ความบันเทิงมากกว่าสาระความรู้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าข่าว และอีกหนึ่งปัจจัย คือ กระแสการนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติวิพากษ์วิจารณ์การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นอย่างมาก โดยสามารถดูได้จากจำนวนการนำเสนอและทิศทางการนำเสนอ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ จำนวน 45 รายเรื่อง หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นดังกล่าวจำนวน 49 รายเรื่อง และหนังสือพิมพ์ระดับชาติทั้งสองฉบับแสดงความคิดเห็นค่อนข้างไปในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว จากกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีผลให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว โดยวิจารณ์ออกมาในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด

3. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นรองลงมาเป็นอันดับสอง และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเหมือนกัน หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสองเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสอง แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น จะสังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด เนื่องจากหนังสือพิมพ์

ระดับชาติอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถติดตามความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องโดยรายงานในรูปแบบข่าว แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ จึงไม่สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่องจึงอาศัยการวิจารณ์ในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าการรายงานในรูปแบบข่าว หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม หนังสือพิมพ์ประเภทนี้เน้นให้ความสำคัญบันเทิงมากกว่าสาระความรู้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าข่าว และกระแสนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติวิพากษ์วิจารณ์การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นอย่างมาก จึงมีผลให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ออกมาวิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ประเภท ของแหล่ง ข่าว								
1.รัฐบาล	32	33.68	68	37.58	-	-	-	-
2.ฝ่ายค้าน	24	25.26	43	23.77	-	-	-	-
3.นิติบัญญัติ	6	6.32	21	11.60	-	-	-	-
4.ข้าราชการ	16	16.84	25	13.81	-	-	-	-
5.ตำรวจ/ ทหาร	-	-	2	1.10	-	-	-	-
6.องค์กร ระหว่าง ประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-
7.นักการ ธนาคาร	9	9.47	8	4.42	2	66.67	-	-
8.นัก วิเคราะห์	2	2.11	6	3.31	1	33.33	-	-
9.สถาบัน การเงิน	1	1.05	1	0.55	-	-	-	-
10.สื่อมวลชน	-	-	-	-	-	-	-	-
11.ประชาชน	2	2.11	5	2.76	-	-	-	-
12.ไม่ระบุ แหล่งข่าว	3	3.16	2	1.10	-	-	-	-
รวม	95	100	181	100	3	100	-	-

1. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 33.68 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน นำเสนอความถี่ร้อยละ 25.26 แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 16.84 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 9.47 แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ นำเสนอความถี่ร้อยละ 6.32 การไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.16 แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับเจ็ดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 2.11 รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ การไม่ระบุแหล่งข่าว แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล มีสัดส่วนการอ้างถึงเท่ากัน และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

1.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 37.58 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน นำเสนอความถี่ร้อยละ 23.77 แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 13.81 แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ

นำเสนอความถี่ร้อยละ 11.60 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 4.42 แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.31 แหล่งข่าวจากประชาชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 2.76 แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร และการไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับแปดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 1.10 และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 0.55 ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากประชาชน แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร และการไม่ระบุแหล่งข่าว มีสัดส่วนการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับแปดเท่ากัน และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน อ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ตามลำดับเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจาก 3 แหล่งข่าวดังกล่าวแตกต่างกัน สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน อ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน รองลงมาเป็นอันดับสองเหมือนกัน เนื่องจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เป็นผู้เสนอให้มีการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เพื่อ ขอกู้เงินจากต่างประเทศมาแก้ไขปัญหา 56 สถาบันการเงิน คณะรัฐบาลจึงยื่นเสนอขอผ่านร่างพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับต่อฝ่ายนิติบัญญัติ แต่นักการเมืองฝ่ายค้านคัดค้านการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เพราะเห็นว่า เป็นการ

กู้เงินจากต่างชาติมาโดยไม่ไปรงใส่ และจะทำให้คนจนต้องมาแบกรับภาระใช้หนี้แทนคนรวยเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นจึงมีการอภิปรายระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านเกี่ยวกับพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนจึงปรากฏการอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน รองลงมาเป็นอันดับสอง ตามลำดับเหมือนกัน

2. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทของแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 66.67 มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่ร้อยละ 33.33 รองลงมาตามลำดับเท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน แหล่งข่าวจากประชาชน และไม่ปรากฏการไม่ระบุแหล่งข่าว

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวในสัดส่วนน้อย โดยอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล เพียงสองแหล่งข่าวเท่านั้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวได้ในสัดส่วนน้อย

2.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ในรูปแบบข่าว จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวใดๆเลย

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล เพียงสองแหล่งข่าวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวได้ในสัดส่วนน้อย แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับในรูปแบบข่าว จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย

3. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติทั้งหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์มติชน อ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานสังกัดของรัฐ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล เพียงสองแหล่งข่าวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน เนื่องจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ยื่นเสนอขอผ่านร่างพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ต่อฝ่ายนิติบัญญัติเพื่อขอกู้เงินจากต่างประเทศมาแก้ไขปัญหา 56 สถาบันการเงิน แต่นักการเมืองฝ่ายค้านคัดค้านการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เพราะเห็นว่าเป็นการกู้เงินจากต่างประเทศมา

โดยไม่ไปรังใด และจะทำให้คนจนต้องมารับภาระใช้หนี้แทนคนรวยเพียงบางกลุ่มเท่านั้น ดังนั้นจึงมีการอภิปรายระหว่างฝ่ายรัฐบาลกับฝ่ายค้านเกี่ยวกับการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ การอภิปรายครั้งนี้จัดขึ้นในกรุงเทพฯ ด้วยความใกล้ชิดระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับเหตุการณ์ การอภิปรายการออกพระราชกำหนด 4 ฉบับ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติสามารถเข้าถึง แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้านได้อย่างใกล้ชิด แต่หนังสือพิมพ์ระดับ ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์การอภิปรายการออกพระราชกำหนด 4 ฉบับ แหล่งข่าวจากรัฐบาล และแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่จึงต้องอาศัยแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน และแหล่งข่าวจาก นักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล เพื่ออ้างถึงแทนแหล่งข่าวจากรัฐบาล และ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการออก พระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับในรูปแบบข่าว ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงไม่มีการอ้างถึง แหล่งข่าวประเภทใดๆเลย

ส่วนที่ 3 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับ
ชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับ
ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	4	8.89	1	2.04	2	50	2	40
กลาง	33	73.33	38	77.55	1	25	-	-
ลบ	8	17.78	9	18.37	1	25	3	60
บวกและ ลบ	-	-	1	2.04	-	-	-	-
รวม	45	100	49	100	4	100	5	100

1. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางทั้งหมด 45 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 33 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 8 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17.78 และ ทิศทางบวกจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.89 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

1.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งหมด 49 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 38 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 77.55 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 9 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.37 ทิศทางบวกและทิศทางทั้งบวกและลบ นำเสนอจำนวนรายเรื่องเท่ากัน คือ ทิศทางละ 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.04 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งทั้ง 2 ทิศทางดังกล่าวได้รับน้ำหนักในการนำเสนอรองลงมาเท่ากัน ตามลำดับ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ และทิศทางบวก ตามลำดับเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวก

และลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเพียงจำนวน 1 รายเรื่อง เท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับเลย

2. การนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

2.1 การนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์จำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.89 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ออกพันธบัตรจำนวน 5-6 แสนล้านบาท เพื่อล้งหนี้ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้หมดสิ้นไปเป็นการป้องกันไม่ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูเป็นตัวดูดเงินสภาพคล่องออกไปจากระบบการเงินปกติอีกต่อไป

(2) พระราชกำหนดทางการเงินทั้ง 4 ฉบับของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นการจัดการกับหนี้ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูซึ่งเป็นตัวดูดเงินให้พ้นไปจากระบบการปล่อยกู้ของธนาคาร ซึ่งหากพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับใช้ได้ผลธนาคารก็จะเริ่มกลับมาสู่ระบบการปล่อยกู้ได้ตามปกติและทำให้เกิดสภาพคล่องขึ้นในระบบการเงิน

(3) พระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เสนอเข้าการพิจารณาต้องผ่านการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีอย่างแน่นอน

(4) แนวทางที่รัฐบาลชวณ หลีกภัย กำลังดำเนินการอยู่ เรื่องพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับถือว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องแล้ว

2.2 การนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์จำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.04 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) จากมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ทำให้ประเทศไทยสามารถกู้เงินจากตลาดเงินในประเทศสหรัฐอเมริกา

ได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ถูกกว่าประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งจะทำให้ต่างประเทศเห็นถึงแนวโน้มที่ดีของเศรษฐกิจประเทศไทย

2.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นมาตรการที่ถูกต้อง มาตรการดังกล่าวสามารถป้องกันไม่ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นตัวดูดเงินสภาพคล่องออกไปจากระบบการเงินปกติ และทำให้ต่างประเทศเห็นถึงแนวโน้มที่ดีของเศรษฐกิจไทย

3. การนำเสนอทิศทางการลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

3.1 การนำเสนอทิศทางการลบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลบจำนวน 8 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.37 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นการออกพันธบัตรจำนวน 5 แสนล้านบาท ขายในประเทศเพื่อนำเงินไปช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ซึ่งการขายพันธบัตรมีปัญหาว่าจะขาย พันธบัตรให้ใคร เพราะคนไม่มีเงิน ธนาคารก็ไม่มีเงิน ถ้าจะขายโดยให้อัตราดอกเบี้ยแพงก็อาจจะเกิดปัญหาเหมือนเดิม คือ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ กลายเป็นตัวดูดเงินในระบบทำให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องซ้ำเติม

(2) รัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ตรวจสอบบทบาทของภาคเอกชนด้วยว่ามีส่วนทำให้เศรษฐกิจของชาติเสียหายหรือไม่

(3) ผลจากการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับทำให้รัฐบาลจะเอาเงินที่เก็บไปจากภาษีอากรของประชาชนไปใช้หนี้ให้แก่สถาบันการเงิน ส่งผลให้ประชาชนเดือดร้อน

(4) การที่รัฐบาลชวน หลีกภัย ออกกฎหมายเอาเงินภาษีอากรของประชาชนไปใช้หนี้ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ แทนสถาบันการเงินหน่วยๆ ที่ล้มบงพุกนั้นไม่ถูกต้อง

(5) รัฐบาลชวน หลีกภัย และ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ไม่ดำเนินการสอบสวน ชำระสะสางผู้บริหารสถาบันการเงินที่ฉ้อฉล

(6) นายอมเรศ ศิลลาอ่อน ประธานองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำหุ้นในพอร์ตของ 56 สถาบันการเงินออกมาประมูลขายแต่ต้นขายในราคาที่สูงกว่าตลาดหุ้นทำให้ไม่สามารถขายหุ้นของ 56 สถาบันการเงินได้

(7) รัฐบาลชวน หลีกภัย ปลดปล่อยให้ผู้ที่มีความเสียหายที่เกิดขึ้นในสถาบันการเงิน ลอยนวลโดยไม่มี การสอบสวนเอาผิด

(8) นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง หมกเม็ดกลบหนี้เรื่องพันธบัตร 5 แสนล้านบาท ก็ซากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูถ่ายเทเป็นหนี้ของรัฐบาล

3.2 การนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการฉบับจำนวน 9 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18.37 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการฉบับในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) รัฐบาลชวน หลีกภัย มุ่งเน้นการใช้มาตรการเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมเพื่อชนส่วนน้อย โดยเฉพาะการล้างหนี้ให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูโดยการออกพันธบัตรจำนวน 5 แสนล้านบาท

(2) รัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่รับฟังการแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ของนักวิชาการเกี่ยวกับพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

(3) รัฐบาลชวน หลีกภัย ปลดปล่อยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลออกมาสามหาวในกรณีการอภิปรายเรื่องพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

(4) พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ 2) ของรัฐบาลชวน หลีกภัย ละเมิดรัฐธรรมนูญและทำลายหลักนิติธรรม

(5) พระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นมาตรการเศรษฐกิจเสรีนิยมเข้าทำนองช่วยเหลือคนรวยกระจุกเดียว แต่คนส่วนใหญ่ของสังคมซึ่งเป็นคนจนกลับไร้การเหลียวแลจากรัฐบาล

(6) ประชาชาติชุลลุกหลักกับความยากจน เพราะคนกลุ่มเดียวที่รัฐบาลชวน หลีกภัย จัดการไม่ได้

(7) นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้ารัฐบาลไม่สามารถทำกระบวนการดำเนินคดีและเอาผิดผู้บริหารสถาบันการเงินนำไปร้องใส่ได้

(8) พระราชกำหนดทางการเงิน 2 ฉบับที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังในการกู้เงินจากต่างประเทศวงเงิน 200,000 ล้านบาท เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นมีจุดบกพร่องมากมายและพระ

ราชกำหนดองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเอาไว้แต่ผู้ซื้อทรัพย์สินที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำออกมาขายให้เป็นเทวดา โดยละเมิดรัฐธรรมนูญสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนและทำลายหลักนิติธรรมอย่างน่าเกลียด

(9) การที่รัฐบาลชวน หลีกภัย พยายามหาเงินจำนวนมหาศาลมาจุ่มธุรกิจของคนรวยกลุ่มหนึ่ง โดยการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ แต่ตอนใช้หนักกลับให้ประชาชนทั้งชาติเป็นผู้แบกรับภาระเป็นเรื่องไม่ยุติธรรมสำหรับประชาชน

3.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการในประเด็นมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม ส่งผลให้ประชาชนเดือดร้อน เป็นมาตรการแบบเศรษฐกิจเสรีนิยมซึ่งละเมิดรัฐธรรมนูญและทำลายหลักนิติธรรม ทำให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินกลายเป็นตัวดูดเงินในระบบทำให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องซ้ำเติม และรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ดำเนินการสอบสวนเอาผิดกับผู้บริหารสถาบันการเงินที่ซ้อฉล

4. การนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์มติชน

4.1 การนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.04 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ทิศทางบวก คือ นโยบายของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับนั้นถือว่าดีและถูกต้องแล้ว

ทิศทางลบ คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง ไม่มีความสามารถในการอธิบายให้ประชาชนเข้าใจแบบง่ายๆเกี่ยวกับความจำเป็นในการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับได้

4.2 สรุปการนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการทั้งบวกและลบในประเด็นดังต่อไปนี้ ทิศทางบวก คือ มาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ นั้นดีและถูกต้อง และ ทิศทางลบ คือ นายธารินทร์

นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ไม่มีความสามารถอธิบายเกี่ยวกับความจำเป็นในการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ให้ประชาชนเข้าใจได้

5. กานำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

5.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ทิศทางเป็นกลางและทิศทางลบนำเสนอจำนวนรายเรื่องเท่ากัน คือ ทิศทางละ 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ซึ่งหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอในทิศทาง 2 ทิศทางดังกล่าวเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

5.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 5 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางลบจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางเป็นกลาง และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมา คือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าวเลย

5.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางลบ ได้รับน้ำหนักในการนำเสนอรองลงมาเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางบวก ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางเป็นกลาง และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ได้รับน้ำหนักในการนำเสนอรองลงมาเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่เสนอข้อไปในทิศทางบวก ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอข้อไปในทิศทางลบ เนื่องมาจากนโยบายของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนโยบายนำเสนอเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เป็นแกนนำ ในลักษณะไม่รุนแรง ไม่พาดหัวข่าวในลักษณะโจมตี เพราะกองบรรณาธิการล้าหน้าธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ มองเห็นว่าเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 อยู่ในทิศทางที่ไม่ดีจึงไม่อยากรนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจในลักษณะรุนแรงเพื่อไม่ให้ประชาชนตกใจและขาดความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่จึงนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ข้อไปในทิศทางบวก

6. การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

6.1 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ดร.สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ในฐานะเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังและเลขาธิการคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน สถาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวถึงผลประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับจากพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และดร.สุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล กล่าวสนับสนุนการแก้ไขปัญหาของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ว่าทำเป็นระบบเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและเพื่อประโยชน์ของทุกคนขั้นแล้ว

(2) นายदनัย เลี้ยวสวัสดิพงษ์ ประธานหอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับรัฐบาลชวน หลีกภัย ที่พยายามเสนอพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เพื่อที่จะทำให้ประเทศไทยสามารถกู้เงินจากต่างประเทศมาเสริมสภาพคล่องที่หายไป และถือว่ารัฐบาลตัดสินใจถูกต้องแล้วเรื่องพระราชกำหนดทางการเงินทั้ง 4 ฉบับ

6.2 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) กรณีการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับเพื่อกู้เงินจากภายนอกเข้ามาช่วยเสริมสภาพคล่องในประเทศไทย ถึงแม้จะทำให้คนไทยเป็นหนี้ก็อีกคนละหลายพันบาทก็ยิ่งดีกว่าปล่อยให้สถานการณ์เศรษฐกิจทรุดลงอย่างในขณะนี้

(2) รัฐบาลชวน หลีกภัย มีความรู้ความสามารถในการนำมาประเทศชาติให้หลุดพ้นจากภาวะวิกฤติเศรษฐกิจได้

6.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นรัฐบาลชวน หลีกภัย มีความรู้ความสามารถ การออกมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นเรื่องที่ต้อง และเป็นการทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ

7. การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

7.1 การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางลบจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ประเทศไทยบอบช้ำมามากจากการกระทำของพวกล้มบนฟูก กฎหมายที่สามารถจะออกได้จากพวกนักการเมืองที่ไปจากการเลือกตั้ง และเป็นตัวแทนของประชาชนที่ฝากความหวังเอาไว้ โฉนดเลยพวกนักการเมืองเหล่านี้จะมีจิตสำนึกในการที่จะทำงานเพื่อชาติเพื่อประชาชนไม่ได้หรือ หนี้สินที่เราต้องออกกฎหมายพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับไปขอกู้เงินต่างประเทศมาใช้หนี้สินนั้น แน่แน่นอนว่าย่อมเกิดจากการกระทำของกลุ่มคนพวกล้มบนฟูกเหล่านี้ทั้งสิ้น ดังนั้นการกำหนดบทลงโทษยึดทรัพย์และเอาผิดคนพวกนี้อย่างจริงจังจึงเป็นการเหมาะสมที่สุด

7.2 การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60 โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ชาวบ้านและนักธุรกิจ กล่าวว่า พระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับที่ผ่านมาไปรัฐบาลจะนำเงินไปอุดหนุนสถาบันการเงินที่กำลังจะเจ๊งนำไปใช้หนี้ และส่วนหนึ่งเก็บไว้เป็นทุนสำรอง แคนนี้ก็ไม่ใช่เสียเจ็จนมาถึงพี่น้องประชาชนที่วิพากษ์วิจารณ์กันระนาวว่านี่คือ การกู้เงินนอกเข้ามาแบบมีค่าปากถุง

(2) มาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของนายชวน หลีกภัย เป็นมาตรการที่ยินบาปคนรวยให้คนจนรับแทน โดยหนี้ที่คนรวยถือไว้เป็นแสนล้านให้คนจนทั่วประเทศช่วยกันเฉลี่ยไปใช้หนี้แทน

(3) 6-7 เดือนมานี้ ชาวบ้านเริ่มรู้สึกแล้วว่ารัฐบาลชวน หลีกภัย ทำงานอย่างเชื่องช้า รอขั้นตอน รอโอกาสเหมาะๆ รัฐบาลชวน หลีกภัย อย่าทำอะไรเอาไว้อีกเลย ควรรีบตัดสินใจที่จะทุ่มลงมาเพื่อกอบกู้ชาติให้พ้นจากวิกฤติเศรษฐกิจ หลังจากพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับผ่านรัฐบาลจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ 2 เดือน จึงจะได้เม็ดเงินมาฟื้นฟูเศรษฐกิจก่อนแรก 7 พันล้านบาทเอามาช่วยสร้างงานผ่านธนาคารออมสิน ก็ทำไมรัฐบาลไม่ทำกันเสียตั้งแต่ต้นปี ปานนี้เม็ดเงินก็กระจายไปสู่คนยากจนตั้งนานแล้ว

7.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางการในประเด็นมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นมาตรการที่โยนบาปคนรวยให้คนจน เป็นการกูดเงินเข้ามาแบบมีค่าปากถุง รัฐบาลชวนหลีกภัย ทำงานเชิงซ้ำ และนักการเมืองไม่มีจิตสำนึกในการทำงานเพื่อชาติ

8. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ และทิศทางบวก ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ นำเสนอทิศทางบวกมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางลบ ได้รับน้ำหนักในการนำเสนอเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางบวก แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางเป็นกลาง และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบเหมือนกัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ซึ่งหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นใน 2 แนวทางดังกล่าวเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การ

แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นดังกล่าว โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอค่อนข้างไปในทิศทางลบมากกว่าทิศทางบวกเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอค่อนข้างไปในทิศทางบวกมากกว่าทิศทางลบ เนื่องจากกระแสการนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีอิทธิพลต่อหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยสังเกตได้จากการนำเสนอในรูปแบบในตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด เพราะเป็นไปตามกระแสของหนังสือพิมพ์ระดับชาติที่มีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นอย่างมาก จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีการออกมาวิจารณ์เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในสัดส่วนมาก เมื่อหนังสือพิมพ์ระดับชาติวิพากษ์วิจารณ์ค่อนข้างไปในทิศทางลบจึงมีอิทธิพลต่อหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้วิพากษ์วิจารณ์ค่อนข้างไปในทิศทางลบเช่นกัน ส่วนหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอค่อนข้างไปในทิศทางบวกมากกว่าทิศทางลบ เนื่องจากนโยบายของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ที่มีนายธนกร วังบุญคงชนะ เป็นแกนนำ ในลักษณะไม่รุนแรง ไม่พาดหัวข่าวในลักษณะโจมตี เพราะกองบรรณาธิการล้าหน้าธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ มองเห็นว่าเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 อยู่ในทิศทางไม่ดี จึงไม่ยกยอนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจในลักษณะรุนแรงเพื่อไม่ให้ประชาชนตกใจและขาดความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับค่อนข้างไปในทิศทางบวก

8.1 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นของทิศทางบวกมีทั้งความเหมือนกันและความแตกต่างกัน โดยมีความเหมือนกันในประเด็นการออกมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

เป็นเรื่องที่ถูกต้อง และมีความแตกต่างกันคือ หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางบวกในประเด็นการออกมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นการป้องกันไม่ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินเป็นตัวดูดเงินสภาพคล่องออกไปจากระบบการเงินปกติ และทำให้ต่างประเทศเห็นถึงแนวโน้มที่ดีของเศรษฐกิจไทย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางบวกในประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นการทำประโยชน์เพื่อชาติ

8.2 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นของทิศทางลบแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางลบในประเด็นมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม ส่งผลให้ประชาชนเดือดร้อน เป็นมาตรการแบบเศรษฐกิจเสรีนิยมซึ่งละเมิดรัฐธรรมนูญและทำลายหลักนิติธรรม ทำให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินกลายเป็นตัวดูดเงินในระบบ ทำให้เกิดปัญหาการขาดสภาพคล่องซ้ำเติม และรัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่ดำเนินการสอบสวนเอาผิดกับผู้บริหารสถาบันการเงินที่ฉ้อฉล ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางลบในประเด็นมาตรการพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นมาตรการที่โยนบาปคนรวยให้คนจน เป็นการกู้เงินเข้ามาแบบมีค่าปากถุง รัฐบาลชวน หลีกภัย ทำงานเชิงช้ำ และนักการเมืองไม่มีจิตสำนึกในการทำงานเพื่อชาติ

ส่วนที่ 4 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์
ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์
ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์	
	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ
ลักษณะ ภาพ บุคคล	-	-	10	52.63	3	100	-	-
ภาพถ่าย จากเหตุ การณ์จริง	4	100	7	36.84	-	-	-	-
ภาพ การ์ตูน ล้อเลียน	-	-	2	10.53	-	-	-	-
ภาพ ประกอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	4	100	19	100	3	100	-	-

1. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพทั้งหมดจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น ส่วนภาพบุคคล ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบนั้น หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอเลย

1.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพทั้งหมด 19 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพบุคคลจำนวน 10 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 7 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 36.84 และภาพการ์ตูนล้อเลียน จำนวน 2 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 10.53 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีส่วนการนำเสนอภาพประกอบ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ จะสังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอลักษณะภาพทั้งหมด 19 ภาพ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอลักษณะภาพทั้งหมด

เพียง 4 ภาพเท่านั้น เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ และภาพต่างๆ เหล่านี้ที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาพซึ่งนำมาประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพต่างๆ เหล่านี้ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าวอุบัติเหตุ และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ และภาพต่างๆ เหล่านี้เป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงมีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพน้อยกว่าหนังสือพิมพ์มติชน

2. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพทั้งหมดจำนวน 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอภาพถ่ายบุคคลจำนวน 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น ส่วนภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง ภาพการ์ตูนล้อเลียน และภาพประกอบหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพดังกล่าวเลย

2.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอลักษณะภาพใดๆประกอบการนำเสนอประเด็นพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอเฉพาะภาพบุคคลเพียง

ลักษณะภาพเดียวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ โดยแยกส่วนการนำเสนอไว้ในล้านนารธุรกิจ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงมีพื้นที่เพียงพอในการนำเสนอลักษณะภาพ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีพื้นที่จำกัดในการนำเสนอ โดยตามหน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ต้องให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวท้องถิ่นมากกว่าข่าวระดับชาติ แต่ภาพต่างๆเหล่านี้เป็นภาพประกอบการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย

3. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพบุคคลเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพมากที่สุด เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ และภาพต่างๆเหล่านี้เป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเหล่านี้ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ข่าววิบัติภัย และข่าวทั่วไปมากกว่าข่าวเศรษฐกิจ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงนำเสนอลักษณะภาพในสัดส่วนน้อย หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และอยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงนำเสนอลักษณะภาพในสัดส่วนน้อย และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ในการนำเสนอจำกัด แต่ภาพต่างๆเหล่านี้เป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าว

เศรษฐกิจประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ซึ่งเป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ
ดั่งนั้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงไม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพต่างๆเหล่านี้

DRPU

ส่วนที่ 5 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	4	28.57	-	-	-	-	1	25
กลาง	4	28.57	-	-	1	50	-	-
ลบ	6	42.86	5	83.33	1	50	3	75
บวกและ ลบ	-	-	1	16.67	-	-	-	-
รวม	14	100	6	100	2	100	4	100
จำนวน รวม คอลัมน์	9	100	3	100	1	100	2	100

1. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 9 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 14 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางลบจำนวน 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ ทิศทางบวก และทิศทางเป็นกลางนำเสนอจำนวนรายเรื่องเท่ากัน คือ ทิศทางละ 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย มากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ซึ่งทั้ง 2 ทิศทางดังกล่าวได้รับน้ำหนักในการนำเสนอรองลงมาเท่ากัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

1.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 3 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 6 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางลบจำนวน 5 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 83.33 และทิศทางทั้งบวกและลบจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16.67 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางเป็นกลาง จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางเป็นกลางเป็นจำนวนรายเรื่องเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางเป็นกลาง จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุดเหมือนกัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาต่อประเด็นดังกล่าวรองลงมาเท่ากัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยรองลงมาเป็นอันดับสอง แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาต่อประเด็นดังกล่าว

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเฉพาะทิศทางลบ และทิศทางทั้งบวกและลบ เท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบ ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางบวก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางหลากหลายมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน เนื่องจากจากจำนวนการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 9 คอลัมน์ จำนวน 14 รายเรื่อง ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็น 3 คอลัมน์ จำนวน 9 รายเรื่อง และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอบทความแสดงความคิดเห็นมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอ

คอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน เมื่อหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในสัดส่วนมากจึงทำให้สามารถนำเสนอทิศทางได้หลากหลายกว่าหนังสือพิมพ์มติชน

2. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 1 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 และทิศทางลบจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 50 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยให้น้ำหนักกับการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย เท่ากัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

2.2 การนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 1 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ทิศทางลบจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75 และทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลาง และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตาม

ลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการรายงานตามข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบ และทิศทางเป็นกลาง เท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางบวก แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลาง และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา เท่ากัน แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการรายงานตามข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนคอลัมน์แสดงความคิดเห็นกับจำนวนรายเรื่งน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ที่มีนายอารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เป็นแกนนำในลักษณะไม่รุนแรง ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางเป็นกลาง และทิศทางลบ เท่ากัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่ได้ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางใดทิศทางหนึ่งมากที่สุดอย่างเช่นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

3. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบ และทิศทางเป็นกลางเท่ากัน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับมากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนัก กับการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา เท่ากัน

สังเกตเห็นได้ว่าคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ เนื่องจากมาตรการการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นประเด็นที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันอย่างมาก ส่วนใหญ่ประชาชนและสื่อมวลชนจะแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อมาตรการดังกล่าว เพราะเห็นว่ามาตรการการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นการขอกู้เงินจากต่างประเทศมาโดยไม่โปร่งใส มีค่าปากถุง และเป็นการกู้เงินเข้ามาเพื่อช่วยเหลือคนรวยเพียงบางกลุ่มแต่ทำให้คนจนต้องมาแบกรับภาระใช้หนี้แทนคนรวยเหล่านั้น จากกระแสความไม่เห็นด้วยดังกล่าวจึงทำให้คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่ได้ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากที่สุดเช่นเดียวกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ เนื่องจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนลัทธิกษัตริย์ ที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เป็นแกนนำ ในลักษณะไม่รุนแรง เพราะกองบรรณาธิการล้ามนารัฐกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เห็นว่าเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 อยู่ในทิศทางไม่ดี จึงไม่ต้องการรายงานประเด็นเศรษฐกิจในทิศทางลบ เพื่อไม่ให้ประชาชนตื่นตระหนกตกใจ

และขาดความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ดังนั้นคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์จึงแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา เท่ากัน

สรุป การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบการนำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสอง และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสอง เท่ากัน และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุดเหมือนกัน หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสอง เท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสอง แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าว และบทความแสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 2 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ

ผู้เชี่ยวชาญ และโพล เพียงสองแหล่งข่าวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทใดๆเลย ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าว

ส่วนที่ 3 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มิตินมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ซึ่งหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการแสดงความคิดเห็นใน 2 แนวทางดังกล่าวรองลงมาเท่ากัน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

ส่วนที่ 4 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง เพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มิตินมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มิตินไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพบุคคลเพียงลักษณะภาพเดียวเท่านั้น และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอลักษณะภาพใดๆเลย

ส่วนที่ 5 คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้นำนักกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ มากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้นำนักกับการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา เท่ากัน

กรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นการประมวลสินทรัพย์ของ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)

ส่วนที่ 1 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ รูปแบบ การนำ เสนอ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ	จำนวน รายเรื่อง	ร้อยละ
ข่าว	182	71.92	219	82.63	16	55.17	4	100
บทบรรณา ธิการ	1	0.40	2	0.76	-	-	-	-
บทความ แสดงความ คิดเห็น	8	3.17	17	6.42	-	-	-	-
คอลัมน์ แสดงความ คิดเห็น	62	24.51	27	10.19	13	44.83	-	-
รวม	253	100	265	100	29	100	4	100

1. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 253 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ชำวนำเสนอจำนวน 182 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 71.92 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 62 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.51 บทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 8 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.17 และบทบรรณาธิการนำเสนอจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.40 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น บทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ

1.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 265 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ชำวนำเสนอจำนวน 219 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.63 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 27 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 10.19 บทความแสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 17 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.42 และบทบรรณาธิการนำเสนอจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.76 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น บทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น บทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ตามลำดับเหมือนกัน

2. การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 29 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบต่างๆเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ชำวนำเสนอจำนวน 16 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.17 รองลงมาได้แก่ คอลัมน์แสดงความคิดเห็นนำเสนอจำนวน 13 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44.83 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอในรูปแบบของ บทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของ บทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น

2.2 การนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในรูปแบบของข่าวจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมดมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอจำนวนรายเรื่องทั้งหมด 29 รายเรื่อง นำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการ และบทความแสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอในรูปแบบข่าวจำนวน 4 รายเรื่อง เพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบ

ต่างๆมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ โดยแยกส่วนไว้ในล้านนาธุรกิจ และการจัดประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีการจัดประมวลขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อย เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีหน้าที่หลักในการรายงานประเด็นเศรษฐกิจของท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่มากกว่าประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงนำเสนอประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในสัดส่วนน้อย

3. เปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอรูปแบบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสาม และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆใกล้เคียงกับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจโดยแยกส่วนไว้ในล้านนาธุรกิจ และการจัดประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีการจัดประมวลขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอ

ประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน และมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ใกล้เคียงกับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ แตกต่างจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีหน้าที่หลักในการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจระดับท้องถิ่นมากกว่าการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงนำเสนอประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในสัดส่วนน้อย และมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ แตกต่างจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

ส่วนที่ 2 จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1.รัฐบาล	38	12.80	66	13.67	2	11.11	-	-
2.ฝ่ายค้าน	8	2.70	18	3.73	-	-	-	-
3.นิติบัญญัติ	2	0.67	3	0.62	-	-	-	-
4.ข้าราชการ	180	60.60	247	51.14	10	55.55	4	100
5.ตำรวจ/ ทหาร	6	2.02	25	5.18	-	-	-	-
6.องค์กร ระหว่าง ประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-
7.นักการ ธนาคาร	32	10.77	68	14.08	3	16.67	-	-
8.นัก วิเคราะห์	2	0.67	10	2.07	-	-	-	-
9.สถาบัน การเงิน	8	2.70	20	4.14	-	-	-	-
10.สื่อมวลชน	-	-	2	0.41	-	-	-	-
11.ประชาชน	6	2.02	15	3.10	2	11.11	-	-
12.ไม่ระบุ แหล่งข่าว	15	5.05	9	1.86	1	5.56	-	-
รวม	297	100	438	100	18	100	4	100

1. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 60.60 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 12.80 แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 10.77 การไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่ร้อยละ 5.05 แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับห้าเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 2.70 รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร และแหล่งข่าวจากประชาชน นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับหกเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 2.02 และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ และแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่น้อยที่สุดเท่ากัน คือ แหล่งข่าวร้อยละ 0.67 แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน การไม่ระบุแหล่งข่าว แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน และแหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับห้าเท่ากัน แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร และแหล่งข่าวจากประชาชน ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับหกเท่ากัน และแหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติกับแหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุดเท่ากัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

1.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ

นำเสนอความถี่ร้อยละ 51.14 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัท เอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 14.08 แหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่ร้อยละ 13.67 แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร นำเสนอความถี่ร้อยละ 5.18 แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน นำเสนอความถี่ร้อยละ 4.14 แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.73 แหล่งข่าวจากประชาชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 3.10 แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล นำเสนอความถี่ร้อยละ 2.07 การไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่ร้อยละ 1.86 แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ นำเสนอความถี่ร้อยละ 0.62 และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 0.41 ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากรัฐบาล แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากประชาชน แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล การไม่ระบุแหล่งข่าว แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลรองลงมาเป็นอันดับสอง และแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสอง และแหล่งข่าวจากรัฐบาล รองลงมาเป็นอันดับสาม ตามลำดับ สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน เนื่องมาจากการประมวลสินทรัพย์ของ 56 สถาบันการเงิน เป็นการทำงานที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบ

สถาบันการเงิน ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จึงอ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด เหมือนกัน

2. การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ นำเสนอความถี่ร้อยละ 55.55 รองลงมาได้แก่ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน นำเสนอความถี่ร้อยละ 16.67 แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากรัฐบาล นำเสนอความถี่รองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน คือ แหล่งข่าวละร้อยละ 11.11 และการไม่ระบุแหล่งข่าว นำเสนอความถี่ร้อยละ 5.56 ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากรัฐบาล ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน และการไม่ระบุแหล่งข่าว ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์การเงิน นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และโพล แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และพนักงานของสถาบันการเงิน และแหล่งข่าวจากสื่อมวลชน

2.2 การนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ ร้อยละ 100 เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น ส่วนแหล่งข่าวประเภทอื่นๆ

นอกเหนือจากแหล่งข่าวดังกล่าว หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการอ้างถึงเลย สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวในสัดส่วนน้อยเพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น เนื่องมาจาก หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบข่าวเพียงจำนวน 4 รายเรื่อง เท่านั้น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการอ้างถึงประเภทของแหล่งข่าวแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจาก ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งข่าว จากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน แหล่งข่าวจากประชาชน และแหล่งข่าวจากรัฐบาล ได้รับการอ้างถึงรองลงมาเป็นอันดับสามเท่ากัน และการไม่ระบุแหล่งข่าว ตามลำดับ ในขณะที่ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัด ของรัฐ เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการอ้างถึง แหล่งข่าวในสัดส่วนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอ ประเด็นการประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินใน รูปแบบข่าวเพียงจำนวน 4 รายเรื่อง เท่านั้น แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการ ประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบข่าว จำนวน 16 รายเรื่อง จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวได้สัดส่วนมากกว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึง แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน เนื่องมาจากการจัดประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบัน การเงิน มีการจัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ดังนั้นหนังสือพิมพ์

เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงสามารถสัมภาษณ์เกี่ยวกับการประมวลขายสินทรัพย์ได้จากเจ้าหน้าที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้อย่างใกล้ชิดและทันทั่วทั้ง

3. เปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอความถี่ของประเภทแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทอื่นๆแตกต่างกัน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุดเหมือนกัน เนื่องมาจากการจัดประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เป็นการทำงานที่อยู่ในความดูแลความรับผิดชอบขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของรัฐ และการจัดประมวลดังกล่าวมีการจัดประมวลขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือซึ่งทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่สามารถเข้าถึงแหล่งข่าวจากหน่วยงานในสังกัดของรัฐได้อย่างทันทั่วทั้งที่

ส่วนที่ 3 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	4	1.59	1	0.38	1	3.44	-	-
กลาง	179	70.74	228	86.03	24	82.76	4	100
ลบ	68	26.88	34	12.83	4	13.80	-	-
บวกและ ลบ	2	0.79	2	0.76	-	-	-	-
รวม	253	100	265	100	29	100	4	100

1. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางทั้งหมด 253 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 179 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 70.74 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 18 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.88 ทิศทางบวกจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.59 และทิศทางทั้งบวกและลบจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.79 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยตามลำดับ

1.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งหมด 265 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 228 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.03 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 34 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.83 ทิศทางทั้งบวกและลบจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.76 และทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.38 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย การแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยตามลำดับ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางบวก รองลงมาเป็นอันดับสาม

และทิศทางทั้งบวกและลบ รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ รองลงมาเป็นอันดับสาม และทิศทางบวก รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสาม และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสาม และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ

2. การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

2.1 การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางบวกจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.59 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ขอชมเชยธนาคารแห่งประเทศไทยของม.ร.ว.จิตุมงคล โสภณกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่เดินหน้าลุยกวาดล้างผู้บริหารสถาบันการเงินเน่าที่ทุจริตซึ่งเป็นต้นเหตุของความหายนะทางเศรษฐกิจของประเทศไทย

(2) ม.ร.ว.จิตุมงคล โสภณกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และนายรัฐกรณ์ นิมัวัฒนา ผู้ช่วยผู้ว่าการธปท. ปฏิบัติหน้าที่ได้เข้มแข็งสามารถตามล้างตามล่าหาตัวแสบที่ฉ้อฉลปล้นเงินประชาชนมาลงโทษให้สาสมกับความชั่วได้

(3) นายรัฐกรณ์ นิมัวัฒนา ผู้ช่วยผู้ว่าการธปท. ส่งดำเนินคดีอย่างเฉียบขาดกับผู้บริหารสถาบันการเงินที่โกงเงินของประชาชนอย่างหน้าด้านๆ

(4) ขอชมเงื่อนไขขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ที่นายอมเรศ ศิลลาอ่อน ประธานปรส.ประกาศก่อนหน้าการประมูลนี้เน่าเกือบ 4 แสนล้านบาทของ 56 สถาบันการเงิน ว่าห้ามมีข้อตกลงให้ลูกหนี้มาซื้อหนี้คืนก่อน 6 เดือน นับจากวันทำสัญญา เงื่อนไขนี้เป็นการตัดหลังนายทุนนอกที่แอบทำสัญญาซื้อขายหนี้กับลูกหนี้ก่อนการประมูลได้จริงๆ

2.2 การนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.38 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ม.ร.ว.จัตุมงคล โสณกุล ผู้ว่าการรพท. นายรัฐกรณ์ นิมวัฒนา ผู้ช่วยผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย สายงานพิเศษด้านคดี และ นายศิวพร พรทานนท์ ประธานที่ปรึกษาธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นมือดีมีฝีมือในการทำงานเอาจริงกับความไม่ชอบมาพากลกับการปล่อยกู้จนสถาบันการเงินพินาศกันเป็นแถบ

2.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการบวกในประเด็นชมเชยธนาคารแห่งประเทศไทยที่ปฏิบัติหน้าที่ได้เข้มแข็ง มีฝีมือในการทำงาน และเจียบขาดกับการเอาผิดกับผู้บริหารสถาบันการเงินที่ฉ้อฉลและชมเชยเงื่อนไขตัดหลังนายทุนขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน

3. การนำเสนอทิศทางการลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

3.1 การนำเสนอทิศทางการลบของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลบจำนวน 68 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.88 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) วิธีการจำหน่ายสินทรัพย์หลักขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ผู้สนใจส่วนใหญ่สนใจซื้ออสังหาริมทรัพย์ที่เป็นตัวอาคาร หรือตัวตึกจริงๆ แต่ปรส.ชี้แจงว่าสินทรัพย์หลักที่จะนำออกขายครั้งนี้เป็นการขายสภาพความเป็นเจ้าหนี้ของสินเชื่อต่างๆรวมทั้งสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์ด้วย ซึ่งการขายสินทรัพย์หลักของปรส.ไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประมูลซื้อ

(2) บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.) กดราคาหนี้เน่าทำมูลค่าสูญ 5 แสนล้านบาท

(3) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินประมูลขายสินทรัพย์ที่เป็นสินเชื่อธุรกิจเข้าซื้อออกไปในราคาแค่ 40% ของมูลค่าสินเชื่อ ซึ่งถือว่าเป็นราคาที่ต่ำกว่าความเป็นจริงมาก สาเหตุดังกล่าวเกิดมาจาก องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่ได้ดำเนินการสำรวจหนี้สินที่แท้จริงของสินทรัพย์ก่อนนำมาออกประมูลขายนอกตลาด

(4) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินประมวลสินทรัพย์ของ 56 สถาบันการเงิน ไม่ได้เรื่อง ประมูลได้ราคาต่ำมาก ทำให้จำนวนเงินที่ได้รับจากการขายสินทรัพย์ของ ปรส.มียอดต่ำกว่ามูลค่าสินทรัพย์ที่นำออกประมูลขาย

(5) นายอมเรศ ศิลาอ่อน ประธานองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ใช้วิธีขายสินทรัพย์และนำเอามาเคล้ากัน ทำให้ของดีๆเน่าลงเรื่อยๆจนต้องขายได้ในราคาต่ำ การทำงานของนายอมเรศ ศิลาอ่อน ประธานองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ไม่โปร่งใส

(6) การทำงานขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ไม่โปร่งใส กรณีการขายหุ้นของบริษัทสามารถเท็จ จึง ให้แก่บริษัทในเครือของเจ้าของเดิมในราคาต่ำ

(7) การประมูลขายสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยเฉพาะกรณีการขายพอร์ตสินเชื่อบริษัทให้แก่บริษัทหลักทรัพย์แมนบราเดอร์โฮลดิ้ง มีความไม่โปร่งใส

(8) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ขายทรัพย์สินขาดทุนป็นปีนับแสนล้านบาท ทั้งๆที่มีคนท้วงติงให้ประวิงเวลารอขายป็นหน้าให้เศรษฐกิจมันกระเตื้อง กว่านี้หน่อย แต่ ปรส.ก็ไม่เชื่อ

(9) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เสียรู้ฝรั่งเจอมหกรรมฮั้วระดับโลก ปรส.ไม่ฟังคำทัดทานจากผู้อื่นเลย

3.2 การนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการจำนวน 34 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.83 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน แหกตาชาวบ้านสร้างภาพว่ารถที่นำออกประมูลขายราคาถูก เมื่อมาประมูลสู้กันกลับได้ราคาแพงกลับบ้านไป

(2) ต่างชาติมีนกับนโยบายขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เหตุเพราะต้องการซื้อสินทรัพย์เพื่อเป็นเจ้าของ แต่ปรส.ต้องการจะขายแค่สภาพความเป็นเจ้าหนี้โดยให้ไปเรียกเก็บหนี้เอาเอง

(3) เปิดประมูลศิลปะกรรม 56 สถาบันการเงินวันแรกสุดกุ่ม ผู้ร่วมงานไว้อัจฉริยะมั่วเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ปรส.ช่างคนมามากจึงใช้วิธีปิด-เปิดสลับกัน

(4) การประมูลสินทรัพย์ลอตใหญ่ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน 2 ครั้ง มีความไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น การทำงานของปรส.ไม่โปร่งใส

(5) การทำงานขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน **ไม่โปร่งใส** ปกปิดข้อมูลที่ควรเปิดเผยต่อสาธารณชน

3.3 สรุปการนำเสนอทิศทางการลงทุนของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการลงทุนของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จะพบว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการลงทุนในประเด็นองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน แหกตาชาวบ้าน จัดระบบการประมูลมั่ว และการประมูลขายสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นไปแบบไม่โปร่งใส ประมูลขายสินทรัพย์ได้ราคาต่ำกว่าความเป็นจริงทำให้ขาดทุนปีนี้

4. การนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

4.1 การนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.79 โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ทิศทางการลงทุน คือ นายธำรินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เข้าไปปล้นลูกควกักเอาโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่สร้างเสร็จแล้วออกมาจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่ดี

ทิศทางการลงทุน คือ รัฐบาลชวน หลีกภัย เข้าไปเป็นเจ้าของบุญทุ่มอุ้มทุกโครงการทุกปัญหา

(2) ทิศทางการลงทุน คือ ขอเชียร์ธนาคารแห่งประเทศไทยของม.ร.ว.จตุรมงคล โสภณกุล ผู้ว่าการรพท. ในการลงดาบเอาผิดกับผู้บริหารสถาบันการเงิน

ทิศทางการลงทุน คือ ธนาคารแห่งประเทศไทยของม.ร.ว.จตุรมงคล โสภณกุล ผู้ว่าการรพท. กว่าจะลงดาบเชือดผู้บริหารสถาบันการเงิน 1 ในจำนวน 56 แห่ง ต้องใช้เวลารวมรวบเอกสารหลักฐานถึง 1 ปี ตอนปล้นมันง่าย แต่ตอนใช้กฎหมายลงโทษมันยาก

4.2 การนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลของหนังสือพิมพ์มติชน

หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 0.76 โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางการลงทุนและผลในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ทิศทางการลงทุน คือ การที่นายรัฐกรณ์ นิมวัฒนา ผู้ช่วยผู้ว่าการรพท. สายกิจการงานพิเศษ ได้แจ้งความต่ออธิบดีกรมตำรวจให้ส่งอายัดทรัพย์สิน น.ส.พิกุลแก้ว ไกรกฤษย์ พี่สาว

นายจตุ ไรภักดิ์ เลขานุการร.ม.ค.ล. ในรัฐบาลชุดปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าธนาคารแห่งประเทศไทยดำเนินการตามกฎหมายโดยไม่สนใจเรื่องการเมืองแต่คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นหลัก

ทิศทางลบ คือ รัฐบาลชวน หลีกภัย ไม่สนับสนุนการปฏิบัติการที่ถูกต้องของธนาคารแห่งประเทศไทยในการดำเนินการเอาผิดกับผู้บริหาร 56 สถาบันการเงิน

(2) ทิศทางบวก คือ การที่นายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ออกมาคัดค้านพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นการคัดค้านที่มีเหตุผลมากที่สุด

ทิศทางลบ คือ รัฐบาลชวน หลีกภัย ยอมเสียสละให้ประเทศชาติเป็นหนี้เพิ่มเพื่อประกันความมั่นคงให้แก่นักลงทุนผู้มีอำนาจทางการเงินกลุ่มเล็ก ๆ เพียงกลุ่มเดียว

4.3 สรุปการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

เมื่อพิจารณาการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบของหนังสือพิมพ์ระดับชาติจะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบในประเด็นดังต่อไปนี้คือ ทิศทางบวก คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ร.ม.ค.ล. เข้าไปล้วงลูกเอาโครงการอสังหาริมทรัพย์ที่สร้างเสร็จแล้วออกมาจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นเรื่องที่ดี เขียร์ธนาคารแห่งประเทศไทยลงดาบผู้บริหาร 56 สถาบันการเงิน และการคัดค้านพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ของนายธีรยุทธ บุญมี อาจารย์คณะสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นการคัดค้านที่มีเหตุผล และนำเสนอทิศทางลบในประเด็นรัฐบาลชวน หลีกภัย เป็นเจ้าบุญทุ่มไม่สนับสนุนการปฏิบัติการที่ถูกต้องของธนาคารแห่งประเทศไทย ยอมเสียสละให้ประเทศชาติเป็นหนี้เพิ่มเพื่อให้นักลงทุนกลุ่มเล็กๆเพียงกลุ่มเดียว และธนาคารแห่งประเทศไทยใช้เวลาในการรวบรวมเอกสารในการเอาผิดกับผู้บริหารสถาบันการเงินนานมาก

5. การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

5.1 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 29 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุด คือ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 24 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 82.76 รองลงมาได้แก่ ทิศทางลบจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.80 ทิศทาง

บวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.44 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มี การนำเสนอทิศทาง ทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอประเด็น การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการ รายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิง ไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มี การแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

5.2 การนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอทิศทางทั้งหมด 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอในทิศทาง เป็นกลางจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เพียงทิศทางเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินของ องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

5.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้น้ำหนักกับ การนำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ และทิศทางบวก ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มี การนำเสนอ ทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทาง เดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนำเสนอประเด็นการ ประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการ รายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิง ไม่เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มี การแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอ ประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้นำหน้าหลักการนำเสนอทิศทางแตกต่างกัน เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นจำนวนรายเรื่อนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในสัดส่วนน้อย ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์จึงนำเสนอประเด็นดังกล่าวในทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น

6. การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

6.1 การนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.44 โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางบวกในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ประสบผลสำเร็จในการเปิดประมูลรถยนต์ โดยเฉพาะการจัดประมูลในจังหวัดเชียงใหม่ทั้ง 3 ครั้งนั้นได้รับความสนใจจากประชาชนอย่างมาก

6.2 สรุปการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางบวกในประเด็นการประมูลรถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินประสบความสำเร็จแต่เฉพาะการประมูลที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น

7. การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

7.1 การนำเสนอทิศทางลบของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางลบจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.80 โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางลบในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) รถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ที่นำออกประมูลนั้นมีราคาแพงกว่ารถยนต์ตามเด็นมมือสองทั่วไป

(2) ตลาดรถยนต์มือสองกระเตื้องขึ้นอีกรอบหลังจากที่การประมูลรถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ไม่ประสบความสำเร็จ

(3) ราคาที่ประมูลรถยนต์เป็นราคาที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าราคาในท้องตลาด และการประมูลแต่ละครั้งนั้นมีหน้าม้ามาปะปนอยู่ด้วยช่วยพยุงราคาเอาไว้ ดังนั้นรถแต่ละคันที่ออกประมูลราคาจึงไม่แตกต่างไปจากราคาท้องตลาดเท่าใดนัก

(4) ค่าเงินบาทอ่อนตัวลงเพราะการประมูลสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หล่มเหลว

7.2 สรุปการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาถึงการนำเสนอทิศทางการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอทิศทางในประเด็นการประมูลรถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่ประสบความสำเร็จ หล่มเหลว และราคารถยนต์ที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินนำออกประมูลมีราคาแพงเกินไป

8. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอทิศทางบวก รองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ รองลงมาเป็นอันดับสี่ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางทั้งบวกและลบ รองลงมาเป็นอันดับสาม และทิศทางบวก รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเท่านั้น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสามเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสี่ ในขณะที่หนังสือพิมพ์

เชียงใหม่ไม่มี การแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ส่วนหนังสือพิมพ์มติชน แสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสาม และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางใกล้เคียงกับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องมาจากกระแสการวิพากษ์วิจารณ์ของประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชนแขนงต่างๆที่มีต่อการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ซึ่งวิพากษ์วิจารณ์ออกมาในเชิงไม่เห็นด้วย และกองบรรณาธิการนำนิตยสารของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มองเห็นว่า การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มากกว่าการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอเฉพาะทิศทางเป็นกลางเพียงทิศทางเดียวเท่านั้นซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีหน้าที่หลักในการรายงานประเด็นเศรษฐกิจของท้องถิ่นเป็นสำคัญ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในสัดส่วนน้อย และนำเสนอประเด็นดังกล่าว โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

8.1 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางบวกของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอประเด็นของทิศทางบวกแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางบวกในประเด็นชมเชยการทำงานของธนาคารแห่งประเทศไทย และชมเชยเงื่อนไขตัดสินหลังนายทุนขององค์การเพื่อ

การปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอ ทิศทางบวกในประเด็นการประมูลรถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการประมูลรถยนต์ที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่

8.2 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางการปฏิรูปของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางการปฏิรูปของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทนำเสนอประเด็นของทิศทางการปฏิรูปในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ทั้งสองประเภทแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อการประมูลสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอทิศทางการปฏิรูปในประเด็นการประมูลสินทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส ขายสินทรัพย์ได้ราคาต่ำกว่าความเป็นจริงทำให้ขาดทุนปีนี้ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอ ทิศทางการปฏิรูปในประเด็นการประมูลรถยนต์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่ประสบความสำเร็จ ล้มเหลว และรถยนต์ที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินนำออกประมูลขายมีราคาแพงเกินไป

ส่วนที่ 4 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ	จำนวน ภาพ	ร้อยละ
ลักษณะ ภาพ บุคคล	3	15	59	72.83	1	8.33	-	-
ภาพถ่าย จากเหตุ การณ์จริง	6	30	18	22.23	6	50	2	66.67
ภาพ การ์ตูน ล้อเลียน	6	30	4	4.94	-	-	-	-
ภาพ ประกอบ	5	25	-	-	5	41.67	1	33.33
รวม	20	100	81	100	12	100	3	100

1. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพทั้งหมด 20 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียนนำเสนอจำนวนภาพมากที่สุดเท่ากัน คือ ลักษณะภาพละ 6 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาได้แก่ ภาพประกอบจำนวน 5 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 25 และภาพบุคคลจำนวน 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 15 ตามลำดับ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ

1.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพทั้งหมด 81 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพบุคคลจำนวน 59 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 72.83 รองลงมาได้แก่ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 18 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 22.23 ภาพการ์ตูนล้อเลียนจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 4.94 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพ

การตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ สังเกตเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอลักษณะภาพทั้งหมดมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอลักษณะภาพทั้งหมดจำนวน 81 ภาพ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอลักษณะภาพทั้งหมดจำนวน 20 ภาพ และหนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคล และภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากกว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เนื่องจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพโดยหนังสือพิมพ์ประเภทนี้ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจ และภาพต่างๆเหล่านี้ที่นำมาวิเคราะห์เป็นภาพประกอบการนำเสนอข่าวเศรษฐกิจ ประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ดังนั้นหนังสือพิมพ์มติชนจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอภาพต่างๆเหล่านี้

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพการตูนล้อเลียนมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมโดยหนังสือพิมพ์ประเภทนี้เน้นการให้ความบันเทิง ดังนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐจึงให้ความสำคัญ โดยการนำเสนอภาพการตูนล้อเลียนมากกว่าหนังสือพิมพ์มติชนซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพ

2. การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอภาพทั้งหมด 12 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอลักษณะภาพเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงจำนวน 6 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาได้แก่ ภาพประกอบจำนวน 5 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.67 และภาพบุคคลจำนวน 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.33 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอภาพการตูนล้อเลียน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมา คือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการตูนล้อเลียน

2.2 การนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอภาพทั้งหมด 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด จำนวน 2 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาได้แก่ ภาพประกอบจำนวน 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.33 แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอภาพบุคคล และภาพการ์ตูนล้อเลียน จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอภาพบุคคลและภาพการ์ตูนล้อเลียน

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอลักษณะภาพใกล้เคียงกัน แต่จำนวนการนำเสนอแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอภาพบุคคล ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอภาพบุคคล และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์กับหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนเหมือนกัน การนำเสนอจำนวนภาพ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอลักษณะภาพทั้งหมด 12 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด จำนวน 6 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ภาพประกอบจำนวน 5 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 41.67 และ ภาพบุคคลจำนวน 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 8.33 ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอภาพทั้งหมด 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด จำนวน 2 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ภาพประกอบจำนวน 1 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ตามลำดับ สังเกตเห็นได้ว่าในการนำเสนอประเด็นการประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งสองฉบับมีส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด เนื่องมาจากภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงส่วนใหญ่เป็นภาพถ่ายจากการจัดประมุขสิทธิ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ

ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงสามารถติดตามและถ่ายภาพจากเหตุการณ์จริงได้อย่างใกล้ชิด

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ ความทันสมัยทางเทคโนโลยี และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการตกแต่งภาพ

3. เปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอลักษณะภาพของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน มากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคล และภาพการ์ตูนล้อเลียน

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุดเหมือนกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง รองลงมาเป็นอันดับสอง เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ที่จัดขึ้นในกรุงเทพฯ และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการ

ปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่จัดขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงสามารถติดตามถ่ายภาพจากเหตุการณ์การประมูลได้อย่างใกล้ชิดและนำเสนออย่างทันที่

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีความพร้อมด้านอุปกรณ์ ความทันสมัยทางเทคโนโลยี และมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการตกแต่งภาพ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีความพร้อมดังกล่าวเช่นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน

ส่วนที่ 5 จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ประเภท ของ น.ส.พ ทิศทาง	หนังสือพิมพ์ระดับชาติ				หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่			
	หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ		หนังสือพิมพ์มติชน		หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์		หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์	
	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ	จำนวน ราย เรื่อง	ร้อยละ
บวก	4	6.46	1	3.71	-	-	-	-
กลาง	14	22.57	11	40.74	10	76.92	-	-
ลบ	42	67.74	15	55.55	3	23.08	-	-
บวกและ ลบ	2	3.23	-	-	-	-	-	-
รวม	62	100	27	100	13	100	-	-
จำนวน รวม คอลัมน์	14	100	7	100	3	100	-	-

1. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

1.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 14 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 62 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ทิศทางลบจำนวน 42 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 67.74 รองลงมาได้แก่ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 14 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 22.57 ทิศทางบวกจำนวน 4 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 6.46 และทิศทางทั้งบวกและลบจำนวน 2 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.23 จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา การแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ตามลำดับ

1.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 7 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 27 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดคือ ทิศทางลบจำนวน 15 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 55.55 รองลงมาได้แก่ ทิศทางเป็นกลางจำนวน 11 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.74 และทิศทางบวกจำนวน 1 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.71 แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าวเลย

1.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชน จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นใกล้เคียงกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางบวกตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าวเลย

2. การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.1 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 3 คอลัมน์ คิดเป็นร้อยละ 100 นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นทั้งหมด 13 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยนำเสนอทิศทางเป็นกลางมากที่สุดจำนวน 10 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 76.92 และทิศทางลบจำนวน 3 รายเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 23.08 แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็น

ด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มี การแสดงความคิดเห็นในเชิง เห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเลย

2.2 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ไทยนิสต์

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของ หนังสือพิมพ์ไทยนิสต์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิสต์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิพ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์แสดง ความคิดเห็น

2.3 เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิสต์และหนังสือพิมพ์ไทยนิสต์

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์และหนังสือพิมพ์ไทยนิสต์ จะพบว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์และ หนังสือพิมพ์ไทยนิสต์นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องมาจาก หนังสือพิมพ์ไทยนิสต์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิพ 56 สถาบันการเงินขององค์การ เพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ในขณะที่ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลง มาคือ ทิศทางลบ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางทั้งบวกและลบ จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์นำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิพ 56 สถาบันการ เงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไป ตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิสต์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ไทยนิสต์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมวล สิทธิพ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์ แสดงความคิดเห็น เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิสต์นำเสนอประเด็นดังกล่าวในสัดส่วนน้อยเพียง จำนวน 4 รายเรื่อง โดยทั้ง 4 รายเรื่องนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

3. เปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางเป็นกลาง และทิศทางบวก ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางทั้งบวกและลบ ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ทิศทางลบ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการนำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางบวก และทิศทางทั้งบวกและลบ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จากลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว ส่วนคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นเลย

สังเกตเห็นได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวส์นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด เนื่องมาจากคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติมองเห็นว่าการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวส์นำเสนอประเด็นดังกล่าวในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น โดยเป็นการประกาศแจ้งให้ทราบถึงสถานที่ วัน และเวลาในการจัดประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินที่จะมีขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียงทางภาคเหนือ ดังนั้นคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวส์จึงนำเสนอประเด็นดังกล่าวโดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด

สรุป การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบเปรียบเทียบการนำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีผลดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆใกล้เคียงกัน ยกเว้นหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวมากที่สุด รองลงมาคือ คอลัมน์แสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็น รองลงมาเป็นอันดับสาม และบทบรรณาธิการ รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบของบทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ส่วนหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบข่าวเพียงรูปแบบเดียวเท่านั้น

ส่วนที่ 2 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุดเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนการอ้างถึงแหล่งข่าวประเภทอื่นๆนอกเหนือจากแหล่งข่าวดังกล่าวแตกต่างกัน

ส่วนที่ 3 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าวรองลงมาเป็นอันดับสาม แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าวรองลงมาเป็นอันดับสี่ ในขณะที่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ส่วนหนังสือพิมพ์มติชนแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสาม และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย รองลงมาเป็นอันดับสี่ ตามลำดับ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอคติใดๆทั้งสิ้น

ส่วนที่ 4 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียนมากที่สุดเท่ากัน รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ และภาพบุคคล ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียน และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพประกอบ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคล และภาพการ์ตูนล้อเลียน

ส่วนที่ 5 คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้น้ำหนักกับการนำเสนอทิศทางแตกต่างกัน โดยคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินมากที่สุด รองลงมาคือ การรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่

คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว ส่วนคอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน โดยการรายงานตามข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมามากที่สุด รองลงมาคือ การแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วย ตามลำดับ แต่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่ไม่มีการแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย และการแสดงความคิดเห็นทั้งในเชิงเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในขณะที่คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีการนำเสนอประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) จากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 3 คน ได้แก่ หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักนาฏกรกิจหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จำนวน 1 คน บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ จำนวน 1 คน และ บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ จำนวน 1 คน มีผลดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลักรกัย แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวระดับท้องถิ่นมากกว่าข่าวระดับชาติ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลักรกัย ในลักษณะไม่เจาะลึก ให้รายละเอียดน้อย และนำเสนอไม่ต่อเนื่อง แหล่งข่าวส่วนใหญ่มาจากข้าราชการที่ทำงานหรือมีสำนักงานตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือ และอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคารที่ประจำสาขาในจังหวัดเชียงใหม่ บริษัทเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ และอาจารย์ในมหาวิทยาลัย คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่มาจากอาจารย์ทางด้านเศรษฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัย นักการธนาคาร และนักธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมาทำงานเป็นคอลัมน์นิสต์ให้แก่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เพียงงานนอกเวลาราชการเท่านั้น หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยต่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลักรกัย ที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นแกนนำในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ เฉพาะในช่วงแรกของการเข้ามาแก้ไขปัญหาเท่านั้น แต่ในช่วงระยะหลังโดยเฉพาะการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และการประมุขสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว เพราะกองบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เห็นว่า มาตรการต่างๆที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง นำมาแก้ไขปัญหา 56 สถาบันการเงิน ใช้ไม่ได้ผล นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ไม่ได้ติดขาดกับผู้บริหารสถาบันการเงินที่ซ้อฉล การออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ เป็นการกู้จากต่างประเทศมาโดยมีค่าปากถุง และการประมุขสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับชาติให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลักรกัย

มากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวระดับชาติเป็นสำคัญ และการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรัก เป็นประเด็นเศรษฐกิจระดับชาติ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ รัฐบาลชนหลักรัก หลากหลายประเด็น หลากหลายมุมมองจากแหล่งข่าวที่แตกต่างกัน นำเสนอในลักษณะเจาะลึกให้รายละเอียด และมีการติดตามความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง แหล่งข่าวส่วนใหญ่อ้างมาจากรัฐบาล ข้าราชการที่ทำงานในสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวหลากหลายประเภทมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะแหล่งข่าวส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติเป็นคอลัมน์นิสต์ประจำของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรัก ในลักษณะโจมตี และแสดงความคิดเห็นในเชิงไม่เห็นด้วยมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

เหตุผลที่ทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรัก แตกต่างกัน คือ

1) หน้าที่หลักของหนังสือพิมพ์ โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีหน้าที่หลักในการนำเสนอข่าวระดับท้องถิ่นมากกว่าการนำเสนอข่าวจากส่วนกลางหรือข่าวระดับชาติ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรักน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีหน้าที่หลักในการนำเสนอข่าวระดับชาติ และเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรัก เป็นข่าวระดับชาติ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอประเด็นดังกล่าวมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2) ความพร้อมในด้านบุคลากรและอุปกรณ์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติ โดยผู้สื่อข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีประสบการณ์ และเครื่องมืออุปกรณ์สื่อสารที่ทันสมัย สามารถเข้าถึงแหล่งข่าว สัมภาษณ์อย่างเจาะลึก และติดตามความเคลื่อนไหวของข่าวได้อย่างต่อเนื่องมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนหลักรัก ได้หลากหลายประเด็น และเจาะลึกในรายละเอียดได้มากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

3) ความใกล้ชิดของระยะทางระหว่างแหล่งข่าวกับหนังสือพิมพ์ เนื่องจากแหล่งข่าวส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถเข้าถึงแหล่งข่าว และอ้างถึงแหล่งข่าวที่แตกต่างกันได้มากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

4) ความเชื่อถือของผู้อ่านที่มีต่อหนังสือพิมพ์ เนื่องจากผู้อ่านให้ความเชื่อถือต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติซึ่งมีหน้าที่หลักในการรายงานข่าวระดับชาติมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

5) ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีข้อจำกัดในเรื่องการนำเสนอมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีขนาดรูปเล่มเท่ากันคือ 15*22 หรือที่เรียกว่า Full Size แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีจำนวนหน้าในการนำเสนอแตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีจำนวนหน้าในการนำเสนอประมาณ 18-40 หน้า ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนหน้าในการนำเสนอประมาณ 11-19 หน้า เท่านั้น จากข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

6) จากการทำนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นคนเชียงใหม่ และมาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการทำธุรกิจหลากหลายประเภท และตระกูลนิมมานเหมินท์ยังได้สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิเช่น การสร้างถนนนิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นสาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ยังสร้างประโยชน์ให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นผู้ผลักดันให้มีการประชุม ADB ขึ้นในจังหวัดเชียงใหม่ จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความเกรงใจต่อการนำเสนองานแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นแกนนำ โดยการนำเสนอส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงปรากฏออกมาในเชิงเห็นด้วย

7) ภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ที่มีต่อคนและสื่อมวลชนในเชียงใหม่ เป็นภาพลักษณ์ของนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถ คนและสื่อมวลชนในเชียงใหม่เชื่อมั่นว่านายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง จะสามารถเข้ามาแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ

ประเทศไทยให้ดีขึ้นได้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นแกนนำ ในเชิงเห็นด้วย

8) ความภาคภูมิใจของคนเชียงใหม่ที่ได้คนเชียงใหม่เข้าไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่มีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่โดยกำเนิด ในเชิงเห็นด้วย

9) นโยบายของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจในลักษณะไม่โจมตีหรือพาดหัวข่าวในลักษณะรุนแรง เพราะกองบรรณาธิการล้านาธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เห็นว่าเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 มีแนวโน้มไม่ดีจึงไม่ยอมนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจในลักษณะรุนแรง เพื่อไม่ให้ประชาชนตื่นตระหนกตกใจ และขาดความเชื่อมั่นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย และถ้าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ขึ้นใหม่เป็นไปในลักษณะดีหลายๆฝ่ายสนับสนุน หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จะเขียนสนับสนุนการแก้ไขปัญหานั้นอย่างเต็มที่เพื่อเป็นการให้กำลังใจต่อรัฐบาลจากนโยบายของหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงทำให้หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในเชิงเห็นด้วย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) จากนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 2 คน ได้แก่ ประธานสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน และสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ จำนวน 1 คน มีผลดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในลักษณะไม่รุนแรงเท่ากับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ทั้งนี้เพราะนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นคนเชียงใหม่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงต้องรักคนเชียงใหม่ด้วยกัน การนำเสนอข่าวจึงออกมาในลักษณะไม่รุนแรงอย่างที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในเชิงเห็นด้วยเฉพาะช่วงแรกๆของการเข้ามาดำรง ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เท่านั้น เนื่องมาจากในช่วงเริ่มต้นของการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ภาพลักษณ์ของ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ออกมาในลักษณะค่อนข้างดี ภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ปรากฏออกมาในลักษณะของนักวิชาการที่มีความน่าเชื่อถือ มีความรู้ ความสามารถ และแนวคิดทฤษฎีต่างๆที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง จะนำมาแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจในเรื่อง 56 สถาบันการเงินนั้น คนเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่ค่อนข้างจะให้ความไว้วางใจในแนวคิดทฤษฎีต่างๆเหล่านั้นว่าจะสามารถแก้ไข ปัญหา 56 สถาบันการเงินไปในแนวทางที่ดีขึ้นได้ ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ รัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงแรกจึงปรากฏออกมา ในเชิงเห็นด้วย แต่ในช่วงระยะหลังๆ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการ นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในเชิงไม่เห็นด้วย เนื่องมาจาก หลังจากที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้เข้ามาทำงานแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะในเรื่อง 56 สถาบันการเงินได้ระยะหนึ่ง แนวโน้มของ เศรษฐกิจก็ยังไม่ดีขึ้น การกระตุ้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยก็ไม่ชัดเจน ประเทศไทยติดหนี้ เพิ่มขึ้นจาก 800,000 ล้านบาท เพิ่มเป็น 3 ล้านล้านบาท แนวคิดทฤษฎีและมาตรการต่างๆที่ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เสนอออกมาเพื่อแก้ไข ปัญหา 56 สถาบันการเงิน ก็ไม่ ประสบความสำเร็จ การประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบ สถาบันการเงินก็ไม่โปร่งใส ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในช่วงระยะหลังๆจึงปรากฏออกมาในเชิง ไม่เห็นด้วย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) จาก นักธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 3 คน ได้แก่ เจ้าของตลาดโชตนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน เจ้าของบริษัทเมดิ-ฟิลด์ จำกัด จำนวน 1 คน และเจ้าของห้างหุ้นส่วน เทพวิรุฬห์ 999 จำกัด จำนวน 1 คน มีผลดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหา การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน

จังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
 หลักภัย ในสัดส่วนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
 เชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักภัย ในลักษณะไม่รุนแรง
 และโจมตีน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องมาจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เป็นคน
 เชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงมีความรู้สึกเหมือนเป็นพวกพ้องเดียวกัน
 ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ
 รัฐบาลชน หลักภัย ในลักษณะ ไม่รุนแรงเท่ากับหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไข
 ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักภัย ในเชิงเห็นด้วยเฉพาะช่วงแรกของการเข้ามาดำรง
 ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เท่านั้น เนื่องมาจาก
 เหตุผลเพียงข้อเดียว คือ ความเป็นพวกพ้องเดียวกันของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นคน
 เชียงใหม่กับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ แต่ในช่วงระยะหลังหนังสือพิมพ์ระดับ
 ท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
 หลักภัย ในเชิงไม่เห็นด้วย เนื่องมาจากการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการ
 ปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ข้าราชการในสังกัดกรมตำรวจในจังหวัด
 เชียงใหม่จำนวน 1 คน มีผลดังต่อไปนี้

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหา
 การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักภัย แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน
 จังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน
 หลักภัย ในสัดส่วนน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ไม่เจาะลึกในรายละเอียดและนำเสนอใน
 ลักษณะไม่โจมตี ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของ
 รัฐบาลชน หลักภัย แบบเจาะลึกในรายละเอียดและโจมตีมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน
 จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องมาจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็น
 คนเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงมีความรู้สึกเหมือนเป็นพวกพ้อง
 เดียวกัน ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหา
 เศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักภัย ในลักษณะไม่โจมตี

หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไข
ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในเชิงเห็นด้วยเฉพาะช่วงแรกของการเข้ามาดำรง
ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ เท่านั้น เนื่องจาก
ภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
เชียงใหม่ เป็นภาพลักษณ์ในลักษณะดี ไม่มีความเสียหายใดๆทั้งสิ้น แต่ในช่วงระยะหลัง
หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวโน้มการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหา
เศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในเชิงไม่เห็นด้วย เนื่องมาจากการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบัน
การเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่โปร่งใส

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ” เป็นการวิจัยเพื่อหาคำตอบเกี่ยวกับความเหมือนและความแตกต่างของการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่าง และศึกษาหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยแบ่งการศึกษาวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) จากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจและข้าราชการในจังหวัดเชียงใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) หาค่าสถิติร้อยละเพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ประเภทของหนังสือพิมพ์ นโยบายของหนังสือพิมพ์ การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล ระยะทางระหว่างหนังสือพิมพ์กับสถานที่เกิดข่าว ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ และความพร้อมด้านบุคลากร และเทคโนโลยีความทันสมัยของหนังสือพิมพ์

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนทำให้การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย มีทั้งความเหมือนและความแตกต่างกันดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบการนำเสนอ

ความเหมือน

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในรูปแบบข่าวมากที่สุด เหมือนกัน เนื่องมาจากข่าวเป็นหัวใจสำคัญของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์มีหน้าที่ในการให้ข่าวสาร (To Inform) ซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญอันดับแรกของหนังสือพิมพ์ที่จะต้องเสาะแสวงหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง สมบูรณ์นำมารายงานให้แก่ประชาชนทราบ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีส่วนการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็น มากกว่าบทความแสดงความคิดเห็นเหมือนกัน เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐและหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมซึ่งมุ่งเสนอเนื้อหาที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน นอกเหนือจากการให้สิ่งที่ผู้อ่านอยากรู้ ดังนั้นเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยมนอกเหนือจากข่าวจึงเป็นการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

ความแตกต่าง

หนังสือพิมพ์มติชนมีส่วนการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็นมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ซึ่งแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์มติชนเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพซึ่งหนังสือพิมพ์แนวนี้จะเน้นการปฏิบัติภาระหน้าที่หลักในการเสนอความคิดเห็น และอธิบายความหมายของข่าวมากกว่าภาระหน้าที่ประการอื่นๆ เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์จึงเป็นเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น (Articles)

หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในรูปแบบต่างๆแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆที่นำมาทำการศึกษา โดยหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาคือ ข่าว และบทบรรณาธิการ ตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ไม่มีส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็น เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมีหน้าที่เสนอเรื่องราวหรือปัญหาของท้องถิ่นเป็นหลัก หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อยู่ห่างไกลจากเหตุการณ์ที่เป็นข่าว และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์เป็นหนังสือพิมพ์ประเภท

ประชานิยมเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์ แสดงความคิดเห็น

1.2 การอ้างถึงแหล่งข่าว

ความเหมือน

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ มากที่สุด เหมือนกัน แต่แหล่งที่มาของแหล่งข่าวดังกล่าวแตกต่างกัน เนื่องมาจากที่ตั้งของหน่วยงานราชการ ที่สำคัญ หรือที่ทำงานของข้าราชการระดับสูง ส่วนใหญ่จะมีสถานที่ทำงาน และที่พักอยู่ในเขต กรุงเทพฯ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ และหน่วยงานใน สังกัดของรัฐ ได้สะดวกและรวดเร็ว แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ในเขต จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งอยู่ห่างไกลจากที่ทำงานของข้าราชการระดับสูง และที่ตั้งของหน่วยงานราชการ ที่สำคัญซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงต้องอ้างถึงแหล่งข่าว จากข้าราชการหรือหน่วยงานในสังกัดของรัฐที่ตั้งสำนักงานในจังหวัดเชียงใหม่ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สาขาภาคเหนือ

ความแตกต่าง

หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล รองลงมาเป็นอันดับสอง แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และ บริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสอง และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการ ธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน เพียงแหล่งข่าวเดียวเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องมาจากที่ทำการของ รัฐบาล หรือที่ทำงาน และที่พักของรัฐมนตรี ส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึง สามารถเข้าถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลได้สะดวกและรวดเร็ว แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งห่างไกลจากคณะรัฐบาล หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่จึงต้องอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคารประจำสาขาจังหวัดเชียงใหม่ นักธุรกิจที่ตั้ง บริษัทอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ และบริษัทเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่แทนการอ้างถึงแหล่งข่าวจาก รัฐบาล เภทำให้ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการผลิตข่าว

1.3 การนำเสนอทิศทาง

ความเหมือน

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด เหมือนกัน เนื่องจากหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีภาระหน้าที่นำเสนอข้อเท็จจริงอย่างครบถ้วน ถูกต้องสมบูรณ์ เพียงตรงตามความเป็นจริง ไม่บิดเบือนทั้งโดยอคติส่วนตัวหรือโดยมุ่งประโยชน์ทางการค้าใดๆทั้งสิ้น

ในช่วงแรกของการศึกษาประมาณ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปี 56 สถาบันการเงิน และกรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้ หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอประเด็นดังกล่าวในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก เนื่องจากในช่วงแรกของการศึกษาเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลใหม่เพิ่งจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและรัฐบาลต่างก็ไม่มีตรึงใจให้แกกัน หนังสือพิมพ์ระดับชาติมักจะให้อิทธิพลรัฐบาลเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศตามนโยบายที่ได้วางไว้ โดยไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์หรือวิพากษ์วิจารณ์น้อย ฝ่ายรัฐบาลก็จะเอื้อเพื่อข้อมูลข่าวสารของฝ่ายตนเพื่อให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติสามารถนำไปเสนอหรือรายงานให้ประชาชนได้ทราบ และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลชน หลักรัก เนื่องจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีอิทธิพลต่อจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ งานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ได้ แต่จากผลการวิจัยดังต่อไปนี้ทำให้ทราบได้ว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง คือ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ พบว่าหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ซึ่งมีนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นแกนนำในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ใน

ลักษณะไม่โจมตี และไม่นำเสนอในลักษณะรุนแรง ภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ที่มีต่อกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็นภาพลักษณ์ในลักษณะของนักวิชาการที่ความรู้ ความสามารถ และโดยส่วนตัวบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความภาคภูมิใจ และดีใจที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่ได้เข้าไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ในช่วงหลังของการศึกษาประมาณกรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงิน ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบเหมือนกัน เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลเริ่มจืดจางลง เมื่อรัฐบาลทำงานมากขึ้นก็มีจุดบกพร่องมากขึ้นเช่นกัน รัฐบาลพยายามกีดกันหนังสือพิมพ์มิให้รับรู้หรือเห็นข้อบกพร่องของฝ่ายตน ฝ่ายหนังสือพิมพ์ก็ไม่เต็มใจหรือยินยอมถ่ายทอดข้อมูลจากรัฐบาล หากมิได้ผ่านการเรียบเรียงจากฝ่ายตนก่อน ดังนั้นความสัมพันธ์ของหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลในช่วงระยะหลังจึงเริ่มเข้าสู่ระยะจืดจางจนกระทั่งก้าวเข้าสู่ระยะสิ้นสุดความสัมพันธ์

1.4 การนำเสนอลักษณะภาพ

ความเหมือน

ใน 3 กรณีศึกษาแรก คือ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปีด 56 สถาบันการเงิน กรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งกูดแบงก์ และกรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง และภาพการ์ตูนล้อเลียน เหมือนกันตามลำดับ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพทุกลักษณะภาพน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ระดับชาติกับหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีแหล่งที่มาของภาพบุคคลแตกต่างกัน โดยบุคคลผู้เป็นแหล่งข่าว หรือบุคคลผู้ตกเป็นข่าว และสถานที่เกิดข่าว ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถถ่ายภาพปัจจุบันของบุคคลและถ่ายภาพเหตุการณ์จากสถานที่จริงในปัจจุบันมานำเสนอได้ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากบุคคลผู้เป็นแหล่งข่าว บุคคลผู้ตกเป็นข่าว และสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด

เชียงใหม่จึงต้องใช้ภาพบุคคลจากแฟ้มภาพเพื่อนำมาประกอบการนำเสนอ และนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบันได้ในสัดส่วนน้อย หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีความพร้อมในด้านบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และความทันสมัยของเครื่องมืออุปกรณ์ในการตกแต่งภาพ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนได้ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีข้อจำกัดในด้านบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญ และความทันสมัยของเครื่องมืออุปกรณ์ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนในสัดส่วนน้อย

ในกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงค่อนข้างมากเหมือนกัน เนื่องมาจากการประมวลสิทธิ์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน มีการประมวลทั้งในกรุงเทพฯและภาคเหนือ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงถ่ายภาพจากสถานที่และเหตุการณ์จริงเพื่อนำมาประกอบการนำเสนอได้อย่างทันทั่วถึง

ความแตกต่าง

หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีการนำเสนอภาพประกอบ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพประกอบในสัดส่วนน้อย แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ เนื่องมาจากหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากบุคคล เหตุการณ์ และสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงต้องนำเสนอภาพประกอบซึ่งเป็นภาพถ่ายที่ไม่ได้ถ่ายมาจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบันมานำเสนอ แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติอยู่ใกล้กับบุคคล เหตุการณ์ และสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงไม่มีความจำเป็นต้องนำเสนอภาพประกอบ

1.5 การนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

ความเหมือน

ในช่วงแรกของการศึกษาประมาณคือ กรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปี 56 สถาบันการเงิน และกรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้ หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

นำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก เนื่องมาจากในช่วงแรกของการศึกษาเป็นช่วงเวลาที่รัฐบาลใหม่เพิ่งจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติมักจะให้อิสระรัฐบาลเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศตามนโยบายที่วางไว้ คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ในลักษณะโจมตี ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในรัฐบาลชวน หลีกภัย เนื่องมาจากนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีอิทธิพลต่อคนในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในลักษณะไม่โจมตี และไม่นำเสนอในลักษณะรุนแรง ภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง ที่มีต่อบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็นภาพลักษณ์ของนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถ และโดยส่วนตัวบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความภาคภูมิใจและดีใจที่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่ได้เข้าไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอคอลัมน์ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก

ในช่วงของการศึกษาประมาณกรณีศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอคอลัมน์แสดงความคิดเห็นในทิศทางลบมากที่สุด และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอคอลัมน์ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบ เนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลเริ่มชัดเจน รัฐบาลทำงานมากขึ้นก็มีจุดบกพร่องให้คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์มากขึ้น โดยการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ คอลัมน์นิสต์วิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นการอุ้มคนรวย และการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นการประมูลแบบไม่โปร่งใส

จากผลสรุปดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ระบุว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย แตกต่างกัน เพียงบางส่วนเท่านั้น

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

2.1 ประเภทของหนังสือพิมพ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1.1 ประเภทของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นใน จังหวัดเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มี ภาระหน้าที่แตกต่างกัน โดยหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีหน้าที่หลักในการนำเสนอข่าวสารในมูกกว้าง ทั่วประเทศ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีหน้าที่หลักในการนำเสนอ สนใจ และ ให้ความสำคัญเฉพาะข่าวในท้องถิ่นเท่านั้น จากภาระหน้าที่จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติและ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนและให้ความสำคัญในการนำเสนอเนื้อหา การแก้ไข ปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัถย แตกต่างกัน

2.1.2 ประเภทของหนังสือพิมพ์ประชนานิยมและหนังสือพิมพ์คุณภาพ หนังสือพิมพ์ประชนานิยมมุ่งเสนอเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจใคร่จะรู้ (Want to know) เอาไว้ประดับ ความรู้ เนื้อหาเหล่านั้นอาจจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านนอกเหนือไปจากการให้สิ่งที่ผู้อ่านอยาก ะรู้ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะอุทิศหน้ากระดาษส่วนใหญ่ให้แก่การรายงานข่าวทุกชนิดตามข้อเท็จ จริงที่เกิดขึ้นมากกว่าที่จะพยายามแพร่ความคิดเห็นเช่นหนังสือพิมพ์คุณภาพ ส่วนหนังสือพิมพ์ คุณภาพมุ่งเสนอเนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ (Need to know) เพื่อจะได้ตระหนักถึงความ รับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นการปฏิบัติภาระหน้าที่หลัก ในด้านเสนอความคิดเห็นและอธิบายความหมายของข่าวมากกว่าภาระหน้าที่หลักประการอื่น เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น (Articles) และข้อเขียนเชิงตีความ (Interpretative Writing) จากคุณลักษณะเฉพาะของ หนังสือพิมพ์จึงทำให้หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ ซึ่ง เป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชนานิยมมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็น มากกว่าบทความแสดงความคิดเห็น แต่หนังสือพิมพ์มติชนซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมี สัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น

2.2 ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ นโยบายของหนังสือพิมพ์ และการคัดเลือกการนำเสนอเนื้อหาของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์

นโยบายของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีนโยบายการนำเสนอเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย โดยจะไม่พาดหัวข่าวหรือโจมตีในลักษณะรุนแรง เพราะกองบรรณาธิการล้าหน้าธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวิสัยทัศน์เห็นว่าเศรษฐกิจในช่วงปี 2541 อยู่ในทิศทางไม่ดี จึงไม่ต้องการนำเสนอประเด็นเศรษฐกิจที่รุนแรงเพื่อไม่ให้ประชาชนตกใจและขาดความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีวิสัยทัศน์จึงนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก

การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ โดยบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีทัศนคติที่ดี ความดีใจ และความภาคภูมิใจต่อนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่ได้เข้าไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และภาพลักษณ์ของนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง ที่มีต่อบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็นภาพลักษณ์ของนักวิชาการที่มีความรู้ ความสามารถ เมื่อบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะนายทวารข้าวสารมีคัดเลือกนำเสนอข่าวสารมีทัศนคติที่ดีต่อนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงเป็นไปในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล ในช่วงเริ่มต้นของการเข้ามาเป็นรัฐบาลใหม่ของนายชวน หลีกภัย ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลอยู่ในลักษณะร่วมมือกัน ในช่วงเวลาที่รัฐบาลใหม่เพิ่งจะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่หนังสือพิมพ์ระดับชาติต่างก็มีมติริจิตให้แกกัน หนังสือพิมพ์ระดับชาติมักจะทำให้โอกาสรัฐบาลเข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศตามนโยบายที่ได้วางไว้ โดยจะไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือวิพากษ์วิจารณ์น้อย ฝ่ายรัฐบาลก็จะเอื้อเพื่อข้อมูลข่าวสารของฝ่ายตนเพื่อให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติสามารถนำไปเสนอหรือรายงานให้ประชาชนทราบ ส่วนหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ในช่วงเริ่มแรกของการเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลชนวน หลีกภัย ในลักษณะชื่นชม และสนับสนุน ดังนั้นในช่วงแรกของการเข้ามาเป็นรัฐบาลใหม่ของนายชวน หลีกภัย

หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวกเหมือนกัน แต่ในช่วงระยะหลังความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลเริ่มจืดจางลง รัฐบาลทำงานมากขึ้นก็มีจุดบกพร่องมากขึ้น รัฐบาลพยายามกีดกันหนังสือพิมพ์มิให้รับรู้หรือเห็นข้อบกพร่องของฝ่ายตน รัฐบาลพยายามเข้าไปกำหนดประเด็นและเนื้อหาการรายงานข่าวด้วยการป้อนข้อมูลของฝ่ายตนให้กับหนังสือพิมพ์ ฝ่ายหนังสือพิมพ์ก็ไม่เต็มใจหรือยินยอมถ่ายทอดข้อมูลจากรัฐบาลหากมิได้ผ่านการเรียบเรียงจากฝ่ายตนก่อน หนังสือพิมพ์ไม่ยอมรับนโยบายหรือการปฏิบัติงานของรัฐบาล โดยเฉพาะการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ ซึ่งหนังสือพิมพ์เห็นว่าเป็นการฉ้อฉลคนรวย และการประมวลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเป็นไปในลักษณะไม่โปร่งใส ดังนั้นความสัมพันธ์ของหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลจึงเริ่มเข้าสู่ระยะจืดจางจนกระทั่งเข้าสู่ระยะสิ้นสุดความสัมพันธ์ดังปรากฏในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบ

2.4 ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ บริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ในงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง บริบททางการเมือง คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นคนเชียงใหม่ได้เข้าไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ จึงเปรียบเสมือนผู้แทนเป็นสิทธิ์เป็นเสียงของคนในจังหวัดเชียงใหม่ บริบททางสังคม คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง เป็นผู้หนึ่งที่มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีอิทธิพลต่อคนในจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ งานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถศึกษาถึงลักษณะความสัมพันธ์เชื่อมโยงของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รมว.คลัง ได้ แต่จากผลการวิจัยและการสัมภาษณ์จากบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ทราบได้ว่า บริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ให้เป็นไปในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก

2.5 ระยะทางระหว่างหนังสือพิมพ์กับสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาติ อยู่ใกล้ชิดกับแหล่งที่มาของข่าว และสถานที่เกิดข่าวมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวได้หลากหลาย และนำเสนอเนื้อหาการ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ได้อย่างต่อเนื่อง และหนังสือพิมพ์ระดับชาติยังสามารถถ่ายภาพบุคคล และภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบันได้อย่างใกล้ชิดและรวดเร็วกว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

2.6 ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่มีจำนวนหน้า ในการนำเสนอประมาณ 20 หน้า หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์มีจำนวนหน้าในการนำเสนอประมาณ 16 หน้า ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐมีจำนวนหน้าในการนำเสนอประมาณ 40 หน้า และหนังสือพิมพ์ มติชนมีจำนวนหน้าในการนำเสนอประมาณ 20 หน้า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ในการนำเสนอน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ จึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด เชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ในรูปแบบ ต่างๆ และมีสัดส่วนการนำเสนอลักษณะภาพน้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ

2.7 ความพร้อมในด้านบุคลากร และความทันสมัยของเครื่องมืออุปกรณ์ หนังสือพิมพ์ระดับชาติมีความพร้อมในด้านบุคลากร และความทันสมัยของเครื่องมืออุปกรณ์ มากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถเจาะลึกใน รายละเอียดของประเด็นการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก และมีสัดส่วนการนำ เสนอภาพการ์ตูนล้อเลียนมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

จากผลสรุปดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ระบุว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ประเภท ของหนังสือพิมพ์ นโยบายของหนังสือพิมพ์ การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาล ระยะทางระหว่างหนังสือพิมพ์กับสถานที่เกิดข่าว ข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่การนำเสนอ และความพร้อมด้านบุคลากร และเทคโนโลยีความทันสมัยของ หนังสือพิมพ์

และจากผลสรุปดังกล่าวยังสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ระบุว่า ปัจจัยในเรื่องความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่มีส่วนทำให้การนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก ทางหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้นพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ โดยหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ น้อยกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ ซึ่งหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก แตกต่างกันไปตามประเภทของหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งประเภทหนังสือพิมพ์ของพีระจิรโสภณ ในงานเขียน “ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ ” ที่ระบุว่า หนังสือพิมพ์สามารถแบ่งได้ตามขอบเขตหรือลักษณะทางภูมิศาสตร์ในการพิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. หนังสือพิมพ์ระดับชาติ (National Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายแพร่หลายทั่วไปทุกส่วนของประเทศ เนื้อหาข่าวสารเป็นเรื่องส่วนรวมของประเทศเป็นเรื่องทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดให้ความสนใจอ่าน หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ หนังสือพิมพ์มติชน

2. หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ (Local Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นรายวันหรือไม่ใช่รายวันก็ตามที่พิมพ์จำหน่ายเผยแพร่ในท้องถิ่นนั้นๆ อาจจะเป็นระดับชุมชน ระดับจังหวัด หรือระดับภูมิภาคก็ได้ มีเนื้อหาสาระที่เน้นนักข่าวสารเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ได้แก่ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และ หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

นอกเหนือจากความแตกต่างตามประเภทของหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ยังนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลักรัก แตกต่างกันไปตามขอบข่ายงานและบทบาทหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเปรียบเทียบของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นและหนังสือพิมพ์แห่งชาติของ พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช ในงานเขียน “ ปฏิรูปสื่อมวลชนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและผลักดันองค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระตามรัฐธรรมนูญ ” ที่ระบุว่า ขอบข่ายงาน หนังสือพิมพ์แห่งชาติมีนโยบายในการทำงาน

ระดับชาติสนใจปรากฏการณ์ทางสังคมในมุมมองมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่น ซึ่งหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นนั้นจะสนใจเฉพาะเจาะจงลงไปที่สังคมนั้นเป็นหลัก บทบาทหน้าที่ แม้ว่าจะมีจุดร่วมฝนบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับใช้สังคมร่วมกัน แต่เนื่องจากขอบข่ายงานต่างกันโดย เป้าหมายจึงก่อให้เกิดข้อแตกต่างกันด้วย คือ

หนังสือพิมพ์แห่งชาติ คือ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และ หนังสือพิมพ์มติชน	หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น คือ หนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์
<ol style="list-style-type: none"> 1. สนใจข่าวสารในมุมมองทั่วประเทศ 2. ให้การศึกษาชี้แนะในกรณีที่เป็นสาธารณะชนมุมมองทั่วประเทศ 3. มุ่งให้ความบันเทิงและการรับรู้ให้แก่คนในสังคมส่วนกลางเป็นหลัก 4. เป็นสื่อในการประกาศโฆษณาสินค้าและบริการให้แก่คนส่วนกลางแต่หวังผลในระดับประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนใจและให้ความสำคัญเฉพาะชาวท้องถิ่น โดยเฉพาะ เว้นแต่ข่าวหรือเหตุการณ์นั้นมีผลกระทบกระเทือนต่อคนทั้งประเทศ 2. ให้การศึกษาชี้แนะเกี่ยวกับสาธารณะแห่งท้องถิ่นเป็นหลัก 3. มุ่งให้ความบันเทิงและการรับรู้ให้แก่ชุมชนในท้องถิ่นโดยเฉพาะ 4. เป็นสื่อในการประกาศโฆษณาสินค้าและบริการให้แก่สังคมท้องถิ่นโดยเฉพาะ

เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการนำเสนอ ซึ่งประกอบด้วย ข่าว บทบรรณาธิการ บทความ แสดงความคิดเห็น และคอลัมน์แสดงความคิดเห็น จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอได้ค่อนข้างครบถ้วน ยกเว้นบทบรรณาธิการ ซึ่งหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอในรูปแบบบทบรรณาธิการในสัดส่วนน้อยเหมือนกัน หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มุ่งเน้นนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชนวน หลักๆ ในส่วนที่เป็นหัวใจของหนังสือพิมพ์ คือ ข่าว แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์ มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบคอลัมน์แสดงความคิดเห็นมากกว่าบทความ แสดงความคิดเห็น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนมีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความ แสดงความคิดเห็นมากกว่าคอลัมน์แสดงความคิดเห็น ทั้งนี้หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอในรูปแบบบทความแสดงความคิดเห็นและคอลัมน์แสดงความคิดเห็นแตกต่างกันไปตามประเภทของหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับการแบ่งประเภท

หนังสือพิมพ์ของสิริทิพย์ ชันสุวรรณ ในงานเขียน " การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น " ที่ระบุว่าหนังสือพิมพ์สามารถแบ่งได้ตามความเด่นจากการปฏิบัติภาระหน้าที่หลัก (Primary Function) ที่แสดงออกมาทางเนื้อหาที่น่าเสนอออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. หนังสือพิมพ์ประเภทเน้นคุณภาพ (Quality Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่ประชาชนจำเป็นต้องรู้ (Need To Know) เพื่อจะได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันเนื้อหาเหล่านี้ก็จะช่วยกระตุ้นเร้าและสร้างเสริมให้ผู้อ่านเกิดความคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านการเมืองการปกครองและการเศรษฐกิจด้วย หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะเน้นการปฏิบัติภาระหน้าที่หลักในด้านเสนอความคิดเห็นและอธิบายความหมายของข่าวมากกว่าภาระหน้าที่หลักประการอื่น เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของหนังสือพิมพ์ประเภทนี้จึงเป็นเนื้อหาที่เป็นบทความแสดงความคิดเห็น (Articles) และข้อเขียนเชิงตีความ (Interpretative Writing) หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ หนังสือพิมพ์มติชน

2. หนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม (Popular Newspaper) หมายถึง หนังสือพิมพ์ประเภทที่มุ่งเสนอเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจใคร่จะรู้ (Want to Know) เอาไว้ " ประดับความรู้ " เนื้อหาเหล่านั้นอาจจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านนอกเหนือไปจากการให้สิ่งที่ผู้อ่านอยากจะได้ด้วย ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมและการข้อราษฎรบังหลวง ข่าวเกี่ยวกับอุบัติเหตุและวิบัติภัย ข่าวเกี่ยวกับกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ ข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆ ในวงสังคม เป็นต้น หนังสือพิมพ์ประเภทนี้จะอุทิศหน้ากระดาษส่วนใหญ่ให้แก่รายงานข่าวทุกชนิดตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมากกว่าที่จะพยายามเผยแพร่ความคิดเห็นเช่นหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นคุณภาพ หนังสือพิมพ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ และหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ เจริญประพิณ ในงานวิจัยเรื่อง " การนำเสนอและการคัดเลือกเนื้อหาในหน้าภูมิภาคของหนังสือพิมพ์รายวัน " ที่ระบุว่าหนังสือพิมพ์รายวันทั้ง 3 ฉบับ คือ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน มีแนวทางในการนำเสนอและการคัดเลือกเนื้อหาในหน้าภูมิภาคแตกต่างกันออกไปตามนโยบายของหนังสือพิมพ์และประเภทของหนังสือพิมพ์ ประเภทของหนังสือพิมพ์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวหน้าภูมิภาคของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทประชานิยม ได้นำเสนอเนื้อหาหน้าภูมิภาคเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแวดวงสังคมท้องถิ่น ในขณะที่หนังสือพิมพ์มติชนและหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันซึ่งเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทคุณภาพมีนโยบาย

นำเสนอเนื้อหาเชิงสาระหรือเนื้อหาหนักให้ความรู้มากกว่าความบันเทิง มีลักษณะเสริมสร้าง
ภูมิปัญญาและความคิด

จากทฤษฎีการกำหนดประเด็นการรับรู้ข่าวสาร (Agenda Setting) อ้างถึง พัทธนี
เชยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และถิรพันธ์ อนุวัชศิริวงศ์ ในงานเขียน “ แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ “
ที่ระบุว่า สื่อมวลชนเป็นผู้กำหนด (Set) ประเด็นหรือหัวข้อปัญหาต่างๆให้ประชาชนผู้รับสารทั่วไป
ซึ่งเปรียบเสมือนผู้เข้าร่วมประชุม ซึ่งจะต้องรับทราบหรือตระหนักถึงปัญหาหรือประเด็นต่างๆตามที่
กำหนดไว้ในวาระการประชุม (Agenda) เมื่อสื่อมวลชนเป็นผู้กำหนดวาระหรือหัวข้อประเด็น
ข่าวสารให้แก่ประชาชนได้รับทราบ ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ ประชาชนจะคิดและปฏิบัติตามวาระ
หรือประเด็นที่สื่อมวลชนกำหนดไว้ นั่นคือ สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่
จะรับรู้ถึงความสำคัญในเรื่องต่างๆ สามารถอธิบายได้ว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์
ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่เป็นผู้กำหนดประเด็นการการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาล
ชนวน หลีกภัย เพื่อนำเสนอให้ประชาชนรับรู้ แต่หนังสือพิมพ์ระดับชาติกำหนดให้มีพื้นที่ ความถี่
และระยะเวลาในการนำเสนอประเด็นดังกล่าวมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
เชียงใหม่

การอ้างถึงแหล่งข่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัด
เชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐมากที่สุด
สุดเหมือนกัน แต่แหล่งที่มาของแหล่งข่าวดังกล่าวแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะที่ตั้งของหน่วยงาน
ราชการที่สำคัญหรือที่ทำงานของข้าราชการระดับสูง ส่วนใหญ่จะมีสถานที่ทำงานและที่พักอยู่ใน
เขตกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถเข้าถึงแหล่งข่าวดังกล่าวได้ง่าย แต่หนังสือพิมพ์
ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข่าวข้าราชการระดับสูงหรือหน่วยงาน
ราชการที่สำคัญในเขตกรุงเทพฯได้ หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงต้องอ้างถึง
แหล่งข่าวจากข้าราชการระดับสูงหรือหน่วยงานราชการที่ตั้งสำนักงานอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่

หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาลรองลงมาเป็นอันดับสอง แต่
หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และ
บริษัทเอกชน รองลงมาเป็นอันดับสอง ทั้งนี้เพราะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
และคณะรัฐบาล เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ในการดูแลการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ

อีกทั้งยังมีการเผยแพร่ข่าวสารโดยการให้สัมภาษณ์แถลงข่าวอย่างเป็นทางการจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับชาติซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับคณะรัฐบาลนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชน หลีกภัย โดยอ้างถึงแหล่งข่าวจากรัฐบาล ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากคณะรัฐบาลจึงทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ให้ความสำคัญกับการอ้างถึงแหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชนมากกว่าแหล่งข่าวจากรัฐบาล เมื่อพิจารณาการอ้างถึงแหล่งข่าวของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ จะพบว่า หนังสือพิมพ์ระดับชาติอ้างถึงแหล่งข่าวหลากหลายประเภทมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพราะแหล่งข่าวและสถานที่เกิดข่าวส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถเข้าถึงและอ้างถึงแหล่งข่าวได้หลากหลายมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

จากการศึกษาถึงการนำเสนอทิศทางและการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการนำเสนอทิศทางและทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น คือ ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ นโยบายของหนังสือพิมพ์ และการคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของการ์ตูนย์ มีดม เรื่อง “ การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ” ที่กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจคัดเลือกเนื้อหาของหนังสือพิมพ์จะได้รับอิทธิพลจากสถานภาพ และบทบาทของผู้ที่อยู่ในองค์กร ได้แก่ นโยบายของหนังสือพิมพ์ เจ้าของ บรรณาธิการ หัวหน้าข่าว ซึ่งจะมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกข่าวที่นำเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์จะต้องผ่านการประชุมข่าวร่วมกันระหว่างบรรณาธิการ หัวหน้าข่าวสายต่างๆ และบางครั้งเจ้าของหนังสือพิมพ์จะเข้าร่วมประชุมด้วย ทั้งนี้การพิจารณาจะยึดถือนโยบายและจำนวนเนื้อที่หน้าของหนังสือพิมพ์เป็นหลัก ซึ่งจะทำให้หนังสือพิมพ์แต่ละประเภทแตกต่างกัน โดยบรรณาธิการหนังสือพิมพ์จะพิจารณาคัดเลือกข่าวในแง่องค์ประกอบของคุณค่าข่าวในแง่ของความเร็ว ความใกล้ชิด ความเด่น และผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับคุณค่าข่าวของจอห์น วุทฌิกรมรักษา ในงานเขียน “ หลักการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์ ” ที่ระบุว่า ความรวดเร็ว (Immediacy/Timeliness) เป็นหัวใจสำคัญของการเสนอข่าวเพราะผู้อ่านมักจะให้ความสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสดๆ ร้อนๆ และรวดเร็วทันควัน ความใกล้ชิด (Proximity/Neanness) หมายถึง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ความเด่น (Prominence) หมายถึง บุคคลสำคัญและสถานที่สำคัญ ในงานวิจัยชิ้นนี้

บุคคลสำคัญ คือ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี เมื่อบุคคลหรือสถานที่นั้นเข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ก็ย่อมได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วไป และผลกระทบต่อประชาชน (Consequence) ชาวที่มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมากมักจะได้รับการพิจารณาที่จะเสนอเป็นข่าวมากกว่าชาวที่มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนน้อย ชาวที่มีผลกระทบต่อประชาชนในที่นี้คือ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศชาติ

ถ้าพิจารณาหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ จะพบว่า เป็นไปตามทฤษฎีองค์การ อ้างถึงงานวิจัยของการุณย์ มีถม เรื่อง “ การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ” พบว่า นโยบาย บรรณาธิการเจ้าของหนังสือพิมพ์ เป็นปัจจัยสำคัญในการคัดเลือกการนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ ระบุว่า หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีนโยบายนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในลักษณะไม่รุนแรงและไม่โจมตี ถ้าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจขึ้นไหนดเป็นไปในลักษณะดีหลายฝ่ายสนับสนุน หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จะเขียนสนับสนุนการแก้ไขปัญหานั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้นหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์จึงนำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก

บรรณาธิการของหนังสือพิมพ์มีบทบาทสำคัญในการพิจารณานำเสนอเนื้อหาการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลชวน หลีกภัย ในฐานะที่เป็นนายทวารข่าวสาร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี นายทวารข่าวสารของพัชรี เวยจรรยา เมตตา วิวัฒนานุกูล และภิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ ในงานเขียน “ แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์ ” ที่ระบุว่า นายทวารข่าวสารคือบุคคลที่มีความสำคัญและมีหน้าที่ต้องตัดสินใจเลือกข่าวสารที่จะเผยแพร่ไปสู่ประชาชนว่าข่าวสารอย่างไรไม่ควรส่งไปและข่าวสารอย่างไรควรส่งไป จะส่งไปในทันทีทันใดหรือส่งไปช้าๆ

เมื่อพิจารณาการนำเสนอทิศทางและการนำเสนอทิศทางของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น พบว่า ในช่วงแรกของการศึกษาประมาณกรณีศึกษาที่ 1 ประเด็นปิด 56 สถาบันการเงิน และกรณีศึกษาที่ 2 ประเด็นการจัดตั้งก๊อปปี้ หนังสือพิมพ์ระดับชาตินำเสนอกรณีดังกล่าวในทิศทางเป็นกลางมากที่สุด ในขณะที่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอกรณีดังกล่าวในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางบวก แต่ในช่วงหลังของการศึกษาประมาณกรณี

ศึกษาที่ 3 ประเด็นการออกพระราชกำหนดทางการเงิน 4 ฉบับ และกรณีศึกษาที่ 4 ประเด็นการประมูลสินทรัพย์ 56 สถาบันการเงินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอกรณีดังกล่าวในทิศทางเป็นกลางและค่อนข้างไปในทิศทางลบเหมือนกัน อ้างถึงระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาล จากงานวิจัยของดร.ณิ คำสุข เรื่อง “ สัมพันธภาพระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในช่วงต้นน้ำผึ้งพระจันทร์ ” ที่ระบุว่า ระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาลแบ่งออกเป็น 3 ระยะคือ

1. ระยะแรกเป็นระยะของการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลกับสื่อมวลชน ดังนั้นการรายงานข่าวที่ปรากฏจะมีลักษณะชื่นชมและสนับสนุนรัฐบาลเป็นระยะที่เรียกว่า ช่วงของการต้นน้ำผึ้งพระจันทร์ หรือช่วงของการฮันนีมูน (Honeymoon Period)

2. ระยะที่สอง ความสัมพันธ์ในระยะแรกย่อมจืดจางและก้าวเข้าสู่ระยะที่สองซึ่งเป็นระยะของการสิ้นสุดความสัมพันธ์ลักษณะร่วมมือ กล่าวคือ ทั้งสื่อมวลชนและรัฐบาลเริ่มมีการแข่งขันกันมากขึ้น โดยรัฐบาลพยายามเข้าไปกำหนดประเด็นและเนื้อหาของกรรายงานข่าวด้วยการป้อนข้อมูลของฝ่ายตนให้กับสื่อมวลชนรวมทั้งพยายามจับตามองการรายงานเหตุการณ์บางเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด และเปิดโอกาสให้นักข่าวเข้าถึงแหล่งข่าว คือ คนในรัฐบาลน้อยลง ฝ่ายสื่อมวลชนก็จะไม่เต็มใจหรือยินยอมถ่ายทอดข้อมูลจากรัฐบาล หากมิได้เรียบเรียงจากฝ่ายตนก่อน

3. ระยะที่สามเป็นระยะปลีกตัว (Detachment) รัฐบาลเริ่มตระหนักถึงการกีดกันสื่อมวลชนมิให้รับรู้ หรือเห็นข้อบกพร่องของฝ่ายตนมากกว่าที่จะพยายามจัดให้สื่อมวลชนรายงานข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนโยบายของตน ดังนั้นสื่อมวลชนจะเข้าถึงแหล่งข่าวที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลน้อยลง และจำต้องหันไปพึ่งพาแหล่งข่าวจากที่อื่นๆมากขึ้น

จากผลการวิจัย พบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งในที่นี้หมายถึง นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รว.คลัง เป็นผู้หนึ่งที่มาตระกูลนิมมานเหมินท์ ซึ่งเป็นตระกูลเก่าแก่ตระกูลหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีความผูกพันกับจังหวัดเชียงใหม่และหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ไม่เพียงแต่มีความผูกพันทางสังคมกับจังหวัดในฐานะเป็นบุคคลผู้มาจากตระกูลนิมมานเหมินท์เท่านั้น แต่นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ยังมีความ

ผูกพันทางการเมืองกับจังหวัดเชียงใหม่ในฐานะเป็นเสมือนผู้แทนเป็นสิทธิเป็นเสียงของคนในจังหวัดเชียงใหม่ด้วย ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสามารถอธิบายได้ด้วยแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าวของกิเบอร์และจอห์นสัน (Gieber W. and Johnson) ที่ระบุว่าบทบาทของแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าวมีความกลมกลืนกันบางส่วน สัมพันธภาพในแบบนี้แสดงให้เห็นว่า ทั้งแหล่งข่าวและผู้รายงานข่าวแม้จะอยู่คนละสถาบันกัน คือ สถาบันการเมืองกับสถาบันหนังสือพิมพ์แต่ก็มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอยู่ในระดับหนึ่ง ทั้งคู่มีบทบาทหน้าที่และรับรู้ในการเสนอข่าวสารที่คล้ายคลึงกันส่วนหนึ่ง โดยผู้รายงานข่าวจะต้องมีความสัมพันธ์กับแหล่งข่าวเป็นการส่วนตัวอยู่บ้างเพื่อจะได้ข่าวพิเศษลึกกว่าปกติทั่วไป ขณะเดียวกันแหล่งข่าวก็ต้องมีความสัมพันธ์เป็นการส่วนตัวกับผู้รายงานข่าวเพื่อประโยชน์บางประการของตน จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาพิมลศิริ ฤณอมศักดิ์ เรื่อง " ภาษาในการพาดหัวข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์มติชน พบว่าหนังสือพิมพ์ยังคงมีลักษณะที่เป็นเครื่องมือของพรรคการเมืองหรือกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจ และกลุ่มคนที่มีผลประโยชน์เชื่อมต่อกันอยู่ ก่อให้เกิดการนำเสนอข่าวเพื่อสนองวัตถุประสงค์ของฝ่ายหนึ่งใดฝ่ายหนึ่งแทนที่จะเป็นการนำเสนอข่าวตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตามที่นักข่าวที่มีจรรยาบรรณควรยึดถือ หากพรรคการเมืองใด กลุ่มบุคคลใดมีอิทธิพลหรือเชื่อมต่อกับหนังสือพิมพ์ฉบับใดก็จะมี การเสนอข่าวทางบวกต่อกลุ่มนั้นหรือพรรคการเมืองพรรคนั้น หรือหากมีข่าวในทางลบหนังสือพิมพ์ก็จะนำเสนอข่าวในลักษณะที่เหมือนกับการแก้ต่างให้อีกด้วย

แต่จากการศึกษาของวิไลลักษณ์ แสงสุขเจริญ เรื่อง " การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ การหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธภาพที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว " พบว่า ไม่สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันกับสถาบัน ต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองกับหนังสือพิมพ์ที่เป็นความสัมพันธ์ในฐานะแหล่งข่าวกับผู้รายงานข่าว (นักข่าว) บ่อยครั้งที่มักจะขัดแย้งในลักษณะที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน ทั้งนี้เนื่องจากทั้งสองฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันทำให้รับรู้ต่อสิ่งเร้าแตกต่างกัน

การนำเสนอลักษณะภาพ หนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่นำเสนอภาพบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ภาพถ่ายจากเหตุการณ์ และภาพการ์ตูนล้อเลียน ตามลำดับเหมือนกัน แต่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐนำเสนอภาพประกอบในสัดส่วนน้อย

หนังสือพิมพ์มติชนไม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพประกอบ และแหล่งที่มาของภาพบุคคลของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่แตกต่างกัน โดยแหล่งที่มาของข่าว บุคคลผู้ตกเป็นข่าว และสถานที่เกิดข่าว ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ หนังสือพิมพ์ระดับชาติอยู่ใกล้กับบุคคลผู้เป็นแหล่งข่าว หรือบุคคลผู้ตกเป็นข่าว หนังสือพิมพ์ระดับชาติจึงสามารถถ่ายภาพถ่ายปัจจุบันของบุคคลเหล่านั้นนำเสนอได้ แต่หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ห่างไกลจากแหล่งที่มาของข่าว บุคคลผู้ตกเป็นข่าว และสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงใช้ภาพจากแฟ้มภาพในการนำเสนอภาพบุคคล และด้วยความห่างไกลของหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่กับสถานที่เกิดข่าว หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่จึงนำเสนอภาพประกอบซึ่งเป็นภาพที่นำมาประกอบกรนำเสนอโดยไม่ใช้ภาพที่ถ่ายมาจากเหตุการณ์จริงในปัจจุบันในสัดส่วนมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับชาติ และหนังสือพิมพ์ระดับชาติมีความพร้อมด้านบุคลากรและเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยจึงสามารถตกแต่งภาพการ์ตูนล้อเลียนเพื่อนำเสนอได้ในสัดส่วนมากกว่าหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการผลการวิจัยที่ปรากฏว่า พบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีข้อจำกัดในด้านพื้นที่การนำเสนอ ทำให้มีข้อจำกัดในการนำเสนอข่าวและการนำเสนอภาพได้ในสัดส่วนน้อย ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ควรเพิ่มพื้นที่การนำเสนอเพื่อนำเสนอข่าวและภาพในสัดส่วนที่มากขึ้น
2. จากการผลการวิจัยที่ปรากฏว่า พบว่า หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีข้อจำกัดในด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัย ทำให้ไม่สามารถตกแต่งภาพ และเข้าถึงแหล่งข่าวซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ ได้ ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ควรเพิ่มความสามารถของเครื่องมืออุปกรณ์เพื่อช่วยในการตกแต่งภาพ และทำให้เข้าถึงแหล่งข่าว นำเสนอข่าวได้อย่างทันท่วงที ไม่ล่าช้า
3. หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ยังขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงและเจาะลึกในประเด็นข่าวจากแหล่งข่าว และขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการตกแต่งภาพทำให้หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนการนำเสนอภาพในสัดส่วนน้อย ดังนั้นหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ควรให้ความสำคัญกับการอบรม

บุคลากรหรือส่งบุคลากรของหน่วยงานตนไปอบรมยังหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเปิดโลกทัศน์ของบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรให้มากขึ้น

4. จากการผลการวิจัยที่ปรากฏว่า พบว่า ทั้งหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่มีความลำเอียงในการนำเสนอข่าวตามระยะความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนกับรัฐบาล นโยบายของหนังสือพิมพ์ การคัดเลือกการนำเสนอของบรรณาธิการ และความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างนักการเมืองกับหนังสือพิมพ์ ดังนั้นผู้อ่านไม่ควรเชื่อในสิ่งที่หนังสือพิมพ์นำเสนอทั้งหมด ผู้อ่านควรเปิดรับสื่อหลายๆ ชนิดและใช้วิจารณญาณในการเปิดรับข่าวสาร

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากทั้งส่วนของการนำเสนอข่าวสารในรูปแบบของข่าว และส่วนของการแสดงความคิดเห็นในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็น บทความแสดงความคิดเห็น และบทบรรณาธิการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาเจาะลึกลงไปในส่วนใดส่วนหนึ่งจึงทำให้ผลที่ได้จากการวิจัยทราบถึงความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น โดยไม่ทราบถึงสาเหตุที่แท้จริงของความเหมือนและความแตกต่างของการนำเสนอในแต่ละรูปแบบ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเจาะลึกลงไปในส่วนใดส่วนหนึ่งของการแสดงความคิดเห็น อาจเป็นการศึกษาจากคอลัมน์แสดงความคิดเห็นหรือบทบรรณาธิการ เพื่อให้ทราบถึงผลและสาเหตุของความเหมือนและความแตกต่างจากการนำเสนอในรูปแบบของคอลัมน์แสดงความคิดเห็นหรือบทบรรณาธิการได้อย่างชัดเจน

2. ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเปรียบเทียบถึงความเหมือนและความแตกต่างของการนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งหนังสือพิมพ์ดังกล่าวเป็นหนังสือพิมพ์คนละประเภทกัน ผลที่ได้จากการศึกษาจึงมีความแตกต่างกันตามประเภทของหนังสือพิมพ์ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงความเหมือนและความแตกต่างของสื่อประเภทเดียวกันในจังหวัดเดียวกันหรือภาคเดียวกัน เพื่อทราบถึงความเหมือนและความแตกต่างของสื่อประเภทเดียวกันในจังหวัดเดียวกัน

3. ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อตัวสารคือ หนังสือพิมพ์ เท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อผู้อ่าน เนื่องจากผู้อ่านมีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวสารของหนังสือพิมพ์

4. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อหนังสือพิมพ์ระดับชาติและหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสื่อประเภทหนังสือพิมพ์เหมือนกัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อสื่อต่างประเภทกันแต่อยู่ในจังหวัดเดียวกัน เพื่อทราบถึงความเหมือนและความแตกต่างของบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อสื่อประเภทต่างๆในจังหวัดเดียวกัน

5. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงบริบททางการเมืองและสังคมของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาทางหนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาถึงบริบททางการเมืองและสังคมที่มีต่อสื่อประเภทต่างๆในจังหวัดที่เป็นฐานเสียงของพรรคการเมือง

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

จ্ঞาน วุฒนิกรมรรักษ. "การผลิตหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หน่วยที่ 12" ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
การผลิตหนังสือพิมพ์ หน่วยที่ 12-15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2530.

_____ . "หลักการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์" ใน หนังสือความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการ
ทำหนังสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2525.

เดนิส แมคเคลว และสเวน วินดาบูล. แบบจำลองการสื่อสารการศึกษาสื่อสารมวลชน. แปล
โดย สวนิต ยมาภัย และระวีวรรณ ประกอบผล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528.

ประชัน วัลลิโก. ข่าว. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2535.

พันธ์ี เษยจรรยา เมตตา วิวัฒน์านุกูล และถินันท์ อนวัชศิริวงค์. แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ข่าวฟาง, 2538.

พิศิษฐ์ ขวาลาธวัช. ปฏิรูปสื่อมวลชนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมและผลักดันองค์กร
ปกครองท้องถิ่นให้มีอิสระตามรัฐธรรมนูญ. กรุงเทพฯ : บริษัทดับเบิลเนาย์
พรินติ้ง จำกัด, 2542.

พีระ จิรโสภณ. "ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน หน่วยที่ 11" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและ
ทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2529.

_____ . "ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 3" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้น
ต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
2528.

มาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ประกายพริก, 2537.

สมควร กวียะ และมาลี บุญศิริพันธ์. หลักการทำหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก, 2531.

สรรคร์วี คชาชีวะ. เอกสารโครงการวิจัยเสริมหลักสูตรคณะวารสารศาสตร์และ
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. งดที่ 1. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.

สิริทิพย์ ชันสุวรรณ. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2539.

สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

วารสาร

"แผนตั้งกูดแบ่งกั." กรุงเทพฯธุรกิจ. 21 มกราคม 2541.

"โลกขานรับไทยปิด 56 ไฟแนนซ์." มติชน. 9 ธันวาคม 2540.

นภาพร ชัดติยะ. "จับตาการเลือกตั้งสท.เชียงใหม่ 5 ทีมดัง เปิดศึกแย่งสำนักเจดีย์ขาว."
สยามรัฐ. 19 กรกฎาคม 2542.

วิทยานิพนธ์

การุณย์ มีถม. "การคัดเลือกข่าวหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย : ศึกษาเปรียบเทียบ
ระหว่างหนังสือพิมพ์ไทยรัฐกับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

ดรุณี คำสุข. "สัมพันธภาพระหว่างหนังสือพิมพ์กับรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งในช่วงต้นน้ำฝั่ง
พระจันทร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคศึกษาวารสารสนเทศ บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

เนาวรัตน์ เจริญประพิณ. "การนำเสนอและการคัดเลือกเนื้อหาในหน้าภูมิภาคของหนังสือพิมพ์
รายวัน." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคศึกษาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พิมลศิริ ถนอมศักดิ์. "ภาษาในการพาดหัวข่าวการเมืองในหนังสือพิมพ์ไทย : ศึกษาเฉพาะกรณี
หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์มติชน." วิทยานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2542.

มณฑิณี ยงวิกุล. "กระบวนการคัดเลือกและการวิเคราะห์เนื้อหาข่าวธุรกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อมของหนังสือพิมพ์รายวัน." วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาคศึกษาวารสาร
สนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วิไลลักษณ์ แสงสุขเจริญ. “การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธภาพที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อัฐพร แจ่มใจ. “การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยประเภทประชานิยมและประเภทคุณภาพ ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2534 ถึงเดือนมิถุนายน 2535.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

สัมภาษณ์

กิตติ ภารดี. หัวหน้ากองบรรณาธิการสำนักธุรกิจ หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์. สัมภาษณ์ สำนักงานหนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์. 31 กรกฎาคม 2543.

ข้าราชการตำรวจ จังหวัดเชียงใหม่. สัมภาษณ์ สถานีตำรวจภูธร จังหวัดเชียงใหม่. 3 สิงหาคม 2543.

ฉัตรชญา ฉันทคุณิณันท์. เจ้าของกิจการบริษัท เมดิ-ฟิลด์ จำกัด. สัมภาษณ์ สำนักงานบริษัท เมดิ-ฟิลด์ จำกัด. 2 สิงหาคม 2543.

ชายชาติรี ลิ้มจรรยา. บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์. สัมภาษณ์ สำนักงานหนังสือพิมพ์ไทยนิวส์. 31 กรกฎาคม 2543.

ดวงทิพย์ ชนะวิชัย. เจ้าของกิจการตลาดโชตนาบাজার จังหวัดเชียงใหม่. สัมภาษณ์ สำนักงานตลาดโชตนาบাজার. 2 สิงหาคม 2543.

พรชัย จิตรนวงเสถียร. สมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่. สัมภาษณ์ ที่ทำการเทศบาลนครเชียงใหม่. 3 สิงหาคม 2543.

วันสนันท์ วัฒนชัย. ผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วน เทพวิรุฬห์ 999 จำกัด. สัมภาษณ์ สำนักงานห้างหุ้นส่วน เทพวิรุฬห์ 999 จำกัด. 2 สิงหาคม 2543.

เสาร์คำ จอมภักดี. ประธานสภาเทศบาลนครเชียงใหม่. สัมภาษณ์ บ้านพักของนายเสาร์คำ จอมภักดี. 5 สิงหาคม 2543.

อำนาจ งามยศยิ่ง. บรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ. สัมภาษณ์ สำนักงานหนังสือพิมพ์ภาคเหนือ. 1 สิงหาคม 2543.

เว็บไซต์

- <http://www.chiangmaibis.com./amphoe/pumipark.html>. 23มกราคม 2544.
<http://www.chiangmaibis.com/amphoe/thaitpo0.5.html>. 23 มกราคม 2544.
http://www.matichon.co.th/about_us/g_gen_e.html. 25 พฤศจิกายน 2543.
<http://www.thairath.co.th/Thairath/History/history.html>. 16 พฤศจิกายน 2543.

ภาษาอังกฤษ

BOOKS

- Good,Carter V. **Dictionary of Education**. London ; McGraw Hill, 1956.
McCombs,Maxwell E. and Shaw,Donald L. **The Agenda-Setting Function of Mass Media**,Public Opinion Quarterly. 1972.
Wimmer,Roger D. and Dominick,Joseph R. **Mass Media Research an Introduction**. 3 rd ed. Belmont (CA) : Wadsworth Publish Company, 1994.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบบันทึกข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูล

1. วัน.....เดือน.....ปี.....
2. ประเภทของหนังสือพิมพ์
  - 2.1 หนังสือพิมพ์ระดับชาติ
    - 2.1.1 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 2.1.2 หนังสือพิมพ์มติชน
  - 2.2 หนังสือพิมพ์ระดับท้องถิ่นในจังหวัดเชียงใหม่
    - 2.2.1 หนังสือพิมพ์เชียงใหม่นิวส์ 2.2.2 หนังสือพิมพ์ไทยนิวส์
3. รูปแบบการนำเสนอ ทิศทาง และประเด็นการนำเสนอ
  - 3.1 ข่าว
    - 3.1.1 ทิศทาง
      - (1) บวก (2) กลาง (3) ลบ (4) บวกและลบ
    - 3.1.2 ประเด็นการนำเสนอ.....
  - 3.2 บทบรรณาธิการ
    - 3.2.1 ทิศทาง
      - (1) บวก (2) กลาง (3) ลบ (4) บวกและลบ
    - 3.2.2 ประเด็นการนำเสนอ.....
  - 3.3 บทความแสดงความคิดเห็น
    - 3.3.1 ทิศทาง
      - (1) บวก (2) กลาง (3) ลบ (4) บวกและลบ
    - 3.3.2 ประเด็นการนำเสนอ.....
  - 3.4 คอลัมน์แสดงความคิดเห็น
    - 3.4.1 ทิศทาง
      - (1) บวก (2) กลาง (3) ลบ (4) บวกและลบ
    - 3.4.2 ประเด็นการนำเสนอ.....

4. ประเภทของแหล่งข่าว

- 4.1. แหล่งข่าวจากรัฐบาล
- 4.2. แหล่งข่าวจากนักการเมืองฝ่ายค้าน
- 4.3. แหล่งข่าวจากฝ่ายนิติบัญญัติ
- 4.4. แหล่งข่าวจากข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานในสังกัดของรัฐ
- 4.5. แหล่งข่าวจากข้าราชการตำรวจ/ทหาร
- 4.6. แหล่งข่าวจากเจ้าหน้าที่องค์กรระหว่างประเทศ
- 4.7. แหล่งข่าวจากนักการธนาคาร นักธุรกิจ และบริษัทเอกชน
- 4.8. แหล่งข่าวจากนักวิเคราะห์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน และโพล
- 4.9. แหล่งข่าวจากสถาบันการเงิน และ พนักงานของสถาบันการเงิน
- 4.10. แหล่งข่าวจากสื่อมวลชน
- 4.11. แหล่งข่าวจากประชาชน
- 4.12. แหล่งข่าวจากไม่ระบุแหล่งข่าว

5. ประเภทของลักษณะภาพ

- 5.1. ภาพบุคคล
- 5.2. ภาพถ่ายจากเหตุการณ์จริง
- 5.3. ภาพการ์ตูนล้อเลียน
- 5.4. ภาพประกอบ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาว สุดฤทัย ตันสุวัฒน์

วัน-เดือน-ปีเกิด

วันที่ 9 มกราคม 2519

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2534 - 2537 มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะ
มนุษยศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน

D
P
U